

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 15CSC1

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número ***

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió 15, dijous 16 de juliol de 2020

Presidència de l'l. Sr. Antonio Espinosa Cerrato

Sessió 15 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ***. Presideix Antonio Espinosa Cerrato, acompanyat del vicepresident, Francesc Viaplana Manresa, i del secretari, Josep Puig i Boix. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats Francisco Javier Domínguez Serrano, Maialen Fernández Cabezas, Martí Pachamé Barrera, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Anna Erra i Solà, Elena Fort i Cisneros, Marc Solsona i Aixalà i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Antoni Castellà i Clavé, Josep M. Jové i Lladó, Lluïsa Llop i Fernández i Alfons Montserrat Esteller, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Concepción Abellán Carretero, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Maria Sirvent Escrig, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Esperanza García González, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

[#]Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyero, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Andreu Morillas Antolín, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom, Miquel Salazar Canalda i Maria Àngels Servat i Pàmies, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2017 (tram. 257-00002/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya Tramitació de l'informe sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya. (Compte General: BOPC 402, 3).

2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2019, sobre la Fundació Institut Català d'Investigació Química, corresponent a l'exercici del 2017 (tram. 256-00037/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Debat de l'informe. (Informe: BOPC 529, 42).

3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2019, sobre el Consorci de Castelldefels Agents de Salut, corresponent a l'exercici del 2017 (tram. 256-00038/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Debat de l'informe. (Informe: BOPC 529, 43).

4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2020, sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018 (tram. 256-00040/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Debat de l'informe (Informe: BOPC 599, 50)

4.1 Compareixença d'Oriol Ponsatí-Murlà, director i responsable de la contractació pública de la Institució de les Lletres Catalanes, davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes per a informar sobre la seva posició amb relació al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2020, sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018 (tram. 363-00002/12). Comissió de la Sindicatura de Comptes. Substanciació.

5. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/2019, sobre Gestió de Serveis Sanitaris, corresponent a l'exercici del 2016 (tram. 256-00031/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya Votació de les propostes de resolució (Informe: BOPC 412, 35).

6. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/2019, sobre Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Turisme i Muntanya, corresponent a l'exercici del 2016 (tram. 256-00032/12). Sindicatura de Comptes de Catalunya Votació de les propostes de resolució (Informe: BOPC 456, 15).

7. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 13/2019, sobre l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, corresponent a l'exercici 2017 (tram. 256-00033/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya Votació de les propostes de resolució (Informe: BOPC 456, 15).

8. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2019, sobre la Fundació Institut de Ciències Fotòniques, corresponent a l'exercici del 2017 (tram. 256-00034/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya Votació de les propostes de resolució (Informe: BOPC 485, 76).

9. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2019, sobre les eleccions al Consell General d'Aran de l'any 2019 (tram. 256-00035/12). Síndic Major, del Sindicatura de Comptes de Catalunya Votació de les propostes de resolució (Informe: BOPC 516, 32).

El president

Comencem la sessió. En primer lloc, dir que ens disculpeu una miqueta doncs les condicions de la sala..., però és la que tenim i suposo que ens hem d'acostumar a diferents sales i a diferents espais.

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2017

257-00002/12

En tot cas, comencem agraint lògicament la presència dels síndics i començant pel punt 1 de l'ordre del dia, el síndic major, el senyor Jaume Amat, ens informarà, substanciarà l'Informe relatiu al Compte general de Catalunya, tramitació de l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya. I per això, té la paraula.

Gràcies.

El síndic major (Jaume Amat i Reyero)

(Jaume Amat i Reyero intervé sense fer ús del micròfon.)

Perdó, torno a començar. Senyores diputades, senyors diputats, gràcies president. Com hem fet en altres presentacions del compte general, en el cas del Compte general del 17 faré una breu presentació en compliment del que marca l'article 185 del reglament d'aquesta càmera, atès que després hi haurà el debat i la resolució i l'aprovació si s'escau en el Ple corresponent. Aleshores, breument, el Compte general del 17 va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el passat 26 de juny del 19. Va ser lliurat dins de termini per a la Intervenció General de la Generalitat el 27 de juliol del 2018.

Respecte als comptes anteriors, hi ha una diferència important, que és la primera vegada que en compliment del marc normatiu ens van lliurar el Compte general agregat sencer, és a dir, que no vam haver d'afegir des de la sindicatura els comptes de les entitats individuals, que és el que fèiem anteriorment, és a dir, que ens van lliurar el compte consolidat de l'Administració General de la Generalitat, del CatSalut i dels organismes autònoms i aleshores la intervenció va agregar en aquest compte la resta dels comptes que formen el gruix del Compte general. Tot i que està agregat i és una de les observacions importants que fem, encara no està consolidat, és a dir, està simplement afegit, però no està consolidat. No hi ha les..., el fet de la consolidació, que és el poder sumar i restar aquells comptes vinculats entre una entitat a l'altra.

Com a dins de l'objectiu del Compte general, en el començament de la part important de les conclusions del compte, la sindicatura dona una opinió respecte al compte lliurat. Aquesta opinió és que, excepte els possibles efectes de les observacions 14, 13, 16 i 18 i de les 7, 11, 15 i 17, el Compte general auditat, amb l'abast descrit en els apartats corresponents, expressa en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni i la situació financera de la Generalitat a 31 de desembre del 17 i també dels resultats dels fluxos d'efectiu i de liquidació pressupostària corresponents a l'exercici anual finalitzat en aquesta data d'acord amb el marc normatiu d'informació financera aplicable i, en particular, amb els principis i criteris comptables que conté aquest marc. És a dir, és una opinió favorable amb una sèrie d'excepcions, que són les que marquen amb les observacions determinades. No entraré a revisar les observacions. N'hi han vint-i-dues, moltes que són reiteratives d'altres anys endarrere i n'hi han dos, tres que són noves.

Dins de les recomanacions de la sindicatura, es manté amb les recomanacions de dir que, atesa la feblesa d'alguns dels indicadors que surten del mateix anàlisi del compte, s'ha reiterat la necessitat d'enfortir els comptes i la gestió per tal de millorar els resultats que el mateix compte ens està presentant.

I res més. Deixo aquí aquesta presentació atès que, com he dit al començament i vostès saben perfectament, hi haurà el moment en el debat del Ple per poder fer una presentació més extensiva del Compte general del 17.

Només recordo que resta pendent el Compte general del 16, de també presentar-ho en el Ple. Això ja no entra dintre de les nostres, diguéssim, facultats però en queden dos de pendents; en el moment que aprovem el 18 i el presentem, doncs ja serien tres. Però això ja dependrà de vostès i del Ple per poder veure en quin moment podríem presentar el 16 i el 17 dins del que seria el Ple d'aquesta càmera.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, síndic major.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2019, sobre la Fundació Institut Català d'Investigació Química, corresponent a l'exercici del 2017

256-00037/12

Efectivament, tal com ell ha explicat, la sustentació, l'exposició, la posició dels diferents grups es veurà al Ple del Parlament i, per tant, com que ell ja ha donat totes les explicacions i ho ha exposat molt bé tot, de quan inclús l'informe que tenim pendent, quan es debatrà en el Ple del Parlament, doncs ja passem directament al punt 2 de l'ordre del dia, que és l'informe de fiscalització sobre la Fundació de l'Institut Català d'Investigació Química, corresponent a l'exercici del 2017. Per substanciar aquest informe i per presentar aquest informe té la paraula el síndic Jordi Pons i Novell.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. Aquest informe de la Fundació Institut Català d'Investigació Química va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el 29 de desembre del 2019. El treball d'aquesta fiscalització limitada ha inclòs la fiscalització de les despeses, de les inversions i de l'endeutament d'aquesta fundació i la revisió del compliment de la legalitat bàsica que li és d'aplicació. L'ICIQ és una fundació constituïda per la Generalitat l'any 2000. Té per objecte identificar i promoure la recerca i la innovació en l'àmbit de les ciències químiques i té el reconeixement de Centre de Recerca de Catalunya.

Com ja els vaig explicar en la darrera comissió quan vaig presentar l'informe de la Fundació de l'Institut de Ciències Fotòniques, els centres Cerca són organismes independents amb personalitat jurídica pròpia, participats per la Generalitat de Catalunya, que tenen per objecte principal la investigació científica d'excel·lència. En l'informe es detallen els aspectes més significatius del règim jurídic d'aquests centres, alguns dels quals impliquen un règim diferenciat del d'altres entitats del sector públic de la Generalitat. A més, cal tenir en compte que la normativa aplicable reconeix un caràcter singular al personal investigador.

L'any fiscalitzat, segons el seu compte de resultats, l'ICIQ tenia uns ingressos d'explotació de 18,25 milions d'euros i unes despeses d'explotació de 18,26. En aquest mateix exercici, la plantilla mitjana va ser de 324 persones. Com sempre, en l'apartat de conclusions de l'informe, es presenten les observacions més rellevants de les quals de manera sintètica jo els voldria presentar ara vuit d'elles. La primera és que els estatuts de l'ICIQ no inclouen la referència a l'administració pública a què s'havia d'adscriure. La segona és que en l'exercici fiscalitzat no hi havia contracte programa amb la Generalitat. El contracte programa ha de ser l'instrument per regular les relacions entre l'ICIQ i el Govern de la Generalitat, el seu finançament i els seus objectius.

En tercer lloc, els estatuts de l'ICIQ estableixen que, a més dels membres nats, la Generalitat pot nomenar fins a set patrons i la Universitat Rovira i Virgili pot nomenar-ne fins a dos. En l'exercici fiscalitzat, la Generalitat només havia nomenat un patró i la Universitat Rovira i Virgili no n'havia nomenat cap, fet que feia que els representants de la Generalitat no tinguessin la majoria del patronat i que el nombre

de patrons de les institucions públiques no superés el de les empreses privades. En quart lloc, l'ICIQ no disposava d'un conveni laboral propi i aplicava un conveni del qual estava expressament exclòs. Tampoc no tenia una relació de llocs de treball o un instrument equivalent d'ordenació dels recursos humans. En aquest sentit, tampoc tenia taules salarials aprovades que incloguessin el salari base i els diferents complements de cada categoria retributiva.

En cinquè lloc, la política de retribucions salarials de l'ICIQ estableix diferents categories per a cada grup de treballadors i una retribució mínima i una retribució màxima per a cada categoria. En alguns casos, la diferència entre el mínim i el màxim arriba al 44 per cent. El nivell salarial inicial i les modificacions posteriors els fixen el director, el director administratiu o els investigadors principals, depenent de la categoria del treballador, el que possibilita un grau de discrecionalitat elevat en l'establiment de les retribucions.

En sisè lloc, quatre investigadors i el director de la Fundació tenien contractes a temps complet amb l'ICIQ i eren funcionaris docents amb dedicació a temps parcial en una universitat pública. Aquestes situacions incompleixen la normativa sobre incompatibilitats d'acord amb la qual només es poden ocupar dos llocs de treball en el sector públic si tots dos estan definits com de prestació a temps parcial. En setè lloc, el juny del 2019 el Portal de transparència de l'ICIQ no inclou la informació referida a personal prevista en els articles 8 i 9 de la llei de transparència.

I, per últim, la darrera observació que voldria destacar és que l'ICIQ va adquirir serveis i subministraments de forma recurrent mitjançant compres directes que, si bé eren d'import inferior al del contracte menor, van significar imports acumulats elevats. Per aquests serveis i subministraments s'haurien d'haver formalitzat contractes o acords marc seguint els procediments de contractació aplicables.

Finalment, en l'apartat de conclusions, a part de les observacions, també hi ha una sèrie de recomanacions que permetrien, en opinió de la sindicatura, millorar el funcionament de l'ICIQ. Per últim, voldria agrair la seva atenció i resto a la seva disposició per respondre a les preguntes que creguin oportú formular-me o per resoldre o per aclarir aquells aspectes que no hagin quedat prou clars a la meva exposició.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, síndic. Ara, a continuació, ja és el torn dels grups parlamentaris per fer posar sobre la taula totes les qüestions que vulguin plantejar. En primer lloc, parlarà el diputat Sergio Sanz, en representació del Grup de Ciutadans.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, president. Gràcies, síndic, senyor Pons, per la presentació d'aquest informe i per la seva elaboració. Realment, com en altres casos, és un informe que resulta útil per avaluar, valorar com s'estan gestionant diferents organismes on la Generalitat hi participa. I és veritat que en l'anterior ocasió vam veure el de l'Institut de Ciències Fotòniques i hem pogut comprovar que en aquest cas també es repeteixen alguns dels problemes que hi havia en l'anterior cas. Recordo que també el de les Ciències Fotòniques estava..., el Portal de transparència no recollia els llocs de treball. Tampoc hi havia contracte programa. Sembla que en aquest cas és una mica millor, perquè no hi va haver contracte programa el 2017, però sí que el 2018. Ja sabem que el 2017 doncs la Generalitat no estava massa per la tasca d'ocupar-se de la gestió dels seus organismes, perquè hi havia una altra obsessió que els tenia més entretinguts.

D'altra banda, doncs lamentar que passin aquestes coses, doncs aquesta deixadesa a l'hora de vigilar que les coses funcionin degudament. Sí que tindria una pregunta que potser no sé si li correspon tant per la tasca com a síndic valorar-la, però quan es mira la legalitat que s'ha de seguir per complir-ho tot, em sembla que les lleis estan molt fetes a pedaços. Un mira a què s'ha d'acollir i aquí hi ha elements de la llei de l'impost sobre les begudes ensucrades que s'han de seguir perquè s'estableixen..., com per atendre totes les obligacions legals hem de anar a recórrer a moltes lleis i potser necessitaríem un marc legislatiu més concret i més específic que aquesta manera de legislar; no sé què opina vostè, perquè sempre ens trobem amb incompliments. I clar, tampoc no sé si és una mala voluntat o una mala fe aquests

Fitxer 15CSC2

incompliments, jo crec que és més del grau de complexitat del marc legislatiu que potser es fa en aquest Parlament per la manera de legislar. Aquesta seria una de les consultes que li voldria fer. La resta, comentar que fan les seves recomanacions i les seves conclusions, demanarem doncs que la Generalitat i aquest organisme, cadascú en la part que els correspon, les corregeixin.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, i per posicionar el Grup Socialista i Units per Avançar, té la paraula el diputat Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Bon dia a totes i tots. Molt ràpid, perquè jo crec que s'ha explicat. L'informe és clar i el síndic també ho ha explicat. Primer de tot, reiterar la importància d'aquest projecte, d'aquesta fundació per fomentar la recerca i la innovació a través de la participació de la Generalitat, el sector públic, de la universitat i també d'empreses privades. Per tant, jo crec que aquest és un..., quan diem a favor o en contra de que lo públic s'administri a través..., o una part de lo públic s'administri a través de fundacions, consorcis, doncs veiem que a vegades en som crítics. Nosaltres creiem que cal valorar cas per cas i aquest seria un bon exemple d'apostar per un sector estratègic a través de la col·laboració.

Dit això, jo crec que llavors ens passa el que ens ha passat moltes vegades, eh? El que constata en el seu informe és que la Generalitat, que són els primers deures que demanarem, és que el Govern, home, lo primer que ha de fer és nomenar els patrons. Jo crec que poc interès tenim si, de set places que tenim, només n'ocupem una. I, per tant, de dir, home, si considerem que la fundació ho val i el sector de la innovació i la recerca en aquest sector i, a més a més, amb els bons resultats que està obtenint, doncs val la pena ocupar la cadira per llavors evidentment corregir, avaluar totes les deficiències que aquí s'estan posant de manifest. Per tant, participació pública en sectors estratègics, sí, però quan veiem en l'àmbit de la innovació aquí, però també com molts consorcis del sector de la Salut, llavors cal fer

complir també la normativa. Si tu vols utilitzar recursos públics, doncs cal que segueixis la normativa vigent i que facis un major control i seguiment d'això.

Per tant, que la Generalitat ocupi més, no tant de pregunta com de reflexió, que la Generalitat ocupi la cadira i que llavors faci complir la normativa laboral i que jo crec que a aquestes alçades, home, tots sabem que hi ha incompatibilitats en el sector públic que ens fan posar de mica vermells a tots, no? Doncs no pots cobrar jornades senceres al sector públic a dos llocs diferents, com també la duplicitat de les retribucions o com també establir unes retribucions salarials clares.

I evidentment els criteris de contractació, que no siguin subjectius. Jo crec que aquests temes, si estem als llocs de direcció on toca i els exercim amb responsabilitat i amb rigor, doncs aquestes coses no passen o passen menys o quan les detectem llavors és molt més fàcil llavors de corregir-les. Per tant, més enllà de fer-li, llançar-li la pregunta el que nosaltres farem evidentment és interpel·lar el Govern per tal de que ocupi el lloc i faci complir totes i cadascuna de les recomanacions de la sindicatura.

Per a vostès? No, perquè aquesta fundació i la recerca que fa, que està molt bé, i a tots els recursos públics i privats que aglutina doncs puguin seguir endavant i puguem ser referents i pioners en la recerca en el sector químic.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ordeig. A continuació, i per posicionar Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Jo començar, diguem, ressaltant la importància del funcionament de l'Institut Català d'Investigació Químic. Crec que, en polítiques de recerca i d'innovació, el que a Catalunya li ha mancat sempre és aquests espais de connexió, especialment en innovació perquè impactin en el teixit productiu de Catalunya i crec que experiències com aquestes són positives, però perquè a part de positives, diguem, pel sector privat o per la innovació, siguin positives per al conjunt de la societat, necessiten que l'administració pública participi de forma

diligent i el primer que ressalta de l'informe és la constitució del patronat. Només s'havia nomenat un patró de la Generalitat, no s'havien nomenat patrons de la universitat i, per tant, l'administració pública renunciava de fet a constituir-se com a tal dins del patronat.

A banda d'això, hi ha certes coses que crec que cal ressaltar, especialment en un debat parlamentari, que són les tasques del Govern de la Generalitat en matèria de fiscalització i de coordinació amb aquests tipus de fundacions publicoprivades. La primera és que no hi havia contracte programa, tal com apareix en l'informe. Crec que aquesta és una mancança evident que caldria posar de relleu, que no comptava la fundació amb el conveni laboral, ni la relació de llocs de treball el que genera discrecionalitat salarial, i que quatre investigadors i el director incomplien el règim d'incompatibilitats, treballant a jornada completa per la fundació i a temps parcial per la universitat.

I, per altra banda, crec que el més ressenyable d'aquest informe és quan es fa relació al fraccionament indegut de contractes de proveïdors. És cert que hi ha fundacions que de forma recurrent, diguem, necessiten la mateixa prestació de serveis o de materials, però en cap cas això pot comportar un fraccionament indegut; al contrari, si aquesta previsió, diguem, és previsible en el temps, precisament, no? i perdonin la redundància és el que permet no haver de fer contractes parcials un darrere l'altre i per això tenim una legislació clara en aquest aspecte. Aquests són segurament els aspectes puntuals que més ens han cridat l'atenció i sobre els que considerem que cal parar-hi atenció pública.

Moltes gràcies per la presentació.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, senyor Ferro. A continuació, tindrà la paraula el diputat Toni Castellà en representació del grup d'Esquerra Republicana.

Antoni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Gràcies per l'informe que ens ha fet el síndic Pons. Alguna valoració en general, l'he fet alguna altra vegada. Als diputats ens hauria de fer reflexionar el fet que curiosament aquest tipus d'observacions, que són del tot

correctes, que fa la sindicatura són idèntiques quasi bé en tots els centres Cerca d'excel·lència, els més bons, no necessàriament amb altre nivell de centres, sent el mateix model. Per tant, el que em vinc a referir que tenim, diguem-ne, un problema d'encaix de model. Vull recordar que, al final, i ho coneixen els diputats, aquests centres d'excel·lència es situen molt per sobre de la mitjana de qualsevol cosa que tinguem en el país. Avui parlem de l'ICIQ, l'ICIQ a l'últim rànquing que va fer el Max Planck, que és el sistema de recerca alemany, el situa com el segon del món, del planeta, és a dir, no sé quantes coses tenim que ens puguem situar així. I la revista *Nature*, el 2010, feia una anàlisi de per què havia passat això a Catalunya i deia que això havia passat a Catalunya pel model en si, un model que dona llibertat d'investigació, flexibilitat en la gestió, autonomia plena, internacionalització del personal i avaluació en comitès externs amb conseqüències. I això ens situa el que parlem avui, l'ICIQ que té unes 300 persones, ho ha dit el síndic, que té en aquests moments divuit IRS i *grants*, vuit ICREA i que en transferència, que és un dels reptes que tenim del país en els últims quatre anys, va aixecar uns 20 milions d'euros.

I en termes de fiscalització, i això no té res a veure amb les observacions, és a dir, només la reflexió general, aquest centre està fiscalitzat lògicament per la sindicatura, per la Generalitat i la intervenció, però també pel Consell de Recerca Europeu, per la Fundació ICREA, pel seu comitè científic assessor i pel comitè científic industrial.

I respecte a les observacions, per tant, diria que hi ha una responsabilitat del Govern. I aquí coincideixo i hem d'interpel·lar al Govern que nomeni patrons i aprovi el contracte programa. Aquesta no és lògicament una mancança del centre, aquesta és del Govern. I després hi ha una sèrie d'observacions respecte les relacions laborals, sobre el conveni laboral, les polítiques de retribucions i de més del 2017. I segueixo dient que alguna cosa no ens encaixa quan el mateix 2017, curiosament el mateix 2017, aquest institut rep l'acreditació de la Comissió Europea d'excel·lència de gestió de recursos humans i, per tant, rep una acreditació que tenen pocs centres a tot Europa en termes d'excel·lència en estàndards de gestió laboral.

On vinc a dir, i acabo, la feina de la sindicatura, evidentment, està molt ben feta. La normativa, per tant, ens està des de fa temps intervenint en quin és el model, si és que el volem protegir i, per tant, la responsabilitat seria d'aquesta cambra i és una

cosa que tenim pendent, la llei de la ciència, de senzillament donar el marc que consolidi que aquests centres segueixin sent punters al món i que això sigui compatible amb que no tinguem una discussió sistemàtica sobre compliment o no compliment respecte a les observacions que molt bé fet fa la Sindicatura de Comptes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Castellà. A continuació, i per posicionar el grup de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Pep Puig.

Josep Puig i Boix

Bon dia. Gràcies a la sindicatura per l'informe. Els companys que m'han precedit han citat gairebé tot el que s'ha de dir, amb les observacions, les disset observacions i les corresponents al·legacions, crec que queda bastant clar el que deia el company Castellà, que hauríem de veure si la legislació que tenim s'adequa a aquest tipus de centres d'excel·lència, perquè em sembla que hi ha alguna cosa que no quadra ben bé.

Per tant, les al·legacions fan les corresponents notes a les observacions els hi fan i les recomanacions està bé, però són molt idèntiques a les dels altres centres de recerca que tenim. Per tant, no hauríem de veure si aquesta metodologia de supervisar els centres, aquests centres d'excel·lència, és l'adequada perquè si no les coses ens rellisquen una mica. Dit això, que es recomana que es segueixin les recomanacions, però no tinc res més a afegir.

El president

Gràcies, diputat. Vull recordar dues coses. La dificultat de sonoritat, jo els demano que, si us plau, s'acostin molt al micro i després, per una altra banda, només les persones que intervenen poden estar sense mascareta. En el moment d'intervenir, doncs se la poden treure, els altres, l'hem de tenir posada.

Dues consideracions que volia fer abans de donar la paraula, perquè el síndic Jordi Pons ens aclareixi totes les qüestions que consideri oportunes. Té la paraula, síndic.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president, moltes gràcies senyors els seus comentaris. Només volia dir dues coses. Primer disculpar-me amb el senyor Sanz, perquè l'acústica de la sala és terrible i no he sentit la seva pregunta. Si cas, si vol, després li contestaré en privat, perquè entre que ha entrat algú i tot, em sap greu, no li puc contestar. Si vol després o si vol repetir ara, eh?, òbviament.

I només volia fer un comentari final sobre les darreres dues intervencions, sobre la possibilitat...

El president

Disculpi, síndic. Disculpi. És que m'he oblidat de donar-li la paraula a la diputada Maria Sirvent de la CUP. I, per tant, primer que ella intervingui i després, si us plau, faci això. Disculpin tots i especialment vostè, síndic. Té la paraula la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Moltíssimes gràcies, president. No es disculpin. Nosaltres no venim pràcticament mai a aquesta comissió, perquè no ens podem desdoblar i som quatre diputades amb una càrrega de trenta-sis comissions i, per tant, és normal que vostès no hagin pensat en donar-me la paraula. I, per tant, moltes gràcies, president.

Dir simplement amb relació a aquest informe que veiem una pràctica

Fitxer 15CSC3

bastant sistèmica que apunta en diverses ocasions la Sindicatura de Comptes en reiterats informes i això ens preocupa més inclús que les pràctiques denunciades en concret en aquest informe, que també ens preocupen.

En primer lloc, més enllà del fraccionament de contractes o els contractes menors successius per contractar serveis i subministraments que es requereixen de forma repetida per respondre a necessitats precisament de caràcter recurrent periòdic o permanent i que, de forma agregada, doncs superen la quantia estipulada pels contractes menors, a nosaltres també ens preocupa el que remarca la Sindicatura

de Comptes respecte la valoració dels criteris subjectius que depenen de judicis de valor, perquè especifiquen en l'informe que això podria anar o podria contravenir el principi de concurrència, cosa que a nosaltres ens fa pensar que hi ha determinats contractes que podrien estar pensats per a determinats licitadors.

Per altra banda, també el tema de les incompatibilitats, no és la primera vegada que tampoc ho llegim; malgrat no venim, sí que en moltes ocasions doncs fem una revisió dels informes i a més no és la primera vegada que ho veiem i també la qüestió dels nivells salarials. Independentment dels premis d'excel·lència que hagi pogut rebre aquest institut, no veiem de rebut que s'hagi aplicat un conveni laboral que no sigui el propi, un que està expressament inclòs i que tampoc disposi d'una relació de llocs de treball ni cap document equivalent i que siguin el director, el director administratiu o els investigadors principals els que precisament acordin quins són els nivells salarials, perquè això com bé ja apunta l'informe dona un alt grau de discrecionalitat.

I res, simplement moltíssimes gràcies per la seva feina i dispensar-nos per no poder ser de forma constant en aquesta comissió, atenent al que fan vostès doncs una feina que entenem que és imprescindible i fonamental per aquesta institució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Sirvent. Ara sí, sense més dilació, dono la paraula perquè faci totes les..., respongui a totes les qüestions plantejades el síndic Jordi Pons.

El síndic Jordi Pons i Novell

Gràcies, senyor president. Gràcies pels seus comentaris. Ja he comentat abans amb el senyor Sanz. No, només volia molt breument més que una pregunta és una lleugera discrepància amb les darreres dues intervencions, perquè l'any 2011 jo crec que, i posteriorment, jo crec que el centre Cerca, i amb bon criteri probablement, no entro a discutir això, ja se'ls va fer una mica un vestit a mida i tenen una flexibilitat molt superior, per exemple, a qualsevol universitat. No és el mateix un centre de recerca que estigui en una universitat i un centre de recerca que estigui en un centre Cerca, tenen, se'ls apliquen coses diferents.

Nosaltres fiscalitzant, ens hem arribat a trobar en algun cas anar a un centre i veure que una persona pel fet que està adscrita a un centre Cerca, que depèn d'una universitat, eh?, té que vinculació, pel fet d'estar escrita a la universitat o allà, se li apliquen mesures diferents. No dic que no sigui bo que hi hagi flexibilitat, però jo crec i això dependrà de si es fa una futura llei de la ciència i dependrà dels diputats, però déu-n'hi-do la flexibilitat que tenen, en moltes matèries, que no ho valoro, si és massa o és poca, però que tenen bastanta flexibilitat. És la meva opinió, que potser és una discussió més enllà del que podem tenir avui. Ja està.

El president

Gràcies, senyor síndic Pons.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2019, sobre el Consorci de Castelldefels Agents de Salut, corresponent a l'exercici del 2017

256-00038/12

A continuació, passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la presentació de l'Informe de fiscalització sobre el Consorci de Castelldefels Agents de Salut, corresponent a l'exercici del 2017. Ho farà el síndic major, Jaume Amat i Reyero, i té la paraula per fer-ho.

El síndic major

Gràcies, president. Senyores diputats i senyors diputats. Faré la presentació d'aquest informe, que el que fa és fiscalitzar el Consorci Castelldefels Agents de Salut, exercici 2017. Aquest informe va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el 23 de desembre de l'any 19; és un informe de fiscalització limitada, és a dir, que s'ha centrat en les àrees de risc que creiem més importants d'aquesta entitat, que és la gestió del pressupost, la gestió de la contractació i de les retribucions del personal d'aquest consorci. El CASAP, aquest consorci va ser creat l'any 2005 i està participat per l'ICS i per l'Ajuntament de Castelldefels i des del 2011 va formalitzar un concert amb el Servei Català de Salut, amb el CatSalut, per la gestió dels serveis sanitaris del centre d'atenció primària d'una de les àrees de Castelldefels, que és el de Can

Bou i el centre i les urgències de l'altre centre d'atenció primària, que és el del Castell.

Abans d'entrar en la fiscalització, dues coses, és a dir, si aquest consorci el vam escollir per fiscalitzar-lo dintre de la nostra àrea de treball és perquè la naturalesa jurídica és especial, atès que la majoria dels centres d'atenció primària tenen una gestió directa de l'ICS. Hi han altres institucions jurídiques, però que estiguin gestionats per un consorci entre l'Ajuntament del lloc i l'ICS no és el normal i per això vam voler veure a veure com funcionava, atès la seva especificitat, no?

D'entrada, abans d'entrar en el que és, el que sí que vam fer és analitzar una mica com quines són els indicadors d'avaluació del consorci que estan a l'inici de l'informe i veiem que de l'informe dels indicadors just de l'any anterior, que són els últims que teníem, de l'any 16, veiem que els indicadors finals de gestió d'aquest consorci estan dins de la mitjana dels indicadors dels CAPs de Catalunya, una mica per sobre de la mitjana. I si el comparem amb l'altre centre d'atenció primària, el del Castell, que en el que són funcions d'atenció primària està gestionat directament per l'ICS, veiem que les dades no són massa diferents, és a dir, s'assemblen bastant les dades d'avaluació dels resultats. I aquí, com podeu veure al quadre 2 de l'informe, hi han diferents índexs de control de l'avaluació de la gestió d'aquest centre.

Si anem directament ja a l'àrea fiscalitzada i ens centrem en les observacions més rellevants, dir en primer lloc, per entendre les observacions, que aquest consorci va gaudir del règim d'autonomia de gestió de les entitats de serveis públiques..., del servei públic de salut. Això té efectes sobretot a l'àrea de gestió de personal, atès que té un referent de marc normatiu diferent del que seria una entitat autònoma dependent directament del Govern.

Des del punt de vista..., des de l'àrea de comptabilitat, el que sí que hem trobat i surt així en les observacions, uns quants registres comptables que des del punt de vista de l'auditor no estan correctament comptabilitzats, tant per al problema del temps de l'exercici comptabilitzat com del lloc on estan comptabilitzats. Això fa que la sindicatura en aquest informe faci una sèrie de propostes respecte a modificar el resultat final que surt de la comptabilitat, atès una vegada, diguéssim, igualat o

equilibrat o adaptat al que creiem que tindria que ser el registre correcte d'aquestes operacions comptables, d'aquestes transaccions.

Després dir que aquest consorci com a especificitat va prestar, prestava, presta una sèrie d'activitats complementàries que no estan incloses en la cartera del Servei Nacional de la Salut i de serveis complementaris, és a dir, que no hi ha una empara jurídica d'aquesta prestació, que és el que les recomanacions al final els demanem, busquin la manera de poder-ho fer. No diem ni que sigui bo ni que sigui dolent, sinó que no hi ha l'empara jurídica per fer-la. L'activitat encarregada del CASAP, aquí hi ha la llista perquè puguin veure d'altres serveis que dona el centre, com el d'osteopatia, l'odontologia, ortodòxia maxil·lofacial, podologia, psicologia, logopèdia i ioga. Són entitats complementàries que es donen de més a més, que s'ofereixen als ciutadans de l'àrea corresponent però que, des del punt de vista de l'informe, no tenen l'empara jurídica que haurien de tenir, fins i tot l'empara jurídica afecta que en el lloc on s'imparteix tampoc hi ha l'autorització corresponent per poder-ho impartir.

Si anem a l'àrea de contractació, s'han analitzat tots els contractes que va realitzar el consorci durant l'exercici fiscalitzat, el 2017, i altres d'anteriors que tenen efectes sobre l'exercici 2017, com sempre fem amb tots els informes. D'aquest resultat, dues coses a dir, una és que també ho fem en tota l'àrea de Sanitat, que, de la despesa executada, hi ha un 25 per cent de les obres executada que no està avalada per contractes. Això, si ho recordeu d'altres informes en realitat, acostumem a veure-ho, és a dir, que gasten més del que suporten els contractes. En alguns casos, és raonable i en altres no tant i per això també s'identifiquen a l'informe els casos que ho poden ser o no. I l'altra és que, de la mostra dels informes, dels contractes analitzats, en dos contractes revisats s'han detectats incidències relacionades amb l'objecte del contracte i els imports que com a conseqüència del qual es considera que hi va haver un fraccionament indegut d'aquests contractes i així es marca i s'identifica en l'informe.

A l'àrea de personal, que és la tercera àrea que hem revisat i hem fiscalitat, estem parlant d'una plantilla mitjana de setanta-vuit persones, de setanta-vuit treballadors, és a dir, una plantilla relativament petita, pel que és l'àrea de Sanitat, però bé setanta-vuit treballadors, on l'informe el que veu és que hi ha un nombre elevat de

contractes de caràcter temporal, molts d'ells no justificats, que és una de les observacions que resulten en l'informe. I després també en l'àrea de retribucions, hi ha una observació respecte que l'any 17 no es va aplicar el que seria la reducció del 5 per cent que venia del reial decret del 2010 que, segons el conveni d'aplicació del consorci, es podia compaginar o es podia regular amb el que seria la DPO, el pagament de retribució a la direcció per objectius, però tampoc es va fer, és a dir, van cobrar una cosa i no van reduir l'altre, és a dir, amb el que haguessin hagut de fer, o no cobrar-ne una o reduir l'anterior, no? Com a mínim, això és el que hem vist en aquest informe del 2017.

I, per altra banda, això lògicament aquestes observacions sobre retribucions té un efecte sobre el resultat pressupostari, que és el que també recull les observacions. Hi han quatre recomanacions que estan vinculades a les actuacions fetes i la mateixa entitat ens va fer arribar, com és preceptiu, una sèrie d'al·legacions que, en principi, no varien el resultat de l'informe que vam presentar i, fins i tot, jo diria que a més la majoria de les al·legacions el que diuen i he de dir que això a la sindicatura sempre és un punt positiu, que arran de les nostres propostes, les nostres observacions i ens expliquen tot allò que ja han modificat per posar-se al dia, amb part important d'aquelles coses que hem vist i això per a nosaltres sempre és un al·licient, perquè diu bé la feina l'han feta i ha servit perquè ells mateixos reconeguin que feien coses malament i que, fins i tot, ens estan dient que part d'aquelles coses, a lo millor no totes, les estan corregint i això és el que expliquen les al·legacions.

Res més. I a partir d'aquí com sempre a la seva disposició per a qualsevol aclariment.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic major Jaume Amat. Ara correspon el torn d'intervenció dels grups parlamentaris i, en primer lloc, ho farà el diputat Francisco Domínguez en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Primero, agradecer el informe y la exposición sobre este. Quiero insistir que el Consorcio de Castelldefels, el CASAP, es uno de los dos únicos casos en Cataluña que se ha creado un consorcio para gestionar los servicios de atención primaria, que es una forma jurídica, como se ha explicado, de consorcio que en teoría se creó como una prueba piloto en 2005 y que, quince años después, sigue funcionando tal cual, sin que se haya evaluado si realmente esta fórmula es mejor, peor o indiferente a una gestión directa por parte del ICS.

Y a la vista de las observaciones y de las recomendaciones, que es muy claramente dice que no es que sea..., es la gestión, el problema, porque los profesionales sanitarios dan a la talla y consiguen resultados asistenciales asimilables a cualquier otro centro de Cataluña y el otro centro que hay en el mismo Castelldefels. Lo que no está claro es, por ejemplo, toda la relación de observaciones que se han hecho en el informe. El retraso en adaptar los estatutos, desajustes en el resultado presupuestario, irregularidades con las tarifas, con la aplicación de las tarifas, actividades complementarias que hace este CASAP, que no están contempladas en un marco jurídico que las ampare. Importante, el fraccionamiento de contratos de suministro e incluso

Fitxer 15CSC4

de manera discrecional, sin licitación y sin concurso público, a dedo, que es muy propio de lo que nosotros llamamos chiringuitos.

Luego el tema de personal, no existe una relación de puestos de trabajo, aunque sí que parece que se están poniendo las pilas hay una relación, pero bueno en el momento que se hizo no había puesto de trabajo. Demasiado contrato temporal, en relación a los contratos fijos. No justificar superar la tasa de reposición o la falta de control de las horas que aporta el personal del ICS. Y sumamos en personal, las irregularidades con las retribuciones y cobro de pluses al gerente y otros amigos. Esto último, sin la aprobación de los mismos órganos de gobierno del CASAP, o sea, muy típico también de los chiringuitos y de la política de amiguetes. Por eso quería agradecer el trabajo que ha hecho la sindicatura que, de una manera muy sencilla y clara, ha aflorado, ha hecho aflorar estas irregularidades que, en parte, se han

podido corregir, pero que realmente son intolerables en la gestión de un servicio público.

Por eso, no quiero hacer preguntas, porque el informe yo creo que está muy claro y muy bien hecho. Pero sí que quiero agradecer el buen trabajo de los profesionales del CASAP, que nada tiene que ver con lo que se hace de gestión y con las irregularidades que se han explicado. Y también quiero lanzar otra conclusión, que quizás es la más importante: Si no se ha evaluado, si el consorcio es una buena fórmula de gestión y aun así se mantiene durante quince años, habrá que empezar a pensar mal, habrá que empezar a pensar quién se está beneficiado de este modelo y por qué no se revierte a gestión pública directa, como el resto de Centros de Atención Primaria de Cataluña. Con la que está cayendo, que creo que es importante hacer un llamamiento al Govern de la Generalitat para que dedique un poquito de tiempo y esfuerzo a atender al sistema sanitario público, que el personal que trabaja se lo merece y la ciudadanía también.

Gracias.

El president

Gracias, diputat Domínguez. A continuació, i per posicionar el Grup Socialista i Units per Avançar, té la paraula el diputat Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Síndic major, gràcies per l'explicació. Nosaltres volíem començar aquesta intervenció una mica pel final, que l'ha comentat vostè, que és tota la tramitació de les al·legacions i la resposta que vostès donen i la reflexió que vostè ha fet avui aquí. Per diferents motius, no perquè no tornem a posar de manifest que hi ha una sèrie d'irregularitats comptables, de resultat patrimonial, del personal, de la contractació, que s'han d'esmenar, que són irregularitats i que s'han d'arreglar. Tornem a emfatitzar el que hem dit moltes vegades, que caldria que aquesta sindicatura però també el Govern de la Generalitat i el Departament de Salut fes unes recomanacions específiques a tots els gerents, directors de tots els hospitals, consorcis, hospitals públics, unes recomanacions clares de com s'han de fer les coses. Perquè al final, quan han escrit vostès deu vegades la mateixa irregularitat, home, no seria més fàcil que el mateix departament passés unes directrius clares?

Per tant, la feina està ben feta, però cal que llavors tothom prengui nota i tothom faci la seva feina també.

I a part d'això, volia emfatitzar la..., crec que és la resposta, volia emfatitzar la resposta de les al·legacions d'aquest informe, com una de les respostes que s'haurien de donar que totes les entitats que reben un nou informe de la seva sindicatura, haurien d'anar en aquesta direcció, en les formes i en el contingut.

Primer de tot, per donar-los les gràcies per la feina feta. Segona, per dir que han donat ordres als serveis tècnics del Consorci per tal que esmenin les irregularitats detectades. Per tant, els està dient tenen raó i han donat ordres per tal que això s'arregli perquè estem parlant de finals del 19 i, per tant, el seu informe el tanquen el 20. Per tant, és relativament recent tot això. Algunes d'aquestes deficiències ja s'han esmenat. A més a més, els diuen que això ha fet replantejar segurament molt alguns aspectes d'organització i funcionament de la institució. Per altra banda, evidentment presenten algunes al·legacions d'alguns temes que els veuen diferents i que, per tant, aquí entren en temes una mica tècnics i, en definitiva, que es tindran en consideració totes les recomanacions i les observacions que es fan.

I dic això perquè és molt fàcil dir que una institució funciona molt bé quan et dona la raó i dir que una institució no funciona o no funciona prou bé quan no et dona la raó. Jo crec que un..., la qualitat democràtica també es demostra en el moment en què les coses no..., et diuen que no els fas bé i tu doncs, escolta, exposes la teva visió i quan et responen aquestes preguntes, doncs un fa el que ha de fer, que és complir amb la normativa i complir amb les recomanacions que fa un òrgan independent, com és la sindicatura, a través dels síndics que estan aquí. I si algú té un sistema millor, que l'expliqui, eh?

Per tant, sense res més a afegir, un agraïment a la feina, un agraïment a la resposta en el to i el fons i la forma de la resposta en les al·legacions del consorci. Jo crec que llavors el que tocaria també és veure també en un temps prudencial si aquestes solucions que diuen a les al·legacions que ja estan aplicant i que algunes ja s'han fent, si realment la sindicatura pot constatar que s'han arreglat, s'han esmenat i, per tant, que tenim un sector públic que gestiona millor, més transparent i que fa les coses bé.

I, per últim, només un element. Això que el sector sanitari s'hagi de gestionar només a través de la Generalitat, home, jo crec que la participació d'ajuntaments en determinats casos, doncs, home, doncs també li pot donar un component de proximitat també. També s'acaba decidint tot en sector públic amb representants públics i, per tant, en determinats casos, determinades situacions, doncs evidentment també pot tenir la seva raó de ser.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ordeig. A continuació, té la paraula el diputat Lucas Ferro per posicionar el grup de Catalunya en Comú Podem.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Membres de la sindicatura, debatent sobre el Consorci de Castelldefels Agents de Salut, jo, segurament el fonamental per analitzar aquest tipus de consorcis i d'aliances publicoprivades és els instruments que no tenim. No s'ha fet cap auditoria sobre el nivell d'eficàcia i quin impacte té gestionar serveis públics tan essencials com la salut a través d'instruments com aquests. Jo crec que aquest és un exercici que s'hauria de fer al conjunt de la gestió sanitària d'aquest país i al conjunt, com a mínim, de la gestió sociosanitària, veient el que ha passat amb la sanitat privada i concertada i amb les residències externalitzades. I crec que necessitem instruments d'auditoria del sistema com a tal, perquè la gestió pública directa hauria de ser l'eix central i l'externalització o el Consorci de Serveis hauria d'estar justificadament i deguda sobre el seu impacte en la millora de la gestió d'aquest servei que comporta la seva externalització o el consorci amb agents municipals.

Sobta, jo no faré una relació de tot el que consta en l'informe, però sorprèn, diguem, la reiteració d'elements no només any rere any, sinó entre diferents auditories que feu. Vull dir, l'absència de relació de llocs de treball, contractes temporals injustificats, fraccionament de contractes sense concurrència. En aquest cas, ni tan sols els estatuts estaven fets en temps i forma, ni tan sols les tarifes, els preus públics estaven elaborats pel departament competent, com estableix la normativa, etcètera. Jo crec que són elements que exigeixen no només òbviament que hi hagi un

compromís d'aquestes entitats a l'hora de reincloure's en el Dret Administratiu de forma absolutament legal, sinó també de les mateixes administracions a l'hora d'avaluar aquests instruments de gestió pública.

Moltes gràcies per la presentació.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro. A continuació, i per posicionar el grup de la CUP - Crida Constituent, té la paraula la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Gràcies, president, membres de la sindicatura. Sí, simplement tornar a posar de manifest el que potser ja ha comentat el meu company, que aquesta confusió o aquest model de sistema sanitari que és l'hegemònic actualment en el nostre país doncs confon a vegades allò públic amb allò privat i sobretot ens ha portat a una situació d'infrafinançament crònic de la sanitat, una gestió en moltes ocasions deficient i unes treballadores altament precaritzades i això té una afectació molt gran sobre la qualitat del servei i un sistema que arriba tan estressat a una situació d'emergència sanitària, una qüestió que és tan estructural com la presència tan elevada de consorcis a l'hora de prestar precisament serveis que són cabdals i són importantíssims per a una societat, perquè són serveis que sustenten la vida i des d'una perspectiva feminista, també és molt important posar en valor aquests serveis i aquestes treballadores, veiem que, clar, aquesta tipologia de gestió de serveis que són titularitat de l'Administració ens porten doncs precisament a una manca de fiscalització, perquè si la gestió, la titularitat, la provisió d'aquest servei és cent per cent pública, tenim un control previ i posterior per part de la intervenció.

Per tant, hi ha una fiscalització prèvia i posterior de les despeses que, ja de per si, el model de gestió directa ens assegura doncs un control molt més acurat i sobretot quan els mecanismes de control i fiscalització en aquesta institució i també al Govern de la Generalitat no és que només siguin inexistents o pràcticament inexistents, perquè potser seria injust dir que són inexistents, sinó que a més a més no hi ha recursos i els recursos que s'han de destinar per fer aquest control sobre aquestes institucions que no es fa doncs, potser serien recursos que ens podríem estalviar i que podríem destinar a una gestió cent per cent directa o uns serveis de titularitat

gestió i provisió cent per cent pública que creiem que acabaria amb un problema estructural. Perquè vostès apunten novament l'incompliment de l'article 86.2 del text refós de la Llei de Contractes del Sector públic, cosa que s'apunta de forma reiterada en diversos informes, apunten també al problema de la despesa executada que no ve avalada per contractes, una altra cosa que passa de forma sistèmica i sistemàtica; també parlen de la temporalitat de les treballadores; cosa que contrasta amb el plus de responsabilitat, no?, per activitats recurrents, em sembla que es deia o no me'n recordo com es deia ben bé el plus, que cobrava el gerent d'aquest consorci i que no havia estat aprovat ni tan sols pels òrgans de govern establerts en els estatuts. I, per tant, veiem també una diferent escala salarial i una desigualtat entre les treballadores d'aquest mateix consorci. I entenem que respon a un fet estructural.

I, per últim, volia posar o parar l'atenció en la prestació d'aquestes activitats complementàries, no? Parlaven d'osteopatia, de ioga, de diverses activitats que ja sortien en els TPV de la Llei de contractes de serveis a les persones que finalment va ser desestimada per aquesta Cambra, que ja intentava que aquestes activitats poguessin formar part dels catàlegs dels consorcis a l'hora de poder-se prestar i també en la modalitat de la contractació. I, per tant, a nosaltres ens preocupa no només... (*Veus de fons.*) Sí? Ah, pensava que m'havien... A nosaltres ens preocupa això i també ens preocupa la cessió dels espais i on es desenvolupa aquesta activitat. I seguim dient que no són fets aïllats, sinó que són recurrents i que formen part d'un sistema sanitari que és el vigent en el nostre país.

Moltes gràcies per la seva feina i per aquest informe.

El president

Moltes gràcies, diputada Sirvent. A continuació, té la paraula la diputada Lluïsa Llop, per posicionar el grup d'Esquerra Republicana.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Bon dia especialment al síndic major i tot l'equip que l'acompanya. De forma ràpida, perquè entenc que l'informe és prou clar i que a més a més s'han anat fent moltes intervencions en el mateix sentit de les coses que jo entenia que eren destacables.

En primer lloc, donar-li la importància que el mateix síndic major deia al fet d'haver escollit aquest consorci per realitzar aquest treball d'auditoria, perquè entenem que és un model molt específic, un model que segurament per algú com jo que ve del món local *a priori* pot semblar que és un model segurament amb molts

Fitxer 15CSC5

llocs a dubtar, perquè fa que aquesta participació pública o pública amb la participació del món local faci que aquests CAP, que aquests serveis, siguin molt més propers a la població. I, per tant, està bé conèixer els indicadors en relació amb els altres CAP del municipi per poder-hi donar una reflexió.

I crec que és un model que seria exportable –insisteixo, eh?–, des de molts ajuntaments intentem incidir en els nostres CAP i, per tant, col·laborar amb el Departament de Salut. Fer-ho a través d'una fórmula així és interessant de validar, d'analitzar, etcètera.

Una altra cosa que volia posar en context, que també ha dit tant el síndic major com ha dit el company, el diputat Òscar Ordeig. Entenc que l'actitud que mostra aquest consorci en la resposta, en les seves al·legacions hauria de ser una resposta a les actuacions que fa el síndic, perquè entenem que és la feina que té. És a dir, poder auditar, poder mirar els comptes, mirar el funcionament dels diferents ens públics i poder donar tota una sèrie de recomanacions –com així fa– i objectius i que l'ens s'ho prengui com una possibilitat de millora en les seves actuacions.

De fet, literalment diuen que «considerem que l'informe provisional d'aquesta sindicatura aporta a aquest consorci elements de reflexió que seran tinguts en consideració, que es mereixen pel seu plantejament futur». I així ho diu literalment i, per tant, entenc que és la feina per què ha de servir tota la tasca que fa la Sindicatura de Comptes i que és el que han de fer els ens que reben aquesta inspecció per poder millorar. Perquè, evidentment, hi ha moltes coses en la funció de cadascú de nosaltres en el dia a dia que són millorables.

De fet, ells mateixos quan responen, en les seves al·legacions, van explicant que hi ha tota una sèrie d'anomalies detectades i recollides en les conclusions i

recomanacions que han anat tractant de subsanar i que en exercicis posteriors... – que no deixa de ser un reconeixement que en el moment que s'auditava això era així–, però que posteriorment, en exercicis posteriors, han anat fent.

Per tant, jo què sé, a tall d'exemple, eh?, coses com que no disposaven de la RLT, de la relació de llocs de treball, que posteriorment diuen que ja en disposen. Aquesta obligació d'adaptar els estatuts, que ens diuen que ja han fet, que ja han passat pels seus òrgans i que lo que està és pendent que el Govern acabi de fer-ne la publicació. Per tant, el que cal fer és això. Etcètera. Hi insisteixo, eh?, no entraré perquè crec que és prou clar.

I un darrer comentari. No és tant tècnic, perquè entenc que està ben recollit en l'informe, però si a tall d'opinió política, es posa sobre la taula el fet que l'informe recull que no es va reduir el sou en un 5 per cent dels treballadors públics com s'havia de fer, perquè, evidentment, t'ho deia una normativa. Però això no és una cosa que va fer el consorci, és una cosa que un munt d'administracions, especialment locals, van intentar trobar la manera perquè s'entenia que una mesura que afectava directament uns treballadors –i que, evidentment, hi havia una norma, eh?–, però les administracions locals, molt en general, van intentar veure com podien salvar això. I entenc que una mica el consorci va fer el mateix.

Per tant, insisteixo, com a opinió política, no vam compartir mai aquesta retallada del 5 per cent i entenem que les administracions locals van fer el que van poder pels seus treballadors.

En tot cas, gràcies per l'informe.

El president

Gràcies, diputada Llop. A continuació, posicionarà el seu grup, en representació del Grup de Junts per Catalunya, la diputada Anna Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Gràcies, president. Gràcies, síndic major, per la feina feta i per aquest informe. Per completar, afegir que el CASAP és una organització sanitària pionera a l'hora d'incorporar una gestió consorciada de la qual participen l'ICS amb un 60 per cent i l'Ajuntament de Castelldefels amb un 40 per cent.

Per tant, una empresa 100 per cent pública que he de dir que presta un servei d'alta qualitat i excel·lència, tal com diu l'informe, i que liquida amb un resultat pressupostari amb superàvit tot i que no es posen del tot d'acord amb la quantia.

Tal com ha dit el diputat Ordeig, el CASAP fa bona feina, potser per aquesta gestió conjunta, perquè dona un servei proper i una atenció directa al ciutadà. I això ho podem veure en els indicadors publicats el 2016 per l'Observatori del Sistema de Salut de Catalunya, on posa de manifest que el grau de satisfacció pels serveis rebuts està per sobre de la mitjana de Catalunya, tal com vostè ha dit. Sobretot, pel que fa a quatre o cinc punts: a l'agilitat el dia de la visita, el tracte personal del metge, pel temps que el metge dedica als pacients, a la informació rebuda i a l'índex de qualitat de la prestació farmacèutica.

En canvi, com vostè també ha dit, haurien de millorar alguns aspectes pel que fa a l'atenció rebuda per part del personal d'infermeria, la fidelitat al centre i la despesa farmacèutica.

Apunta, també, que el 9 d'abril del 2019 la Intervenció Adjunta per al Control del Sector Sanitari va emetre un informe, on les conclusions més significatives feien referència a la modificació dels estatuts, aspectes sobre la contractació administrativa, el fraccionament per acumulació d'expedients en l'execució de despesa per adjudicació directa al proveïdor i, també, es referia a altres aspectes relacionats amb alguns conceptes retributius de personal i amb la retribució variable per objectius del director gerent.

En aquest sentit, agrair les observacions, algunes de les quals van en la mateixa línia, com és l'obligació d'adaptar els estatuts, la contractació de subministraments de caràcter recurrent, la contractació de professionals per a la prestació de serveis complementaris que es va fer mitjançant adjudicacions directes, així com diverses consideracions sobre l'aplicació del conveni col·lectiu i el plus de responsabilitat de direcció.

Dir que, en el seu conjunt, tant les observacions i la majoria de recomanacions que la sindicatura fa en el seu informe, són reconegudes pel consorci i que s'han subsanat o s'estan subsanant, i que han estat posades en coneixement del Consell Rector amb l'únic objectiu de regular els procediments de millora de la gestió i amb

un compromís d'implementació per tal d'aconseguir un control intern exhaustiu i la millora contínua que persegueix el CASAP.

Tal com vostè ha dit, senyor síndic major, les recomanacions han estat rebudes de manera positiva amb l'objectiu d'esmenar-les amb tot allò que ajudi a millorar la gestió general.

I afegir-me a les consideracions i felicitacions fetes pel diputat Ordeig pel nivell de concreció de les al·legacions presentades pel CASAP on s'agraeix la feina feta i on –com hem dit abans– adquireix el compromís d'implementar les recomanacions que seran per millorar la gestió del servei i amb l'únic objectiu d'aconseguir l'excel·lència.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Tarrés. A continuació el síndic major Jaume Amat donarà resposta a totes les qüestions plantejades. Té la paraula.

El síndic major

Moltes gràcies, president. Molt breu, perquè de fet qüestions com a tal n'han sortit. És a dir, jo només volia fer una apreciació que, de fet, ja ha sortit a les últimes intervencions. Aquest consorci és 100 per cent públic. És a dir, no hi ha cap externalització cap al món privat, perquè hi és l'ICS i l'Ajuntament de Castelldefels, no hi ha ningú més en aquest consorci. I que després està controlat per la Intervenció de Sanitat.

És a dir, hi ha un control posterior, com en altres entitats públiques, de la Intervenció que, precisament, l'any 17 va fer dos informes: un informe financer de la mateixa Intervenció i un informe que va encomanar a una empresa d'auditoria, que és una de les capacitats que té la Intervenció del que és l'auditoria de comptes. És a dir, que està controlat. És a dir, no, no...

Però sí que és cert una cosa que ha dit el representant de Ciutadans, que és que això era un pla pilot de fa quinze anys, on es va aprovar com es podia gestionar mitjançant la figura del consorci entre l'ICS i l'Ajuntament, i no se n'han fet més. Aleshores, tampoc la sindicatura ha trobat cap informe d'avaluació dels resultats d'aquest pla pilot.

Aleshores, no diem ni que sigui bo ni que sigui dolent, perquè no hem trobat un informe on es digués quin era el resultat del mateix. Però sí que la realitat és que no n'hi ha més. És a dir, que aleshores... ho deixo aquí. És a dir, perquè no podem anar més lluny. És a dir... Però sí que era un pla pilot que en el seu dia es va aprovar per poder gestionar mitjançant la relació entre l'Ajuntament i, en aquest cas, l'ICS el que seria un centre d'atenció primària.

És a dir... Res més. Tot lo altre ja.... Estic d'acord amb el que s'ha dit, perquè d'alguna manera no hi ha hagut preguntes com a tal.

Gràcies.

El president

Bé. Gràcies, síndic major.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2020, sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018

256-00040/12

A continuació passem al punt 4 de l'ordre del dia i és el relatiu al procediment de l'Informe de fiscalització 2/2020, sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018. Per fer la presentació de l'informe, està amb nosaltres i ho farà, a continuació, el síndic Jordi Pons i Novell. Té la paraula.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Bé, aquest informe de fiscalització ha tingut un ressò mediàtic molt important. Malauradament, la sensació que pot quedar després de llegir o escoltar moltes de les coses que se n'han dit és que algunes de les persones que n'han parlat ni tan sols se l'han llegit. Malgrat que, per als estàndards de la Sindicatura de Comptes, ens trobem davant d'un autèntic *best seller*. Perquè, des que es va penjar a la web el dia següent de la seva admissió a tràmit al Parlament, que va ser el 6 de maig, s'ha descarregat 3.899 vegades. Per tant, és un èxit absolut. Estem davant d'un informe, almenys, molt descarregat.

Deia, que la sensació que pot ser alguns no se l'han llegit, altres no l'han entès, altres l'han entès perfectament, però potser han preferit utilitzar-lo per als seus propis interessos i, fins i tot, alguns, afortunadament pocs, amb una manca del més mínim respecte institucional s'han permès qüestionar la independència de la Sindicatura de Comptes a l'elaborar aquest informe.

La sindicatura no ha respost a aquelles persones que han utilitzat amb mala fe aquest informe o, directament, han qüestionat la seva independència, atès que la sindicatura parla a través dels seus informes i és avui, en seu parlamentària, on els ha de presentar.

Em permetran, per tant, que avui, com es fa en aquesta comissió amb tots els informes, expliqui el seu contingut, però que també expliqui el que no diu l'informe – tot i que alguns afirmen que ho diu –, que respongui algunes de les tergiversacions que s'han fet sobre el seu contingut i, també, que respongui a les acusacions de suposada manca d'independència de la sindicatura a l'elaborar aquest informe.

La Sindicatura de Comptes ha emès l'Informe 2/2020, Institució de les Lletres Catalanes, exercici 2018, en compliment del seu programa anual d'activitats. La fiscalització de regularitat ha inclòs la revisió dels comptes anuals de la Institució de les Lletres Catalanes de l'exercici 2018 per verificar que es presenten segons el marc normatiu d'informació financera aplicable i, en particular, segons els principis i criteris comptables que aquest marc conté. També ha inclòs la comprovació que durant el període fiscalitzat la Institució ha desenvolupat la seva activitat d'acord amb la normativa que li és d'aplicació.

Em permetran que els hi llegeixi literalment el quart paràgraf de la pàgina 9 de l'informe, quan es defineix l'objecte i l'abast de la fiscalització: «Encara que l'àmbit temporal d'aquest informe ha estat l'exercici 2018, quan s'ha considerat necessari per completar el treball, s'ha ampliat a períodes anteriors i posteriors.»

Aquesta frase, per mi és important, perquè s'ha qüestionat a la sindicatura dient que era excepcional que s'ampliés la fiscalització de la Institució de les Lletres Catalanes a períodes anteriors. Però és que això és lo que fa la sindicatura en pràcticament tots els seus informes.

En quins informes no ho fa la sindicatura? En quins informes no s'inclou aquesta frase? Doncs, únicament, en dos o tres informes a l'any. Aquests informes són el Compte general de la Generalitat de Catalunya, que avui presentava el síndic major, en el sentit que aquest compte ve marcat per llei lo que hem de fer, de la llei de la sindicatura. Tampoc s'inclou aquesta frase en un informe –que jo crec que fa poc que el vam aprovar, bé, que es deurà presentar a la propera comissió–, que és el 3/2020, quan es fa una agregació dels comptes que es deriva del Compte general mateix.

En quins altres informes no s'esmenta això i no es fa, no s'analitzen períodes anteriors? Doncs, amb el Compte general de les corporacions locals, perquè lo que ens encarrega la llei és verificar que els ens locals de Catalunya han complert amb l'obligació de retre comptes abans del 15 d'octubre. I tampoc s'inclou aquesta frase i no es fiscalitzen períodes anteriors, quan fiscalitzem processos electorals.

Per tant, avui s'han presentat quatre informes en aquesta comissió. En tres apareix aquesta frase, literalment la mateixa. L'únic que canvia és l'any, el 2018 o l'any que sigui. En quin no s'ha presentat? En el Compte general, perquè fem lo que ens marca la llei.

En l'anterior Comissió de la Sindicatura, que va ser el 12 de juny, es van presentar cinc informes. En quatre informes apareixia aquesta frase, en un no hi apareixia. En quin no hi apareixia? Doncs, en la comptabilitat electoral de les eleccions a Aran. Vam fiscalitzar com es van gastar els diners els partits polítics per veure si estava justificat per poder cobrar la subvenció. Per tant, és una frase i és lo que fa habitualment la sindicatura.

L'any 2018, la Institució de les Lletres Catalanes va liquidar drets per 1,33 milions i va reconèixer obligacions per 1,06 milions. El 31 de desembre de l'exercici 2018, el personal de la Institució de les Lletres Catalanes estava integrat per personal funcionari interí, nou treballadors,

Fitxer 15CSC6

personal laboral, dos treballadors i pel director. Fixin-s'hi amb aquestes magnituds, perquè després tornaré a tractar aquest tema.

De tot el sector públic català, la Institució de les Lletres Catalanes és relativament petita pel seu pressupost, no per la seva funció, que és molt important, però sí pel seu pressupost i pel seu volum de treballadors. I, per tant, avui mateix hem fiscalitzat dos informes més, a part del Compte general, amb pressupostos molt més elevats.

D'acord amb l'objecte, la base i la metodologia utilitzada en aquest informe, detallats en la introducció, l'opinió de la sindicatura és que, a causa dels efectes molt significatius dels fets descrits en l'observació 2 de l'apartat de conclusions de l'informe, els comptes anuals no expressen la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la Institució de les Lletres Catalanes a 31 de desembre del 2018, ni tampoc dels resultats ni dels fluxos d'efectiu ni de la liquidació pressupostària corresponents a l'exercici anual finalitzat en aquesta data.

A part de l'opinió d'auditoria, en l'apartat de conclusions es recullen les principals setze irregularitats que s'han detectat en l'informe de manera resumida. D'aquestes setze regularitats, en voldria destacar nou. La primera és que la Junta de govern va aprovar els comptes anuals de l'exercici 2018 fora del termini establert.

En segon lloc, en l'exercici 2018 i anteriors, la Institució va tenir sobrants de transferències corrents, però no va crear cap passiu d'acord amb la normativa aplicable. En conseqüència, a 31 de desembre del 2018, el resultat de l'exercici i els resultats d'exercicis anteriors estaven sobrevalorats en 268.703 i 759.690 euros, respectivament. I el passiu corrent estava infravalorat en 1.028.393 euros. Aquesta observació és la que motiva que la sindicatura conclougui –cosa que s'ha de dir que passa en molts pocs informes– que els comptes anuals de la Institució de les Lletres Catalanes no expressen la imatge fidel del seu patrimoni i de la seva situació financera a 31 de desembre del 2018.

En tercer lloc, la llei de creació de la Institució de les Lletres Catalanes preveu que el departament competent en matèria de cultura i la institució mateix han d'establir un contracte programa. En l'exercici 2018, la Institució de les Lletres Catalanes no tenia contracte programa.

En quart lloc, la sindicatura considera que els pagaments de la Institució de les Lletres Catalanes als autors participants en els programes «Lletres a les aules» i «Lletres en viu» no són despeses de serveis i subministraments, sinó subvencions

concedides als centres participants en els programes, que s'han atorgat sense seguir el procediment establert en la normativa de subvencions.

En cinquè lloc, els criteris per incloure en el catàleg de la Institució de les Lletres Catalanes no havien estat aprovats pels òrgans de govern de la Institució mateixa ni s'havien fet públics.

En sisè lloc, la sindicatura considera que la despesa dels programes «Festival Nacional de Poesia» i «Fira d'espectacles literaris» – el «Litterarum»–, són subvencions directes atorgades als ajuntaments de Sant Cugat del Vallès i de Móra d'Ebre, respectivament, sense seguir el procediment establert per la normativa vigent.

En setè lloc, en l'exercici fiscalitzat, la Institució no disposava d'un inventari complet ni tenia cap assegurança del seu immobilitzat material.

En vuitè lloc, el 31 de desembre del 2018, la Institució tenia un romanent de tresoreria d'1,31 milions d'euros, com a conseqüència d'excessos de transferències corrents de l'exercici 2018 i anteriors. No consta que la Intervenció General establís cap import a retenir ni que el departament competent en matèria de pressupostos efectués cap retenció dels imports que el Departament de la Presidència havia de transferir com preveien les lleis de pressupostos aplicables en cada exercici.

En novè i darrer lloc, de l'anàlisi dels contractes menors del període 2016-2018 es desprèn que a cinc adjudicataris els van adjudicar contractes menors successius, en els quals la sindicatura considera que es va incomplir l'article 86.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic i l'article 118 de la Llei 9/2017, de contractes del sector públic, i que, en conseqüència, hi va haver un fraccionament de la contractació.

Voldria aprofitar aquest moment per destacar quatre aspectes sobre el fraccionament de la contractació detectat en la Institució de les Lletres Catalanes i explicar –com els hi comentava abans– què diu l'informe respecte el tema del fraccionament, també el que no diu l'informe sobre el fraccionament i, també, respondre algunes de les acusacions sobre l'actuació de la sindicatura a l'elaborar aquest informe.

En primer lloc. S'ha qüestionat la sindicatura afirmant que en els seus informes no s'acostuma a parlar de fraccionament. Aquesta afirmació és absolutament falsa, atès que la sindicatura sempre que en un informe fiscalitza la contractació analitza si s'ha produït fraccionament o no. Avui mateix s'han presentat quatre informes en aquesta comissió, en tres d'ells, malauradament, hem detectat fraccionament. En quin no s'ha detectat fraccionament? Doncs en el Compte general, que l'objecte de l'informe és un altre.

En l'anterior sessió de la comissió, celebrada el 12 de juny, es van presentar cinc informes i, en dos d'ells, també s'hi va detectar fraccionament. Per tant, lo que els hi deia. Sempre que s'analitza la contractació, s'analitza si s'ha produït o no fraccionament. Afortunadament, en molts informes de la sindicatura no es parla de fraccionament. Per què no se'n parla? Perquè les entitats fiscalitzades fan la feina ben feta. I és motiu d'alegria no haver de parlar de fraccionament.

I aquesta manera de fiscalitzar la contractació no és d'aquest ple, ni del ple anterior. M'he estat revisant els informes dels darrers vint-i-cinc anys. Això del confinament ens ha afectat a tots de manera diferent, no? M'he revisat els informes dels vint-i-cinc anys i he observat –jo encara no era síndic fa vint-i-cinc anys– que la manera de tractar el fraccionament amb diferents normatives –que les normatives també han anat canviant, inclús la que és vigent ara i que va estar vigent part del 2018, és més estricta que l'anterior–, la sindicatura sempre ha analitzat de la mateixa manera el fraccionament. Com ha fet amb els tres informes que avui els ha detectat.

A títol il·lustratiu, dels darrers vint-i-cinc anys –i n'hi ha molts, eh?, ens hi podríem estar fins a l'hora de dinar parlant d'aquests informes. Mirin, per exemple, de l'exercici 1995, hi ha un informe de l'Institut Català de la Dona, el 5/1997. Allà es parla de fraccionament. Si canviem de dècada, anem a la dècada següent, per exemple, en l'informe 16/2004, Consell Català de l'Esport, exercici 2002. L'Informe 23/2004, Institut de Parcs i Jardins de Barcelona, exercicis 97-2001.

Un altre informe, 22/2007, contractacions i despeses amb el grup Indra, exercicis 1996-2002. Ampliació de l'Informe 21/2004. Per cert, en el 21/2004 també hi havia fraccionament. I 12/2015, per exemple, per canviar a una altra dècada, Departament

d'Interior, contractació administrativa, exercici 2013. Si passem a una altra dècada, per exemple, l'informe aquest o el que ha presentat fa un moment el síndic major.

Són cinc exemples, sis exemples, o els que vulguin vostès. A més, ja els hi he dit que avui en tots tres informes, excepte el Compte general, ha aparegut el tema del fraccionament.

En segon lloc. També s'ha qüestionat la sindicatura afirmant que mai mai havia assenyalat com a fraccionament la recurrència de contractes en diferents anys. Això és una vegada... absolutament fals. Vaja, parlant clar, és una mentida.

Així, sense ànims de ser exhaustius, els hi esmentaré l'Informe de fiscalització 10/2019, Departament de Justícia, contractació administrativa, exercici 2016, on es denuncia el fraccionament per la reiteració dels mateixos contractes en els exercicis 15 i 16. Això ho poden trobar en les pàgines 16 a 19 d'aquest informe 10/2019.

Un altre exemple seria l'informe 13/2017, Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya, exercicis 2014 i 2015, on la sindicatura troba fraccionament en dos contractes formalitzats, un d'ells, el 27 de desembre del 2013 i, el següent, el 12 de febrer, no del 14, del 15, pel mateix servei en períodes successius. Això ho poden consultar, qui hi estigui interessat, a les pàgines 41, 53 i 54 de l'informe que els hi he esmentat.

És a dir, com en el cas de la Institució de les Lletres Catalanes, es revisen els contractes menors d'anys previs. Però és que, per exemple, en un informe que encara no s'ha presentat en aquesta comissió, que és el 4/2020, Patronat de la Muntanya de Montserrat, és que anem més enllà, perquè es fiscalitza l'exercici 2017 i, com que ja estàvem allà, fiscalitzem els menors del 15 i el 16 i del 18. Per tant, anem endavant i endarrere. Lo que els hi deia del quart paràgraf de la pàgina 9: la sindicatura en tots els seus informes va endavant i endarrere, si així ho considera necessari. En el cas del Patronat, es detecta en aquests quatre anys recurrència en la contractació, també, i això ho poden consultar a les pàgines 35 i 36 de l'informe.

Tercer comentari que volia fer sobre el fraccionament. En les darreres setmanes, algunes persones han afirmat, fins i tot per escrit i posant-ho entre cometes, que en aquest informe, pel que fa al fraccionament, la Sindicatura de Comptes conclou que no hi ha cap actuació perseguible ni administrativa ni judicialment. En alguns casos,

la frase és lleugerament diferent, i no es diu «ni administrativa ni judicialment», sinó que es diu «ni administrativa ni penalment».

La veritat és que jo he buscat aquesta frase en l'informe de la sindicatura, l'he buscat atentament i no l'he trobada. No sé si algun de vostès l'ha trobada. Si algú l'ha trobada li agradaria molt que després em digués en quina pàgina està. No l'han trobada, oi? No l'han trobada perquè aquesta frase no hi és. I aquesta frase, en el literal que els hi he llegit, no la trobaran en cap informe de la sindicatura. Absolutament en cap.

Per tant, d'on pot sorgir aquesta tergiversació interessada de l'informe de la sindicatura? Doncs, suposo, deu sorgir d'una lectura esbiaixada de l'article 35.4 de la Llei de la sindicatura. Què diu l'article 35.4? «Quan el Ple, arran de la funció fiscalitzadora que porta a terme d'acord amb l'article 8, percebi l'existència d'actuacions perseguibles administrativament o judicialment, ho ha de fer constar expressament en l'informe corresponent i ha de traslladar la informació relativa a aquestes actuacions a la instància pertinent. També ho ha de comunicar a l'ens fiscalitzat.»

La sindicatura no ha fet referència a l'article 35.4 de la seva llei en l'informe, perquè, fins ara –no sabem què passarà en el futur– no ho ha fet quan en un informe ha detectat fraccionament.

Per tant, s'ha tractat la Institució de les Lletres Catalanes de la mateixa manera que s'ha tractat la Fundació de l'Institut de Ciències Químiques o que s'ha tractat el centre de Castelldefels que hem analitzat.

Diem això, no fem referència a l'article 35.4. Però això és important. Però això no vol dir que la sindicatura conclouï que no hi ha actuacions perseguibles administrativa o judicialment. No vol dir això. Únicament vol dir que en el treball d'auditoria realitzat per la sindicatura no n'ha trobat indicis. Atès que una cosa és una investigació judicial sobre presumptes delictes de prevaricació, malversació, frau i falsificació documental en el període 2013-2017, i una altra cosa molt diferent –com vostès comprendran– és un informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes de l'exercici 2018.

No correspon a la sindicatura, sinó als tribunals, determinar si una determinada conducta és constitutiva o no de delicte. En conseqüència, el fet que en la seva tasca fiscalitzadora aquesta institució no percebi l'existència d'indicis d'actuacions perseguibles judicialment, no implica cap conclusió sobre l'existència o sobre la inexistència de possibles delictes, com s'ha pretès inferir indegudament de l'informe que avui presento.

Cal dir, també, i que quedi clar a efectes purament informatius i com ja s'ha fet en altres informes, el dia següent de la seva admissió a tràmit per la Mesa del Parlament aquest informe va ser tramès a la sala segona.... És a dir, la sindicatura va trametre l'informe a la Sala Segona del Tribunal Suprem.

En quart lloc, pel que fa referència als aspectes que volia destacar del fraccionament. I és que un dels casos en què la sindicatura ha detectat fraccionament és en els contractes del comissariat de l'Any Bertrana. Són els darrers dos contractes del quadre 18 de la pàgina 32 de l'informe. En l'escrit d'al·legacions, pàgina 48 de l'informe, es discrepa de l'opinió de la sindicatura dient que eren contractes totalment independents. Al·legació que la sindicatura no ha acceptat, atès que és evident que hi ha una estreta relació de dependència entre ambdós contractes.

Però no és això el que volia destacar d'aquests dos contractes, sinó que volia destacar que, a més, en l'al·legació s'assenyala que es va superar el límit –sumant l'import dels dos contractes–, diu «només en vuit-cents euros». Però, home, va ser un error. Això és veritat, en aquest cas concret. Però l'important no és si es va superar en vuit-cents euros, en sis mil o en un euro, lo que importa és la voluntat de separar els contractes.

Fitxer 15CSC7

Perquè si s'hagués... Perquè l'important és que, amb aquesta manera irregular d'actuar, es va evitar que hi hagués un procediment competitiu que permetés escollir la persona més qualificada entre tots els candidats que s'haguessin pogut presentar si s'hagués donat publicitat a aquest procediment.

En definitiva, no s'ha d'oblidar mai que la utilització del contracte menor hauria de ser excepcional, ja que suposa una limitació dels principis de llibertat d'accés a les licitacions i de publicitat.

Una vegada fetes aquestes quatre precisions sobre el fraccionament de contractes, voldria assenyalar que en l'apartat de conclusions, a més de les observacions, s'inclouen un conjunt de recomanacions que permetrien millorar el funcionament, en l'opinió de la sindicatura, permetrien millorar el funcionament de la Institució de les Lletres Catalanes.

I, per acabar aquesta presentació, em permetran una reflexió final sobre les afirmacions realitzades per algunes persones que qüestionen la independència de la sindicatura. Els he de confessar que aquestes afirmacions m'han dolgut molt, m'han sabut molt greu a nivell personal, però, sobretot, m'han dolgut perquè suposen un atac a una institució estatutària com és la sindicatura de Comptes.

I encara m'ha dolgut més que, a més d'atacar la meva independència i qüestionar la institució, al fer aquestes crítiques sense cap mena de fonament més enllà de la defensa d'interessos particulars, es posa en dubte la vàlua dels auditors i dels lletrats de la sindicatura que han participat en la fiscalització de la Institució de les Lletres Catalanes, tots ells magnífics professionals.

Vaig ser escollit síndic de la Sindicatura de Comptes a l'inici de la vuitena legislatura i vaig prendre possessió del càrrec el gener del 2007. I, posteriorment, el 2013 es va renovar el meu mandat. En aquest període, he estat ponent de 102 dels 435 informes que ha aprovat la Sindicatura de Comptes. En aquests anys i en tots els informes, sempre he notat el recolzament de la feina feta per la sindicatura per part d'aquesta comissió, del qual els hi voldria donar les gràcies.

Els hi deia que estic dolgut personalment, molt dolgut personalment, però no ens enganyem, jo sóc irrellevant. Fins i tot m'atreviria a dir que jo sóc absolutament irrellevant, ja que l'important no som els síndics, sinó la institució. I és molt decebedor que s'ataqui la sindicatura per protegir els interessos espuris d'algunes persones.

El dia que s'acabi el meu mandat, tornaré a la universitat i ocuparé la meua plaça de catedràtic. I marxaré molt satisfet per la feina feta. Infinítament content per haver tingut el plaer de treballar amb el magnífic equip d'auditors i lletrats i altre personal

de la Sindicatura de Comptes. I molt agraït per haver tingut l'ocasió de formar part d'una institució, al meu entendre, tan rellevant com és la Sindicatura de Comptes.

Per tant, m'ha sabut molt greu que es qüestioni la independència de la sindicatura, ja que si ni nosaltres mateixos no som capaços de defensar les nostres institucions, ningú no ho farà. I la veritat, un país que no defensa les seves institucions és un país decadent que no té cap mena de futur.

Una de les persones que ha qüestionat especialment la independència de la Sindicatura de Comptes i la tasca realitzada per la sindicatura –i, a més, ho ha fet en repetides ocasions i de manera vehement–, és l'actual director de la Institució de les Lletres Catalanes.

Sense anar més lluny, ahir mateix. Ahir mateix, el senyor director de la Institució de les Lletres Catalanes va enviar un tuit on es feia una captura, una foto, que avui se'l convocava per a les 12 hores per respondre, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament, respondre les seves qüestions amb relació a l'informe, feia una foto de la carta que li adreçava el molt honorable president del Parlament, el senyor Roger Torrent, i indicava el següent text: «Això serà demà, a les 12 hores, i es podrà veure en directe. He d'advertir que aquesta compareixença està basada en fets reals que poden ferir la sensibilitat d'alguns espectadors. Especialment la d'algun síndic en funcions», i aquí ens posa l'adreça de tuit de la Sindicatura de Comptes.

És a dir, que ens l'envia directament. Home, sincerament, crec que és un tuit impropï d'un alt càrrec de la Generalitat de Catalunya. Em preocupen –i no sols aquest, aquest és el menor dels atacs que s'han produït–, em preocupen aquests atacs a una institució estatutària. Però, sobretot, em preocupa que des d'instàncies superiors no s'hagin desautoritzat aquests atacs. Molt. Això és lo més preocupant. Que no hi hagi hagut una desautorització expressa d'aquests atacs. Atacs mancats del més mínim respecte institucional.

I quan parlo «des d'instàncies superiors», parlaré clar, parlo de la consellera de Cultura, la molt honorable senyora Mariàngela Vilallonga, i del president de la Generalitat, el molt honorable senyor Quim Torra. No és de rebut aquesta manca de respecte institucional.

Per defensar la feina feta per la sindicatura, els hi explicaré molt breument, que ja m'estic allargant molt, com s'ha elaborat aquest informe. De fet, els hi explicaré com s'elaboren tots els informes de la sindicatura. I, així, vostès mateixos podran formar-se una opinió sobre la suposada manca d'independència de la institució.

En primer lloc, la fiscalització de la Institució de les Lletres Catalanes es va incloure en el programa anual d'activitats de l'any 2019, que va ser aprovat pel ple de la sindicatura el 28 de novembre del 2018, com un informe a iniciar en l'exercici 2019. Finalment, ha estat aprovat aquest any, en concret, el dia 10 de març.

En segon lloc, voldria destacar que el darrer informe de la Institució de les Lletres Catalanes que havia aprovat la sindicatura és el 14/1994, de l'exercici 92, perdó. En aquest sentit és veritat el que es diu a les al·legacions, pàgina 39 de l'informe, que vint-i-sis anys –entre els dos informes de fiscalització– és, indubtablement, un lapse de temps massa dilatat i seria desitjable poder beneficiar-se de manera molt més freqüent d'un seguiment aprofundit per part de la sindicatura.

Com els hi deia, és veritat. És veritat que ha passat massa temps entre les dues fiscalitzacions, però la sindicatura ha de prioritzar els seus recursos i, sense anar més lluny, els altres dos informes que s'han presentat avui –que no són el Compte general–, la Fundació Institut Català d'Investigació Química i el Consorci de Castelldefels Agents de Salut, dues entitats amb pressupostos superiors al de la Institució de les Lletres Catalanes, la sindicatura no els havia fiscalitzat mai. Per tant, la sindicatura, amb els recursos que tenim –i jo entenc que són limitats–, intentem prioritzar de la millor manera les fiscalitzacions que realitzem.

També voldria posar de manifest que el departament de la sindicatura que jo dirigeixo és l'encarregat de fiscalitzar l'àmbit de la cultura. Per tant, sóc responsable que no s'hagi fiscalitzat abans la Institució de les Lletres Catalanes. Però aquest departament, a part de l'àmbit de la cultura, també té encomanada la fiscalització de les universitats públiques, per exemple, dels centres de recerca; té encomanada, també, la fiscalització del Departament de la Presidència i del Departament d'Ensenyament.

I tot això s'ha de fer tan sols amb vuit auditors, el que provoca que s'han de prioritzar les fiscalitzacions. A més, fins a l'exercici 2017, en què es va modificar la normativa,

aquests vuit auditors havien de fiscalitzar tots els exercicis de les entitats amb un pressupost superior a 150 milions d'euros. Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Politècnica de Catalunya, Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, Televisió de Catalunya, SA, –que ara ja es denomina Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, SA–, i, en alguns exercicis, el Consorci d'Educació de Barcelona.

La fiscalització d'aquestes sis entitats, totes elles d'una elevada complexitat, ja consumia una part molt significativa dels recursos del departament. Tot i així, des de l'any 2007, quan començo a dirigir el departament, de l'àmbit de la cultura s'han finalitzat trenta-sis informes –trenta-sis. S'han fiscalitzat entitats com el Museu Nacional d'Art de Catalunya que, actualment, l'estem tornant a fiscalitzar. S'ha fiscalitzat en dues ocasions l'Institut Català de les Empreses Culturals.

Per què en dues ocasions l'Institut Català de les Empreses Culturals i no la Institució de les Lletres Catalanes? Home, també per una raó de pressupost. L'Institut Català de les Empreses Culturals, si es miren en el pressupost del 2020, té un pressupost de 63,66 milions d'euros. La Institució de les Lletres Catalanes té un pressupost d'1,33 milions. Per tant, prioritzem. Fem entitats petites, però també hem de fer les grans. I prioritzem, en algunes ocasions, les entitats amb més pressupost.

S'han fiscalitzat aquestes dues entitats que els hi he dit. S'ha fiscalitzat el Consorci Ramon Llull, s'ha fiscalitzat el Liceu, el Teatre Nacional de Catalunya, el Palau de la Música Catalana, l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, la Biblioteca de Catalunya, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, el Consorci de Normalització Lingüística. S'ha fiscalitzat en diferents ocasions el Departament de Cultura. Finalment, quan ja ho havíem fiscalitzat tot, ens quedava la Institució de les Lletres Catalanes i una altra institució, i vam decidir fer aquesta. Per això es va fer en aquest exercici.

A part, també voldria destacar que en l'àmbit de la cultura, els esforços de la sindicatura es centren molt en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, ja que des de l'exercici 2007, se n'han fet setze informes de fiscalització.

En tercer lloc, voldria destacar que la fiscalització de la Institució de les Lletres Catalanes la va efectuar un auditor sota la direcció de la supervisora del departament sectorial D, que és el que jo dirigeixo. Aquests dos auditors van ser recolzats per un lletrat. Aquestes tres persones són les que van assistir a la reunió que s'esmenta en les pàgines 40 i 48 de les al·legacions i de la qual parlaré més endavant.

En quart lloc. Tots els informes de la Sindicatura de Comptes, tots, són revisats per garantir la seva qualitat, objectivitat i homogeneïtat per l'anomenat equip de revisió interna de qualitat –que coneixem a la sindicatura com a ERIC–, integrat per tres funcionaris d'alt nivell de la sindicatura escollits de forma rotatòria. Aquestes tres persones no han d'haver participat prèviament en l'elaboració de l'informe.

Les sis persones que els hi he esmentat, els que van fer l'informe i els que l'han revisat, aquestes sis persones són auditors i lletrats de la sindicatura amb un alt nivell de formació, experiència i especialització que han ocupat la seva plaça després d'unes dures oposicions. Cal dir que tots ells són veritables experts en contractació administrativa.

Després d'aquest control de qualitat, com a síndic ponent vaig presentar l'esborrany d'informe al ple de la institució, on es va discutir el seu contingut sense fer modificacions a la feina feta pels sis funcionaris que els hi he esmentat.

El president

Senyor síndic, tindria que en acabant, tenint en compte que després tindrà l'oportunitat de, abans de les preguntes i qüestions que se suscitaran, complementar el que calgui necessari. Però ara, en aquesta primera intervenció, tindria que en acabant.

El síndic Jordi Pons i Novell

Sí, em queden dos minuts.

El síndic Miquel Salazar Canalda

Si no els importa, farem ús de l'article 186.3.

El síndic Jordi Pons i Novell

Són dos minuts, ja l'hi garanteixo.

En setè lloc, –si no, a més, quedaria a la meitat i no es veuria com acaba l'informe. I ara falten les al·legacions i he de parlar de les al·legacions. Breument, eh?, senyor president, li garanteixo.

A continuació, un cop el ple el va revisar, es va enviar l'informe a l'entitat fiscalitzada perquè, si ho considerava oportú, formulés les al·legacions que considerés pertinents. Un cop rebudes les al·legacions, van ser analitzades per l'equip auditor. L'informe, amb les al·legacions i revisades per l'equip auditor, va tornar al ple on va ser aprovat. Finalment, l'informe es va trametre al Parlament i un cop admès a tràmit per la Mesa es va fer públic. Posteriorment, i avui acaba el procés. Acaba el procés...avui es presenta aquí en seu parlamentària.

I ara, ja sí per acabar. Per tant, quan es qüestiona la independència de la sindicatura, es qüestiona també la independència d'onze persones: cinc síndics amb perfils, trajectòries i sensibilitats molt diferents, tots amb un gran sentit institucional; i sis funcionaris d'alt nivell de la sindicatura que han participat en les diferents etapes de la fiscalització.

També volia posar de manifest que aquest informe va ser aprovat per unanimitat dels cinc síndics que integrem el ple. Per tant, els cinc síndics vam coincidir que s'havien de rebutjar les al·legacions formulades. I, per tant, es va aprovar per unanimitat l'informe sense fer modificacions.

Com a ponent de l'informe, vaig proposar al ple que s'havien de respondre les al·legacions, atès que en l'al·legació a l'observació 14 sobre el fraccionament, pàgines 40 i 48 de l'informe, es fa una fabulació sobre el contingut d'una reunió entre tres funcionaris de la sindicatura i representants de la Institució de les Lletres Catalanes.

Com que els tres afectats, tres funcionaris de la sindicatura, com jo mateix, vam trobar ofensiva l'al·legació, vaig proposar al ple de respondre-la. A més, en aquesta al·legació es fa una interpretació esbiaixada de la normativa aplicable en matèria de fraccionament de contractes. El ple va decidir que no s'havia de respondre l'al·legació i, com que jo discrepava d'aquesta decisió, tot i votar a favor de l'informe, vaig fer un vot particular per contestar-la. Són les pàgines 52 i 53 de l'informe.

Val a dir que la postura del ple pràcticament sempre ha estat la de no contestar les al·legacions, però, en aquest cas, jo vaig creure que una cosa absolutament legítima, absolutament legítima, és discrepar del contingut de l'informe de la sindicatura. Totes les institucions ho fan. Per tant, això és absolutament legítim. I, per tant,

Fitxer 15CSC8

per tant, fer-ho constar a les al·legacions, però una cosa molt diferent és tergiversar fets i imputar suposats errors objectius a la sindicatura sense cap mena de fonament.

Per últim, ara ja sí, senyor president, volia agrair la seva atenció. Demanar-los disculpes si m'he allargat una mica massa, però crec que l'ocasió s'ho mereixia. I resto a la seva disposició, com sempre quedem els síndics, per respondre aquelles qüestions que em vulguin formular o per intentar aclarir aquelles qüestions de l'informe o de la meva exposició que no hagin quedat prou clares.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, síndic Jordi Pons, pel seu informe. Abans de donar la paraula als diferents grups, els he de dir que serem generosos. Normalment saben que donem cinc minuts per intervenció dels grups i la meitat per als subgrups. En aquest cas, serem generosos en el temps, amb un màxim de deu minuts i la meitat també per als subgrups.

Per tant, dono la paraula, en aquest cas, a la diputada Maialen Fernández en representació del Grup de Ciutadans perquè faci el posicionament sobre aquest informe.

Maialen Fernández Cabezas

Sí, gracias presidente; síndic mayor, restos de síndic...

Síndic Pons, muchísimas gracias por el informe. En este especialmente quiero agradecerle su profesionalidad, su firmeza con el mismo y la gran exposición que nos ha hecho en la entrada al mismo. Mi grupo parlamentario sabe que es el único que acudió a la reunión que pidió a la sindicatura en este Parlament para conocer el

funcionamiento expreso que tiene la sindicatura, la profesionalidad, el tiempo que les lleva realizar estos informes, el gran ejercicio que se hace con ellos... Saben que hemos visitado en varias ocasiones la sindicatura cuando hemos tenido dudas; he de decir y de reconocer su gran profesionalidad, su magnífica atención y todo tipo de transparencia a la hora de enseñarnos la documentación que completa los expedientes que en estos informes se reflejan. Así que, en este especialmente, quiero agradecerles, vistas las consecuencias que está trayendo y los comentarios que se han hecho al respecto..., les quiero agradecer su profesionalidad, y el reconocimiento a su labor y a su trabajo, extensivo a todo el equipo de la sindicatura. Bien, normalmente..., ya lo han comentado en más de una ocasión que efectivamente la sindicatura parece que tiene falta de recursos a la hora de poder fiscalizar los informes, y es verdad que es muy llamativo que, desde el año 92, pues no se haya podido fiscalizar una institución que desde luego creo que a partir de ahora debería ser objeto de una auditoría, sino anual casi bienal, puesto que está visto que es de más que dudoso funcionamiento.

Este Gobierno de la Generalitat, desde luego, derrocha dinero a mansalva y lo tiramos por las alcantarillas a costa de subir el impuesto a los ciudadanos, impuestos de sucesiones en plenas pandemias, por ejemplo; y veo que cuando se trata de fiscalizar las instituciones públicas y de ver exactamente dónde va el dinero de todos los catalanes pues parece ser que para eso no hay el suficiente dinero que debería haber. Quizás es porque no les interesa que se sepa exactamente a qué se destina el dinero de todos los catalanes.

En el año 87 se crea la Institución de las Letras Catalanas con el objeto precisamente de promover la literatura catalana, y a día de hoy con su penoso funcionamiento, como un chiringuito de colocación, amiguetes, irregularidades varias..., como refleja el informe, ha supuesto que se mancille la cultura de las letras catalanas y que se asocie a presunta corrupción. La verdad es que la riqueza lingüística de Cataluña ya se la carga la propia *consellera* de la incultura menospreciando el español, pero, claro, siendo una firmante del manifiesto Koiné, la verdad es que no sé qué más podemos esperar.

No contentos con esto, en el año 2011, se crea la Oficina de Apoyo a la Iniciativa Cultural, la OSIC, que precisamente es otro chiringuito más, porque vemos que es una oficina a la que se asigna la función de conceder las subvenciones que hasta ese mismo momento tenía la Institución de las Letras Catalanas; es decir, hasta ese momento lo asumía la Institución de las Letras Catalanas y en el año 2011 se decide que se crea la OSIC para conceder subvenciones.

Bien, en el último informe que vimos también aquí en sindicatura de la OSIC, el Informe 7/2018, pudimos comprobar cómo esas subvenciones..., había un número de 224 subvenciones concedidas sin concurrencia por valor de 18 millones de euros. A mí me gustaría que alguien me explicara para que se crea un chiringuito para conceder subvenciones de manera irregular dilapidando el dinero de todos los catalanes.

En diciembre de ese mismo año 2011 se modifica la Ley de creación de la Institución de las Letras Catalanas precisamente para que ambas no coincidan con las mismas funciones. Aquí caben dos interpretaciones; una de dos: o este Govern son unos incompetentes, como ya han demostrado, y, por tanto, necesitan un montón de delegaciones de chiringuitos, de tabernas varias, para hacer lo que podría hacer una única institución, como era hasta ahora la Institución de las Letras Catalanas, o la segunda interpretación es que efectivamente Ciudadanos tiene razón y son unos especialistas en crear este tipo de delegaciones, de organismos y demás para que este Gobierno actúe con total impunidad con el dinero de todos los catalanes, que luego, por otra parte, pues claro, se queda en las lavadoras internas, ¿no?; lavan la ropa sucia en sus propias lavadoras para que no salga ni se extrapole ni se conozca por parte de la ciudadanía qué es lo que hacen con ese dinero de todos los catalanes.

Miren, tal como marca la ley del año 87, la Institución de las Letras Catalanas tiene que hacer una auditoría bienal sobre las subvenciones concedidas para saber cuál es la repercusión cultural y el retorno social de las mismas; es decir, para qué se otorgan este tipo de subvenciones. Y sin embargo, tal como indica el informe, no se sabe por qué no incluyen esa información. No se sabe qué hacen con el dinero de nuestros impuestos, el de los catalanes. Pero aquí en Cataluña resulta que ningún

organismo cierra; no presentan ningún concurso de acreedores, como ocurriría en la empresa privada o como les está pasando desgraciadamente a miles de autónomos y miles de empresas en Cataluña. Al contrario, aquí si un organismo no funciona, el Govern de la Generalitat le inyecta dinero a mansalva para que sobreviva, y si no veamos los 250 millones otorgados a TV3 anualmente para ser un organismo totalmente ruinoso.

Y siguiendo con esta mala gestión, resulta que las propias instrucciones en la Intervención General de la Generalitat en noviembre del 2016 establecen que los sobrantes de transferencias, subvenciones, etcétera deben llevarse a una cuenta de pasivo, y no, como ha hecho la Institución de las Letras Catalanas, a unos falsos beneficios. Es decir, si te sobra dinero debes devolverlo, no falsear unas cuentas creando falsos beneficios de 268.000 y 750.000 euros, como si las actividades financieras..., financiadas, perdón, fuesen rentables, mientras que el pasivo está infravalorado en 1.028.000 euros. También es cierto que la propia Intervención General debería haber realizado esa retención que debía llevar a cabo el Departamento de Economía, y no la hizo.

Ayer, en la Comisión de Economía, escuchando al señor Aragonès, el *conseller* de Economía, sorprendía decir que su departamento, que en el Govern, las cosas se hacen bien. Una se queda estupefacta. Porque, vamos, yo siendo economista, las matemáticas en la contabilidad de la Institución de las Letras Catalanas y de muchos otros organismos de este Govern me parecen mágicas, o más bien trágicas, porque es difícilmente entendible cómo cuadra la contabilidad y cómo contabiliza las partidas económicas este Govern de la Generalitat.

Miren, vista la gestión que realizan los diferentes chiringuitos creados, creo que la mejor forma de proteger a las letras catalanas sería precisamente su devolución al departamento de origen; es decir, al de cultura, bien es cierto que dirigido por un profesional cuyos méritos, currículum y profesionalidad así lo acreditaran, y no por la sucesora de la señora Borràs cuyas praxis han dejado bastante huella.

¿Saben lo que ocurre? Que al final tantas y tantas irregularidades cometidas vistas y analizadas por esta comisión de sindicatura adormecen e insensibilizan la gravedad de los hechos realizados por parte de la Generalitat y contra el bolsillo de

todos los catalanes. Sinceramente, no sé para que piden más competencias, si las que ya tienen las incumplen sistemática y reiteradamente; supongo que para incumplir con mayor profundidad.

Hay tantas y tantas irregularidades a destacar que cuesta resumirlas en poco tiempo, pero sí que no quisiera dejar pasar las siguientes. La primera de ellas es que llama poderosamente la atención que en el año 2013, bajo los recortes de Artur Mas y mientras que este vendía catorce inmuebles por debajo de coste y aplicaba recortes, resulta que la Generalitat cedía gratuitamente el edificio a la Institución de las Letras Catalanas, entendiéndose que ese contrato se debía alargar desde el 2013 al 2017. A día de hoy, fecha de 2020, y salvo que en el informe, que no lo he visto..., o se nos indique posteriormente otra cosa, ese contrato no se ha renovado, pero ahí sigue gratuitamente en ese edificio. Es verdad que es muy generosa la Generalitat para con sus chiringuitos, amiguetes y dedazos, concediéndoles gratuitos los edificios, mientras que a los catalanes nos asfixian y nos estrangulan a impuestos. En segundo lugar, las cuentas anuales presentadas fuera de plazo. Esto es una constante que, efectivamente, *síndic*, como reiteran en otros informes, suele pasar bastante habitualmente. Hay unas leyes que marcan unos plazos determinados, unas leyes catalanas –competencia catalana– que marcan unos determinados plazos para presentar esas cuentas anuales, y aquí se incumple sistemáticamente por los diferentes organismos públicos de la Generalitat. Contabilizan mal, como hemos dicho, las partidas; falsos pasivos, falsos beneficios, y es difícilmente entendible la contabilidad.

Hay una partida que, claro, puede parecer pequeña en relación a los grandes millones... perdón, a los grandes importes, millones, que se mueven en estos organismos, ¿no?, pero que a mí me llama poderosamente la atención. Es una partida de 1.427 euros, que es una deuda pendiente con la seguridad social que está desde el año 2003; es decir, hace diecisiete años que este organismo público es moroso con la seguridad social. No sé si aparece en el listado de morosos y no sé si se le han aplicado intereses de demora, pero a mí me llama la atención que esta partida..., que además el director que después vendrá, el señor Ponsatí, ha decidido por prescripción de la misma que se cancele dicha partida de la seguridad

social. Son 1.427 euros que luego miraré en la página en la que está concretamente y se lo informaré.

Y por último, lo que nos queda comentar precisamente es el escandaloso fraccionamiento de contratos. Durante el 2018 la Institución de las Letras Catalanas solo formalizó contratos menores, tal como indican ustedes en el informe; nada más y nada menos que 713 contratos, 510 de ellos adjudicados directamente; es decir, lo que se conoce coloquialmente como «dedazo», y un importe de 510.000 euros. A esto se ve que le cogió gustillo la señora Borràs, porque precisamente está siendo investigada por el presunto fraccionamiento de veinte contratos entre los años 2013 y 2015 por valor de 250.000 euros.

Efectivamente, es una institución que entendemos desde nuestro grupo parlamentario que sí que se tiene que priorizar en cuanto a las auditorías por parte de la sindicatura, por parte de los síndicos que pudieran venir posteriormente, y que se tiene que fiscalizar con mayor ahínco, más teniendo en cuenta efectivamente los desafortunados comentarios que ha habido al respecto.

Tenía una pregunta para usted, *síndic*, pero ya me la ha respondido, que era efectivamente qué paso posterior se había dado una vez analizado este informe, un paso posterior de elevarlo a otras instancias, y ya me ha contestado que está en la sala segunda del Tribunal Supremo. Vuelvo a reiterar mi agradecimiento a usted personalmente; hago extensivo al resto de los síndicos y el resto del personal que forma parte de la sindicatura por parte de mi grupo parlamentario.

Muchas gracias.

El president

Gracias, diputada Fernández. A continuació, té la paraula el diputat Rafel Bruguera, en representació del Grup Socialista i Units per Avançar.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, gràcies senyor president. Diputades i diputats, membres de la sindicatura, molt bon dia a totes i a tots.

Em permetran que comenci amb tres petites qüestions prèvies. En primer lloc, demanar disculpes pel to i probablement pel contingut de la meva intervenció,

perquè el meu tarannà sol ser potser una mica diferent del que utilitzaré avui. En segon lloc, que quedi clar, defensar absolutament la honorabilitat, la professionalitat, la rigorositat i la independència de la Sindicatura de Comptes i dels seus informes de fiscalització, ens agradin més o ens agradin menys. Mai cap diputat de cap grup parlamentari ho ha posat en qüestió, ha gosat posar-ho en qüestió; almenys des que jo soc membre d'aquesta Comissió de la Sindicatura de Comptes, que és des de l'any 2015. I ho vull remarcar perquè sí que s'ha posat en qüestió per part de l'actual director de la Institució de les Lletres Catalanes. Acusació –una acusació– que em sembla gravíssima provenint d'un alt càrrec, d'un responsable públic del Govern de Catalunya. Però, en fi, d'això evidentment en parlarem en el següent punt, i li demanarem al senyor Ponsatí –i ho vull dir aquí perquè probablement vostès en la seva compareixença no hi seran, però vull que ho escoltin de la meua veu. Li demanarem al senyor Ponsatí que es retracti de les seves declaracions i tuits, que els demani disculpes; i si no ho fa, li demanarem que dimiteixi, que sigui cessat per la consellera de Cultura; i si no ho fan, el nostre grup parlamentari presentarà una proposta de

Fitxer 15CSC9

reprovació del senyor Ponsatí per la seva falta de respecte institucional i no fer honor a la important institució que està dirigint en aquests moments.

I en tercer lloc, avui el que analitzem i debatem és, o hauria de ser, un informe de fiscalització més. I, per tant, analitzar i valorar la necessitat d'incorporar mecanismes més eficients, en aquest cas, en la gestió de la Institució de les Lletres Catalanes, en la seva obligació de millorar els seus procediments, el retiment de comptes dels diners públics que gestiona i, evidentment, també la necessària transparència. No ens correspon, per tant, debatre ni analitzar ni jutjar sobre l'obertura de diligències judicials per presumptes irregularitats penals en la gestió de la senyora Borràs com a directora de la Institució de les Lletres Catalanes. La justícia farà el seu camí, i sigui quina sigui la conclusió de la justícia el meu grup parlamentari la respectarà i l'acatarà.

A nosaltres ens correspon avui una altra cosa: analitzar l'informe de la sindicatura, que és el que vaig fer a continuació, i probablement em repetiré en alguns punts que ja ha explicat el senyor Jordi Pons. De les setze conclusions de l'informe, el senyor Pons n'ha destacat nou; jo en destacaré vuit. Primer: els comptes anuals no expressen la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la institució a 31 de desembre del 18, ni dels resultats dels fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària. Tant el resultat de l'exercici 2018 com dels anteriors estaven sobrevalorats, com ha dit el síndic, amb 268.000 i 759.000 euros respectivament, i el passiu corrent, per tant, estava infravalorat en 1 milió i escaig d'euros.

Aquest no és un tema menor, és un tema excepcional en els informes de la Sindicatura de Comptes. Normalment, en els informes, hi ha qüestions a millorar, però en general els informes el que diuen és que la fiscalització conclou que els comptes reflecteixen la imatge en general, la imatge fidel, de l'ens objecte de la fiscalització. No és el cas. Per tant, una primera qüestió no menor i que potser comença a explicar l'actuació d'algunes persones amb aquest tema, que han utilitzat aquella expressió de que «la millor defensa és un bon atac»; escampar la tinta del calamar, eh?, fent veure que la veritat absoluta la tenen ells i que els altres, pel sol fet de no dir el que ells volen que digui, doncs estan equivocats.

Dos, segon tema: la junta de govern va aprovar el 31 d'octubre del 19 l'auditoria biennal 17-18 que la sindicatura conclou que hi manca informació sobre la repercussió cultural i el retorn social de les subvencions concedides i que el 31 de gener del 2020 aquest document no s'havia fet públic. I, a més a més, que el document aprovat el 31 d'octubre del 19 per la Junta de Govern de la Institució de les Lletres Catalanes per donar compliment a aquesta obligatorietat no s'ajusta al que estableix la Llei de creació de la Institució de les Lletres Catalanes.

Tercer: manca de contracte programa entre la institució i el Departament de Cultura. I vull simplement dir, remarcar, deixar dit, que la Institució de les Lletres Catalanes no és un centre de recerca i d'excel·lència, i que, per tant, no només això passa en determinats instituts o institucions de recerca d'excel·lència, sinó que passa malauradament en moltes altres institucions dependents del Govern de Catalunya.

Quatre: la Institució de les Lletres Catalanes no disposa d'un inventari complet ni té assegurança del seu immobilitzat.

Cinc: la sindicatura considera que els pagaments als autors participants en els programes «Lletres a les aules» i «Lletres en viu» no són despeses de serveis i subministraments, sinó subvencions concedides als centres participants en els programes, i que, per tant, s'han atorgat sense seguir el procediment establert en la normativa de subvencions.

Sis: no s'havien fet públics ni s'havien aprovat per part dels òrgans de govern de la Institució de les Lletres Catalanes els criteris per incloure autors, i quins autors, en el catàleg de la Institució de les Lletres Catalanes.

Set: adjudicació successiva de cinc contractes menors en el període 2016-2018, i que, per tant, hi va haver un fraccionament de contractació, contravenint tant el text refós de la Llei de contractes del sector públic de 2011 com la Llei de contractes del sector públic del 2017.

I vuit: la contractació del servei moderació Fòrum Ploma Què llegeixes, que es va fer de forma irregular perquè les tres ofertes presentades no tenien registre d'entrada i l'oferta de l'empresa adjudicatària és de data posterior a les dues altres ofertes presentades.

Com a mínim, podem concloure que tot plegat, una mica lleig és, i més, i ho lamento profundament, parlant d'una institució històrica, d'una institució que va ser fundada durant la Guerra Civil, que va fer una funció importantíssima en aquest país i que no es mereix en absolut les persones que hi ha en aquests moments al seu davant; no s'ho mereix la institució, no s'ho mereixen vostès, síndics; no s'ho mereix el Parlament de Catalunya i no s'ho mereix el país.

Resumint: estem davant, per tant, d'un informe que posa en evidència dos tipus de qüestions. Per una banda, la necessitat de millora, de millorar determinats procediments administratius per guanyar en transparència i bon govern; però, en segona, la constatació d'irregularitats, algunes greus, a parer nostre, en els procediments de contractació i d'atorgament d'ajuts i subvencions.

Vaig acabant, president, amb dos petits comentaris sobre les al·legacions presentades per la institució. Primer, primer comentari: l'anterior informe de fiscalització es remunta a l'any 92, com bé vostè ha dit –es va fer el 94, però es correspon a l'exercici del 92–, i en les al·legacions es diu: «Vint-i-sis anys és, indubtablement, un lapse de temps massa dilatat i seria desitjable poder beneficiar-se de manera molt més freqüent d'un seguiment aprofundit per part de la sindicatura». Bé, encara sort que han passat vint-i-sis anys, perquè durant aquest temps algunes de les conclusions de l'informe del 94 encara estan pendents per arreglar, per resoldre. I em remeto al que diu a l'apartat 2.7 de la pàgina 35 del present informe. Encara sort, perquè encara queden temes pendents de fa vint-i-sis anys.

I finalment, avui hem tingut un exemple..., l'altra cara de la moneda, no?, l'informe de fiscalització del Consorci de Castelldefels Agents de Salut, en el qual vostès mateixos i molts dels portaveus dels grups parlamentaris han posat de relleu un fet, i és que en les al·legacions, en primer lloc, s'agraeix l'informe; en segon lloc, es fa propòsit d'esmena. Per tant, una valoració positiva de dir «gràcies per haver-nos fet veure coses que potser nosaltres hi estem treballant; en algunes, ja les hem resolt, d'altres les estem treballant i d'altres intentarem fer-los cas, intentarem resoldre'ls el més possible..., sempre que depenguin de nosaltres». El contracte programa, per exemple, no depèn de la Institució de les Lletres Catalanes ni del Consorci de Castelldefels, evidentment, però dintre... Clar, en canvi, les al·legacions de la Institució de les Lletres Catalanes no fan això –no fan això–, neguen la major. Una mica d'humilitat, per favor. Un bri d'humilitat no seria de més.

En aquesta institució, repeteixo, històrica i tan important per al país, i acabo, president, i per això, per tot plegat, repeteixo, nosaltres li demanarem d'aquí uns minuts al senyor Ponsatí que dimiteixi, el millor que pot fer per a la institució que dirigeix. Si no ho fa, demanarem a la consellera que el cessi, i si això tampoc passa, nosaltres presentarem la reprovació del senyor Oriol Ponsatí.

Moltes gràcies, diputades i diputats, síndics.

El president

Gràcies, diputat Bruguera. A continuació, per fixar la posició del Grup de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president.

Ho acostumem a dir com una formalitat, però crec que la voldria fer més explícita ara: moltes gràcies als membres de la sindicatura que han presentat aquest informe.

Jo crec que hi ha una certa cultura política que hauríem de començar a sancionar, des de les institucions democràtiques, que és la que considera..., ah, perdona, que és la que considera que té dret com a responsable públic de senyalar la Sindicatura de Comptes perquè no li agradin les observacions o les conclusions d'un informe. I això és absolutament il·legítim en democràcia, i transmet una imatge que crec que a més de indecorosa i d'una manca de respecte institucional és absolutament antidemocràtica, que és considerar que els instruments i les entitats d'intervenció, de seguiment i de fiscalització dels ens públics atempten contra la dignitat dels gestors públics, i no és cert; qui atempta contra la dignitat no dels gestors sinó dels ciutadans de Catalunya són els gestors públics que incompleixen la llei i malversen fons públics. No dic que ho hagin fet en aquest cas, no em competeix a mi dir-ho, però sí que ho voldria posar de manifest, perquè hi ha actituds que són absolutament indesitjables i inacceptables en institucions democràtiques i en un govern democràtic. Per tant, tot el nostre suport a la sindicatura, a la rigorositat dels seus informes, i crec que en tot cas en la següent intervenció que farem amb el director ja exposarem la nostra opinió al respecte de certes declaracions, però les considerem inadmissibles. I demanaríem que davant de casos com aquests..., jo no acostumo a ser el diputat de la Sindicatura de Comptes, ho vaig ser a l'inici de ser diputat i em va tocar precisament un informe del Departament de Cultura. Crec que hi ha moments en què és necessari exigir que no hi hagi tantes fugides endavant constants, i que els informes s'han d'assumir com una necessària exigència de millora en la gestió pública i no de buscar i d'assenyalar sempre el missatger; i crec que això és un element evident. Perquè no els relataré tots, el company del Partit Socialista n'ha relatat alguns, però és que hi ha elements que ens haurien de preocupar; és a dir..., i no tant..., i ja dic ara, no tant pel que apunten les

observacions, que n'hi ha algunes que són jurídicament preocupants, sinó sobretot per les resposta de les al·legacions que fa el director d'aquesta institució; que hi ha elements que es repeteixen en molts informes: fraccionament de contractes menors de forma recurrent, absència de contracte programa, pagaments a autors que en realitat no són despeses de serveis sinó que haurien de ser reconegudes com a subvencions. Tots aquests elements, segurament de forma més reiterativa o menys reiterativa, els hem pogut veure en altres informes, però jo en aquest cas comparteixo l'opinió del company socialista que el fonamental aquí no és el fet en si que aparegui en aquest informe, sinó l'actitud de la direcció.

Per altra banda, és evident que aquest informe, diguem, cau sobre un cas que ja és públicament conegut i que està judicialitzat, però sí que hi ha coses que voldríem posar de relleu. És il·legítim que hi hagi una successió de contractes menors, que es fraccionin contractes de forma injustificada –és il·legítim. I és fàcil assenyalar i dir que en els informes de la sindicatura això no acostuma a aparèixer, quan és absolutament fals, i només cal que ens llegim els d'avui o qualsevol dels que s'han presentat en aquesta legislatura, però és que són elements que haurien d'anar acompanyats

Fitxer 15CSC10

d'unes al·legacions on el director de la institució, o el gestor de la institució, digui com resoldran aquesta qüestió en els propers anys. I, per tant, a cada problema que hi trobem, hi hauria d'haver una al·legació, una esmena o una explicació que digui com la corregiran.

Igual que no és de rebut que no es disposi d'un inventari complet, o que en aquest informe aparegui una cosa que jo, de fet, em pensava que era una plantilla que posàveu a tots els informes, que és: «Aquest informe reflecteix l'estat del patrimoni i els fluxos que hi ha hagut en aquesta entitat.» Jo em pensava que era un *copia y pega* que posàveu, i aquest informe crec que és el primer que llegeixo en què no hi diu això, sinó que hi diu tot el contrari, que no expressa amb fidelitat el patrimoni d'aquesta institució.

No disposem d'un inventari complet. El permís d'ocupació temporal gratuït de l'edifici, com molt bé s'ha dit, va finalitzar el 2017 i el 31 d'octubre del 2019 encara no s'havia renovat.

Jo crec que el reguitzell d'irregularitats, per així dir-ho, o d'observacions, crec que és prou ampli com per exigir als responsables de la institució que en lloc de dedicar-se a fer la guitza per Twitter, es dediquessin a assumir que cal un pla de reforma i de compliment de les indicacions d'aquesta sindicatura.

I, per tant, tot el nostre suport a les observacions que feu i tot el nostre suport a la institució en la que treballem i a la que representeu avui al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Lucas Ferro. A continuació, i per posicionar el Subgrup de la CUP, té la paraula Maria Sirvent, la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Gràcies, president. Membres de la Mesa, membres de la Sindicatura de Comptes. En primer lloc, posar en valor la tasca de fiscalització, de control i tota la tasca que realitza la Sindicatura de Comptes.

En segon lloc, dir que a nosaltres ens preocupa greument el desprestigi de determinades institucions per part del Govern, el menysteniment també al legislatiu, també a les decisions que adopta el Parlament de Catalunya, i també, doncs, precisament, la falta de respecte que suposa que la conselleria automàticament no esmeni determinades declaracions públiques del director de la Institució de les Lletres Catalanes.

En primer lloc, nosaltres, o sigui, també volíem posar en relleu què significa la Institució de les Lletres Catalanes i quin paper té i quin paper ha tingut. És una institució de divulgació de la llengua catalana com a element vertebrador del país i de la lluita contra les desigualtats, que neix amb una lògica cent per cent antifeixista i que, a més a més, doncs, entén la cultura i les lletres com a refugi contra l'odi. I precisament per això no entenem com s'ha tractat el contingut de l'informe que vostès ens presenten.

Nosaltres entenem que era molt més fàcil abordar l'informe des de la perspectiva del que nosaltres en diem la «triple erra», que és el reconeixement dels fets, després intentar que hi hagi una reparació d'aquests fets i, per últim, que ens centrem en les garanties de no repetició. Lluny de veure, doncs, aquest recorregut, aquest reconeixement, aquesta reparació i aquestes garanties de no repetició, el que presenciem és una negació absoluta de tots els fets que la Sindicatura de Comptes expressa en el seu informe.

Per nosaltres hagués estat més senzill, o creiem que hagués estat molt millor, no només per a les persones implicades en la gestió, sinó per a la pròpia Institució de les Lletres Catalanes, per també un moviment popular, que és el moviment independentista, i no donar-li *cancha* a ningú perquè pugui fer servir, doncs, determinades qüestions per qüestionar un moviment popular que és molt ampli i que va molt més enllà de persones concretes. I, per tant, creiem que en el reconeixement, doncs, s'hauria d'haver reconegut, perquè no dona lloc a dubtes, que en l'exercici 2018 i anteriors es van tenir sobrants de transferències corrents, però no es va crear cap passiu, d'acord amb la normativa aplicable, i que això, en conseqüència, va fer que a 31 de desembre del 2018 el resultat de l'exercici i els resultats d'exercicis anteriors estiguessin sobrevalorats en 268.703 euros i 759.690 euros respectivament, i que el passiu corrent estigués infravalorat en un 1.028.393 euros, tal com especifica l'apartat 2.3.3 de l'informe que han elaborat vostès, conjuntament amb dos auditors i un lletrat o lletrada, a qui també volem agrair la seva feina.

També pensem que hagués estat millor reconèixer que els honoraris de direcció dels comissaris dels actes commemoratius dels espectacles de la Fira d'espectacles literaris Litterarum abonats el 2018 no van ser aprovats per la Junta de Govern de l'Institut de les Lletres Catalanes; que els pagaments als autors participants en els programes de les «Lletres a les aules», «Lletres en viu», es van pagar en concepte de subministraments i serveis, quan realment aquests pagaments constitueixen subvencions als centres participants en els programes; que l'Institut de les Lletres Catalanes no disposa de criteris per incloure els autors i autores en el seu catàleg, ni un procediment per gestionar la base de dades, segons el que estableix la Llei 39/2015; que les despeses dels programes Festival Nacional de Poesia i Fira

d'espectacles Litterarum constitueixen subvencions directes als ajuntaments de Sant Cugat i Móra d'Ebre, que van ser atorgades sense seguir el procediment establert per la normativa vigent; que a on s'hauria d'haver reconegut que es van adjudicar contractes menors de forma successiva a cinc adjudicatariis, incomplint l'article 86.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic i l'article 118 de la Llei de contractes del sector públic; que les contractacions relatives al servei de moderació del fòrum Ploma, «Què llegeixes», no tenien registre d'entrada i l'oferta era posterior a les altres dues ofertes presentades, tal com s'acredita a l'informe; que es va ometre el preceptiu informe de contractació, segons l'article 118.2, de la Llei de contractes del sector públic en els onze expedients revisats per la Sindicatura de Comptes a l'apartat 2.6 del seu informe; que l'Institut de les Lletres Catalanes no disposava del preceptiu permís d'ocupació temporal gratuït a l'edifici on es troba ubicat, que és propietat de la Generalitat de Catalunya; que no s'ha elaborat l'inventari de l'immobilitzat de l'Institut de les Lletres Catalanes amb la relació detallada individualitzada i actualitzada de l'immobilitzat material que permeti conèixer el valor i la ubicació dels seus elements; i que a l'auditoria biennal aprovada el 31 d'octubre del 2019 per la Junta de Govern no queda justificada la repercussió cultural i el retorn social de les subvencions concedides en l'àmbit de la promoció de les Lletres Catalanes; i, per últim, que no es va elaborar el contracte programa i el contracte d'actuació d'inversions i finançament.

I mirin, aquesta situació, excepte en algun punt concret, també les hem vist en d'altres informes i, doncs, són fets estructurals que en cap cas es poden tolerar per estructurals o sistemàtics, és a dir, perquè una pràctica estigui imposada i es faci de forma constant, aquesta pràctica no s'ha de tolerar.

Fa poc un jutge en el cas de Garraf Promoció va absoldre un alcalde del Partit Socialista perquè era una pràctica tolerada i normal. Nosaltres, per molt tolerada que sigui, per molt que pugui ser legal, aquesta pràctica ens sembla que no és ètica i no és pròpia de cap representant polític, ni de cap director de cap institució, s'han de corregir aquestes pràctiques, i per això hem de passar també a la part de la reparació, i això vol dir fer-se càrrec del perjudici econòmic que es pugui haver derivat d'aquestes actuacions, que la Junta de Govern aprovi els honoraris dels comissaris dels actes commemoratius i dels espectacles d'aquestes fires, que es

regularitzin els pagaments als autors participants en els programes de les «Lletres a les aules» i les «Lletres en viu», que es regularitzin les despeses del programa estival...

El president

Diputada...

Maria Sirvent Escrig

...-sí, vaig acabant- i que s'elabori l'informe de contractació, segons l'article 118, i, per tant, que es reperi allò que s'ha fet i que es generin garanties de no repetició, que vol dir donar les explicacions oportunes i explicar què s'ha fet per reparar i quines són aquestes garanties de no repetició. Ara tindrem ocasió de preguntar-li al director sobre aquest procediment i sobre què pensen fer amb relació al reconeixement, la reparació i les garanties de no repetició. I tornar a reiterar que els agraïm molt la tasca que desenvolupen.

I, president, ja acabo, eh?, però no em puc estar de dir que de cara a les següents legislatures, també hem de tenir en compte aquesta imatge de la mesa i dels membres de la Sindicatura de Comptes. Suposo que se n'han adonat, totes les que són aquí presents i tots els que són aquí presents, crec que això no es pot tornar a repetir.

El president

Bé; a continuació..., gràcies, diputada Sirvent. A continuació té la paraula el diputat Santi Rodríguez, en representació del Subgrup del Partit Popular.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president -gràcies, president. En primer lloc, anunciar la substitució, substitueixo la diputada Esperanza García, que és qui forma part d'aquesta comissió.

Jo volia fer una primera..., una valoració molt curteta amb relació a la Sindicatura de Comptes i després demanar dues coses al síndic Pons en relació amb aquest informe, perquè jo crec que el que correspon ara és la valoració de l'informe que ens han presentat, no?

Permetin-me començar, doncs, per expressar la nostra valoració i el respecte pel treball que fa la Sindicatura de Comptes com a institució i pel treball que fan cadascun dels seus síndics, individualment, però també en conjunt, senyor Pons, i particularment de vostè, perquè he notat –tots hem notat– que vostè estava molt dolgut per com s’ha tractat, se l’ha tractat a vostè, i s’ha tractat la institució. No li pot servir de consol, però sí com a mínim expressar aquesta valoració i el respecte del nostre grup parlamentari a la institució i a cadascuna de les persones que componen aquesta institució.

Després de tot, el missatger mai no pot ser el responsable de les males notícies que trasllada, i sovint vostès, com a institució, acostumen a traslladar males notícies. A vegades són més intenses, a vegades són menys intenses, però en el seu escrutini dels comptes públics vostès acostumen a detectar irregularitats, que no vol dir que les irregularitats hagin de ser absolutament perseguibles, o siguin enormes i siguin voluntarioses, sinó que hi poden haver irregularitats que, fruit de les dinàmiques pròpies del funcionament dels organismes, es poden produir i es pot entendre que es poden produir.

Jo li volia fer..., perquè s’han fet moltes altres consideracions, vostè mateix ha fet un detall, un repàs detallat, de cadascuna de les observacions que fan en aquest informe. Jo li vull fer dos..., o sigui, li vull demanar un aclariment amb relació a dos del conjunt d’observacions. La primera és amb relació al setze, a l’existència dels romanents a finals d’exercici per excessos de transferències del Departament de Cultura. No sé si és freqüent trobar romanents degut a excessos de transferències dels departaments corresponent a organismes. Per tant, primera pregunta: és freqüent trobar-los?

Però a mi el que em sorprèn més és que aquest romanent detectat és d’1,3 milions d’euros, que és exactament el pressupost de tota la institució. És a dir, abans de començar l’exercici, la institució té un romanent equivalent al pressupost de tot un exercici. I això ens ha sorprès moltíssim.

La segona qüestió, com es pot imaginar, doncs són la polèmica i la que està en l’ordre del dia de la política, són aquests contractes menors.

Fitxer 15CSC11

Amb relació a aquesta qüestió, és possible que vostè ho hagi explicat ja, el problema és que l'acústica de la sala és molt dolenta i, per tant, jo no he sentit que vostè ho hagi justificat però, per què, si analitzen el període o l'exercici 2018, es retrotreuen concretament en l'anàlisi de contractes els exercicis 2016 i 2017? I la segona, també en relació als cinc casos que vostès detecten que hi pot haver recurrència i, per tant, hi pot haver també fraccionament. Són equiparables els cinc casos? Perquè almenys són equiparables des del seu punt de vista. Nosaltres al marge de la derivada jurídica d'aquests cinc casos, sí que veig que, home, no em sembla –crec, eh–, no em sembla greu que cada any es contracti la neteja de la Institució. Llavors, clar, sumat tres anys, això superen els 18.000 euros que recomanaria la licitació. Són els cinc casos equivalents o hi han alguns casos que no tenen aquesta equivalència i, per tant, mereixen una atenció a part?

Gràcies.

El president

Bé, gràcies, senyor Santi Rodríguez. A continuació, té la paraula, en representació del Grup d'Esquerra Republicana, la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Sumar-me a les paraules de la companya Sirvent, perquè la imatge realment és preocupant. Per sort, per a la propera legislatura tindrem un pla d'igualtat que també garanteixi que la temperatura de les sales no estiguin pensades per portar una camisa i una americana. I l'acústica i ja no parlo perquè no se n'ocupa el pla d'igualtat, però la resta sí.

Bé, com apuntava el Síndic, crec que les descàrregues d'aquest informe demostren que és un informe, i que va més enllà de l'informe, que és una qüestió que s'ha convertit en estratègica política i ideològica i, per tant, lamentem que aquest debat, que hauríem de poder fer amb rigor i sense fer aquests escarafalls, una mica que vagin més enllà del tema en sí, lamentem que aquest debat no es pugui fer amb el rigor que correspon. I agraeixo als grups que han decidit fer aquest debat amb rigor més enllà de qui és objecte d'aquest informe, quina institució i quina ideologia hi ha

al darrere d'aquesta institució, perquè penso que ens fem un favor a tots plegats. Precisament, el que fem a la sindicatura amb aquests informes i amb aquesta obertura, amb aquesta transparència, l'objectiu de tothom és enfortir les institucions. I, més enllà de qui hi ha al capdavant, nosaltres el que volem és protegir per sobre de tot la institució, i en aquest cas especialment. Crec que aquesta pandèmia ha posat el focus en el sector cultural com un sector no essencial i, precisament, el que fa una institució com la Institució de les Lletres Catalanes és posar de relleu la importància de la cultura de la llengua i dels Països Catalans i, per tant, ens sap molt de greu que tot aquest debat que hi ha al voltant de la Institució de les Lletres Catalanes es vulgui fer servir per desprestigiar una institució que el que fa és normalitzar la nostra cultura i la nostra llengua. Però és que, a més a més, no només es posa el focus en aquesta institució sinó, com ja comentava la companya Sirvent, a més a més, tot aquest focus es vol utilitzar per desprestigiar també un projecte polític que és l'independentista. Per tant, ens preocupa que aquest debat –de la mateixa manera que en els informes anteriors fins i tot les nostres intervencions han sigut més breus–, que en aquest cas es vulgui fer aquest assenyalament a una ideologia, a un projecte polític, a una institució i a una cultura que ja de per si té totes les dificultats que arrossega el sector cultural.

Però no volem fer d'aquesta comissió un judici. No volem que aquest informe serveixi per exculpar o no exculpar una persona. Creiem que aquí el que hem de parlar és de l'informe, i de la mateixa manera que dic això, que hem de parlar de l'informe, també aprofito per dir que venim a parlar dels informes i no dels síndics i, per tant, tot el nostre suport, no només per la tasca que fan, sinó per, de vegades, el que hem d'assumir en la política del segle XXI, que és assenyalar les persones més enllà de la feina institucional que representen. Per tant, agrair-li la feina i insistir en que aquí no venim a discutir sobre els síndics sinó que venim a discutir sobre els informes. I sempre que ens movem en aquests marges i amb aquests límits, nosaltres hi serem.

Han volgut fer-nos creure –i penso que sense voler defugir del tema central que és l'informe, penso que el context polític en què es fa aquest informe és important i, per això, en volem parlar–, ens han volgut fer creure que la corrupció té una ideologia. I

han intentat associar aquesta mala praxi amb l'independentisme, com deia, i també amb la Institució de les Lletres Catalanes, i des del Grup Republicà, el que volem és ser contundents en aquest aspecte, perquè la corrupció no té ideologia, no hi ha la corrupció monàrquica, la corrupció independentista. Hi ha corrupció o no hi ha corrupció. I, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres volem ser molt contundents: tolerància zero amb la corrupció, vingui d'on vingui, amb el color polític que tingui. I, per tant, nosaltres, si volem fer un país nou i volem fer bandera dels valors republicans, ens obliga a denunciar tota corrupció. I de la mateixa manera que volem investigar, com deia, la corrupció del monarca, les males praxis, i volem esvair qualsevol dubte de l'ens públic, també ho hem de fer arreu. Per tant, tots aquells grups que aquí són ben durs amb la tolerància zero de la corrupció, quan es tracta d'una institució que ha estat liderada per una persona amb un projecte polític concret, que facin exactament el mateix al Congreso de los Diputados amb les investigacions de la corrupció contra la monarquia i, per tant, també contra tot el terrorisme d'estat perquè, com deia, la corrupció no té ideologia i, per tant, nosaltres, des del Grup Republicà, som ben contundents aquí, tolerància zero amb la corrupció, hi hagi qui hi hagi al capdavant, però també al Congreso amb la corrupció monàrquica, que crec que aquesta coherència és el que avala, doncs, que el partit que avui represento tingui tants anys d'història sense corrupció. I penso que és molt important aquesta coherència i que no fem aquest doble discurs, a una institució i no a una altra, en funció de qui hi hagi al capdavant de la institució. Demanem, com deia, que tothom sigui coherent i que aquells que fan els escarafalls aquí no bloquegin les investigacions al Congreso. Sense matisos, tolerància zero.

Però, més enllà d'això i sent conscient que molts dels arguments els repetirem després amb la compareixença del senyor Ponsatí, voldria fer dos apunts que van més enllà, i que crec que compartim amb les companyes de la CUP. Una de les coses que fa aquest informe és fer-nos adonar –i els informes anteriors– és que fraccionar contractes no té tampoc ideologia, tampoc té color polític, i que és un problema sistèmic de la contractació. Per tant, precisament perquè és sistemàtic demanem dues coses. Per una banda, el fet de que tothom ho faci no vol dir que nosaltres ho haurem d'acceptar, que vagi més enllà de si és un delictes o no és si moralment nosaltres ho acceptem. I no ho acceptem. I, per una altra banda, donat

que això no té ideologia i no té color polític, quins són els canvis legislatius que hauríem de fer perquè això no torni a passar, i que no depengui de la bona voluntat del lideratge d'una institució sinó que això no pugui tornar a succeir en futurs lideratges de diferents ens públics.

Per tant, si el síndic ens podria explicar si ja ha pensat –sé que no és la seva tasca– però com podríem fer que això no sigui una qüestió personal, sinó que les institucions no puguin fraccionar aquests contractes de cap de les maneres. I, per una altra banda, doncs, fer esment d'una de les possibles maneres de resoldre aquesta qüestió. Era només un primer pas, s'havia d'anar molt més enllà, però la llei anti-Florentino pretenia que moltes d'aquestes qüestions no es poguessin tirar endavant i, per tant, tornar a reivindicar que era una bona llei i que aquest Parlament, per partidisme, la va tombar. Per tant, més enllà d'aquest primer pas de la llei anti-Florentino, si el Síndic ens podria explicar quins serien els canvis legislatius perquè això no depengui tant de qui hi al capdavant ni de quin és el projecte polític que hi ha al capdavant, sinó com es podria arreglar aquest problema, que és sistèmic i que, insisteixo, que més enllà de qui hi hagi al capdavant. I si és sistèmic i si ho fa tothom, si moralment les entitats i les administracions públiques no es poden permetre aquestes males praxis i, insisteixo, coherència a totes les institucions i tolerància zero amb la corrupció vingui d'on vingui.

El president

Gràcies, diputada Díaz. A continuació, per fixar la posició del Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Elena Fort.

Elena Fort i Cisneros

Moltes gràcies, president. Síndic major, síndics. M'afegeixo a l'agraïment que ha fet tota la resta de grups de la seva feina per endavant de tothom que, ni el meu grup parlamentari i entenc que tampoc el Departament de Cultura, ha posat mai en dubte la seva professionalitat i la seva independència que va per davant de tots i, per tant, m'agradaria deixar molt clar aquest tema. També m'agradaria agrair-los i expressament aquí que, donat que és un informe amb molt rebombori, hagi estat la sindicatura aquí al Parlament el primer lloc on s'ha manifestat sobre el contingut

d'aquest informe i no hagi fet manifestacions enlloc. Això li agraeixo molt perquè, com vostè sap i com ha dit, s'han fet moltes interpretacions d'aquest informe.

Com a representant del Grup de Junts per Catalunya i part del Govern, li agraeixo també –encara que no hi puc estar d'acord del tot amb els comentaris que ha fet sobre el director de la institució i també sobre de la consellera i el president, com que no han pogut venir, jo els faré una explicació del que vostè ha dit, demanant el seu emparament, ja els ho faré arribar, en tot cas–, però també deixi'm dir-li –hi permeti'm, potser és una cosa molt personal, vostè també ha agafat un toc personal, per tant, crec que puc entrar en aquest tema–, que trobem molt legítima la seva demanda d'empara. També he trobat a faltar la demanda d'empara de tots aquells grups polítics o tots aquells mitjans públics de comunicació que han tergiversat o han interpretat l'informe segurament de moltes altres maneres, perquè només hem d'agafar els diaris, quina és la interpretació que s'havia donat d'aquest informe i també que havien posat en dubte, segurament, una mica la seva feina. Per tant, si demanem empara a la Generalitat, potser també hauríem pogut demanar empara a tots aquells que han interpretat d'una altra manera l'informe, en tot cas.

Com a prèvia abans d'entrar en el contingut, vull fer un breu comentari en relació a l'actuació a les manifestacions d'alguns grups amb la seva exposició. És evident que aquest informe té una rellevància pública, per a mi absolutament injusta i immerescuda, tot sigui dit. Però la té. I, per tant, com hem vist aquí, com ha quedat palès, ha estat susceptible d'una autorització política en una època que molts consideren preelectoral o directament electoral. Ciudadanos ha fet un míting polític molt clar que ha arribat fins i tot a parlar del president Mas. No sé què ve aquí, però bé, aquí estem. I altres polítics han fet exactament el mateix. Com podem veure, la CUP i el Partit Popular, que no venen mai a aquestes comissions –són comissions on estem en petit comitè–, han vingut tots a fer les seves manifestacions. Per tant, tot bastant curiós. Crec que els ciutadans esperen dels diputats, de nosaltres, una altra cosa que no sigui fer demagògia, i que treballem per les seves necessitats i els seus interessos. I, per tant, no cal tergiversar la realitat en interessos partidistes o particulars.

Si ens centrem en el cas nostre com a comissió, es tracta, com bé ha dit la meva companya, de realitzar els informes que presentin, discutir-los i, si s'escau, comminar el Govern a implementar les indicacions que ens contenen. Per tant, avui és un informe més dels molts que analitzem, un més. Amb aquesta repercussió que se li ha volgut donar i que, ja he comentat, crec que és exagerada.

L'informe fa una acuradíssima anàlisi de la situació de la Institució de les Lletres Catalanes, formulant setze consideracions. Jo no sé com –potser m'equivoco amb la definició– però la majoria d'elles –no li trec la seva importància, òbviament– són de caràcter, podríem dir, formal, a l'hora de la comptabilitat, a l'hora de fer els tràmits, a l'hora dels terminis i, tot i que evidentment hi ha la ressenya que no posa, de que no reflexa l'estat real, en veritat no posa en dubte el funcionament de l'entitat. Només dues d'aquestes consideracions parlen sobre contractació, que és això que ha portat a tots els grups a venir a fer els seus discursos polítics.

Recordo també a tots que l'actuació econòmica de la institució ha estat avalada per la intervenció de la Generalitat, però també vull deixar clar aquesta consideració.

Centrant-me en el tema de

Fitxer 15CSC12

la contractació i tots els comentaris que he pogut sentir, tots saben com jo i molt millor que jo perquè porten molt més temps a la comissió que –i vostè mateix ho ha dit, Síndic– que la temàtica dels contractes menors i el fraccionament de contractes és un tema recurrent i que apareix a la pràctica totalitat de tots els informes. El recordo que fa dues sessions –que va ser la meva primera sessió com a membre d'aquesta comissió–, el company del PSC va expressar davant la comissió que seria necessari un debat de fons sobre els criteris generals del tema de contractació, fraccionament i recurrència. Quan discutíem un informe presentat, al que vostè també fa referència, el 10/2019 del 2016, sobre la contractació de Justícia, on es constata l'existència de centenars de contractes menors i molts d'ells reiterats, o la darrera comissió o la d'avui. En totes aquestes comissions a disposar dels grups, s'ha volgut sempre en termes bàsicament tècnics, amb els obvis retrets polítics, si s'escau, per tal de canviar la dinàmica de les institucions i millorar-la i defensar-la, i

reforçar-la, però mai he vist que es parlessin de responsabilitats penals, com aquí en algun moment s'ha deixat anar.

Avui tots han vingut a fer de jutges o d'aprenent de jutges, contra una persona que no està aquí, no es pot defensar, en una situació que està sent judicialitzada –no parlo de vostè,estic parlant dels grups parlamentaris–, en una situació judicialitzada i saltant-se el respecte al dret fonamental de la presumpció d'innocència, per molt que a vegades utilitzin «presumpta» davant. Vostès sabran si tot això els hi compensa. En fi, si entro només en el contingut de l'informe, només constatar, com ja he dit, que la majoria de consideracions crec que són de caràcter molt formal –no li trec importància, eh–, però són de caràcter de terminis, processos, i que aquí sí que vull fer un matís. Jo crec que consten degudament respostes en l'informe d'al·legacions presentades per la Institució. No em vull reiterar, i m'hi remeto, perquè després el director vindrà a exposar-les. Només dir dues coses: una, jo potser no m'he llegit bé les al·legacions –ho dic per molts comentaris que també feien els grups–, però jo he vist frases com «valorem molt positivament l'esperit constructiu que ha tingut lloc en l'elaboració de l'informe». Llegeixo les al·legacions i jo, com que sóc jurista i em dedico també a fer al·legacions davant de les administracions, no veig cap punt de l'informe on no falti al respecte o es digui qualsevol cosa. Evidentment, hi ha el dret legítim a oposar-se a les consideracions o a donar les explicacions pertinents a les consideracions que tingui aquesta sindicatura. Per tant, no veig per què s'ha criticat l'actuació del director fent les al·legacions quan jo, o m'ho haig de llegir molt bé o, realment, com a advocada, no trobo en aquest informe al·legacions amb cap consideració que pugui justificar determinats retrets que se li han fet.

També hi ha una cosa que cap dels grups que estan aquí ha parlat, i és el context polític de l'any 18 on es desenvolupa la feina de la Institució. Estem sota el 155, d'acord? Amb tot el que comporta a l'Administració de la Generalitat. I segon, l'any 2018, la Institució té tres presidents i un, la majoria del temps, mig any, interí fins que no se'n nomena l'oficial. Per tant, jo crec que totes aquestes consideracions de si falten els terminis o no els terminis, potser ens hem de posar en un entorn de què passava l'any 18 a la Institució de les Lletres Catalanes i ningú ha fet esment, sinó

que han fet al·legacions la majoria dels grups, com si tot això que llegissin fos la primera vegada que ho llegissin en algun informe.

Tanmateix, només al final demanar-li segurament un aclariment. Per mi, només una qüestió que és essencial, i la lligo una mica amb això que comentava, que el company Ordeig ara fa dues comissions va demanar-ho i jo m'hi afegeixo, crec que és essencial per a aquesta comissió que celebrem avui i per les properes segurament. Crec que cal que aquesta sindicatura aclareixi definitivament, si pot ser avui i en aquesta sessió, què es considera fragmentació de contractes prohibida per la llei o contrària a la llei. La llei no prohibeix en sí la recurrència de contractes, sí la fragmentació com a concepte, però no la recurrència de contractes. I, de fet, la llei de mesures del 2017, mesures fiscals, aprovada per aquest Parlament, que és vigent –i, si m'ho permeten, els llegiria..., o si no, si m'haig d'allargar, fins no llegiria–, ve a dir: «La formalització de més de dos contractes menors consecutius amb idèntic objecte i adjudicatari en un període de temps inferior en un any», o sigui, parla d'això. O: «La formalització de dos contractes menors amb idèntic objecte i destinatari durant més de tres anys consecutius requereix un informe.» Per tant, aquesta llei vigent i aplicable al nostre país està regulant com es fan aquestes recurrències de contractes. Per tant, no partim de la base que això està prohibit per llei de *per se*. Per tant, sabem què diu la llei però m'agradaria entendre què vol dir la sindicatura cada vegada que en un informe es refereix al fraccionament de contractes.

Els demano que em puguin respondre els criteris tecnicolegals, la normativa concreta, la interpretació que puguin fer. No la referència a la interpretació que dóna lloc a considerar quan hi ha reiteració i fragmentació i quan no. Sobretot tenint el cas, ja que és el cas que tothom, més o menys, sense dir-ho massa o dient-ho massa, fa referència que és el de l'exconsellera Laura Borràs, quan estem parlant, com consta a l'informe del 2018, de la celebració de dos contractes, de dos anys diferents, i amb un objecte totalment diferent, que són els que consten en aquest informe. I sobretot, i permeti'm, tenint en compte –perquè me intentat informar per entendre una mica per què si s'inclouen aquests contractes a la llista de contractes fraccionats– costa publicitat i és públic que la mateixa institució o la Sindicatura de Comptes ha autoritzat la mateixa tècnica de contractació el 2016 i el 2017 per contractar diversos encàrrecs a la web a l'empresa E-TIC Sistemes, SL utilitzant dos

contractes menors just passats els límits econòmics permesos. Per tant, jo sí que els demanaria que, si no és en aquesta comissió, en fem una monogràfica, però crec que sí que és important que tots tinguem clar per evitar tergiversacions, discursos demagògics i utilització que no pertoca a aquests diputats del terme de fraccionament de contractes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada Fort. A continuació i per donar resposta a totes les qüestions, torno a donar la paraula al síndic Jordi Pons i Novell.

El síndic Jordi Pons i Novell

Jo no tinc cap pressa, jo fins a l'hora de jugar el Barça puc estar aquí explicant-los el que vulguin sobre la contractació menor. Més, jo crec, si volen, començaré. He dit molt clarament –ho he dit dues vegades– jo soc absolutament irrellevant. Jo he demanat empara, no per mi, si jo ja estic de tornada de tota amb la sindicatura. Si estic amb el mandat caducat. Jo he demanat empara per una institució. Jo he demanat empara, crec que ha quedat clar, que he demanat empara per a la Institució i per als treballadors de la Institució, que és la més important. També he dit que qui no defensa les institucions és un país que no té cap mena de futur. Ja no cal que em repeteixi.

Per tant, vostè em diu: «Ah, només fa esment a una persona». Home, és diferent, hem llegit tuits anònims, hem llegit tonteries molt grans, home, però és diferent que ho faci un periodista o un tuit anònim que ho faci un alt càrrec de la Generalitat. Per favor, hi ha una diferència substancial. Per mi, no és el mateix que em critiqui, jo crec que ofensivament, un diputat o un alt càrrec de la Generalitat, que un tuit anònim que ni tan sols em miro, o que si un periodista fa una interpretació errònia o prou acurada. Efectivament. Porto aquí, mirin, si porto papers d'articles que si vols podem anar repassant, vergonyosos, d'algun periodista, però home ja m'ha limitat el temps el senyor president, que jo crec que ja m'he allargat més que mai. Home, jo crec que això era rellevant.

També crec, sincerament, que el senyor director de la Institució de les Lletres Catalanes ha qüestionat la independència de la sindicatura. Si vol li llegeixo una entrevista del diari Ara de no sé quin dia –l'he de buscar–. Vol que la llegim? O ja ho aclarirem després. Escolti, cadascú que declari... del diari Ara, dic, o unes declaracions que va fer al *Més 324*, un programa que jo ho vaig trobar impropï d'un alt càrrec de la Generalitat perquè, repeteixo, no és el mateix que em critiqui vostè –que no ho ha fet, eh i vostè es pensarà la seva opinió– però no seria el mateix que em critiqué un diputat o em critiqui un alt càrrec que amb un tuit anònim se'm critiqui. Punt.

Per tant, jo crec que sí que ens ha criticat. Les al·legacions de la Institució de les Lletres Catalanes són unes institucions duals. Hi ha una part que està molt estructurat, molt ben escrit, inclús s'agraeix la feina que l'auditor ha fet, però hi ha una part que és absolutament... Vostè diu: «A on veu que, per exemple, el qüestionari?». Vostè m'ha llegit una frase que n'hi ha moltes com les que vostè m'ha llegit. Si anem a la pàgina 40, per exemple, n'hi diré una, a veure si la trobo. La següent frase és tan ofensiva que és vomitiva. Està al mig del penúltim paràgraf: «La sindicatura ha recorregut a una instrucció molt posterior de febrer del 2009 per interpretar retroactivament.» Home, ens està acusant d'una cosa molt greu aquí, eh, home, si això no és ofensiu, ja no sé el que és ser ofensiu. Pràcticament, s'haurien d'haver posat amb la meva mare. Home, aquesta és molt greu. A la pàgina 48 també es deixa anar a les al·legacions. Jo dic hi ha una part que hi ha moltes més frases com les que ha dit vostè, amb un to molt correcte, i que hi ha algunes coses que les estan lliurant i que segur que ho estan fent. Hi ha algunes coses, inclús jo ho diem a l'informe, diversos llocs de l'informe, quan se'ns va acreditar que alguna cosa estava solucionada, la van posar. Per exemple, a les pàgines 21, a la 22, van dir: «Escolti, el 18 estava malament», però el 19 o el 20 no l'han corregit. Ho hem posat, si vol els ho llegeixo. Ho hem dit a la 21, a la 22, a la 28 en dues ocasions, a la 37 en dues ocasions. Si ens encanta poder dir l'informe el 2018 estava malament. Però, escolti, el 19 ho hem fet bé. Miri, cinc vegades ho hem posat. Per tant...

Ha esmentat també sobre la llei de mesures. Jo, sobre la llei de mesures, em remeto a la pàgina 52 de l'informe. L'article que vostè ha esmentat. L'article que vostè ha esmentat en les al·legacions s'utilitza d'una manera tergiversada i li llegiré

textualment de la pàgina 52 de l'article que vostè ha esmentat, que és l'article 159 punt 1.3 de la Llei 5/2017, del 28 de maig, la llei que vostè ha dit, que és la llei d'acompanyament: «No es pot interpretar que aquest precepte legal –que vostè ha esmentat– estableixi un simple requisit formal que permeti utilitzar el contracte menor en supòsits de contractació recurrent en contra de la prohibició de fraccionament irregular del contracte, sinó que justament pretén evitar aquesta utilització indeguda. Així, si la reiteració de la necessitat era previsible en el moment inicial, no seria admissible un nou contracte amb el mateix objecte i adjudicatari». Aquí ja té la resposta. S'ha de dir que això no és de l'informe de la sindicatura, sinó que és el meu vot particular perquè jo ja em vaig témer que hi hauria males interpretacions. Miri, i aquesta la vaig voler contestar el que els deia abans, una mala interpretació. Vostè també ha fet ara una acusació que corre per les xarxes damunt d'aquests tuits anònims, i no està bé fer-se ressò. Sí, sí. Vostè ens ha acusat de fraccionament fet-se ressò d'un tuit anònim que es dedica a buscar (*Veus de fons.*) –em deixa acabar i després– que es dedica a buscar les desgràcies d'alguns ajuntaments i d'alguns socis de coalició, d'alguns socis de govern del partit que vostè representa. I, a part d'això, ara s'han dedicat a això. Escolti'm, qualsevol dia, avui no han vingut a parlar de la comptabilitat de la sindicatura i dels contractes que vostè ha esmentat. En tot cas, en una altra sessió se'ns pot citar perquè expliquem els comptes. Podem convidar a la Oïdora del Parlament que ha fiscalitzat tots aquests contractes, i aquí hi ha el síndic major que vingui a explicar els contractes i vindrem a explicar aquests contractes, que tots estan absolutament justificats. Precisament, escolti, i crec que avui no era el que va parlar d'això. Com ha dit vostè mateixa avui hem vingut a parlar de l'informe de la sindicatura sobre la Institució de les Lletres Catalanes. No hem vingut a parlar d'altres temes.

A part d'això, i tinc un parell més de coses a dir, volia agrair –que ho hagués tingut de dir al principi però m'he exaltat– volia agrair, abans que res, havia de dir que volia agrair les paraules de suport de tots els grups parlamentaris i els reconec que avui la Institució necessitava el seu recolzament i escalf i, per tant, els estic molt agraït.

Pel que fa als comentaris sobre què hauríem... el comentari que ha fet la diputada Jenn Díaz del Grup Parlamentari Republicà, ens ve a dir com que ja ho trobem en molts incompliments, potser és que s'ha de canviar la normativa, i com ho hem de

fer. No, escolti, és que no tothom ho fa malament. Avui hem tingut la mala sort que amb tres informes s'ha detectat fraccionament. Però hi ha moltes institucions de Catalunya, moltes entitats que ho fan bé. Per tant, el problema és aplicar, és a dir, queda clar que no és un problema sistèmic, no tothom ho fa malament, hi ha entitats que ho fan bé i entitats que ho fan malament. Com s'hauria de regular el funcionament? Jo crec que amb la nova Llei de Contractes del 17, que s'aplica a partir del 18, jo crec que està tot ja prou regulat. En tot cas, si creuen que hem de fer algun dia alguna sessió del que opina la sindicatura de fraccionament arran de tot ho podem fer, però jo crec

Fitxer 15CSC13

que el fraccionament queda clar en els diferents informes però no crec que tinguem cap inconvenient per fer-ho.

Voldria acabar perquè voldria contestar a les qüestions que m'ha formulat el senyor Santi Rodríguez –ah sí, allà, que no el veia–, n'hi ha una que, si li sembla, li explicaré després, un altre dia, perquè és que li ha explicat i ja portem molta estona, i potser m'he explicat malament, que és el tema de per què em fiscalitzat anys anteriors. He dedicat una bona part de la meva exposició, és que l'acústica és molt dolenta i potser no s'ha sentit. Però si és que ara he de tornar a repetir l'explicació que ha fet de que és una pràctica habitual en la sindicatura... Si li sembla bé, m'ho saltaria.

Llavors ha destacat vostè un problema que, miri, m'agrada parlar d'aquest tema, dels excessos de transferències. Aprofitaré per un altre tema que ens té obsessionats, almenys al meu departament sectorial de la sindicatura. No és habitual, lo dels excessos de transferències. Quina explicació es podria trobar? Que no consta a l'informe i, per tant, és una opinió particular meva, de que hi ha aquests excedents tan elevats, que vostè ha dit –i és veritat– a l'exercici 2018 ja equivalien al pressupost d'un any. Aquí el que ha succeït –és la meva percepció, eh, i això no ho hem analitzat en profunditat–, la meva percepció és que a l'any 2011 es crea l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural. L'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural neix –avui aquí hem sentit algunes crítiques– però en l'origen, amb l'objecte amb el que neix, l'objectiu amb el que neix, jo crec que estava bé. És a dir, a cultura tothom dona subvencions,

que és lògic, perquè una part del que ha de fer el Departament de Cultura i les entitats que en depenen, el consorci Ramon Llull,... és a dir, moltes entitats tenen una funció de donar subvencions, que és lògic. El que es pensa quan es crea, la idea és «Escolti'm, fem que en lloc que el departament doni les subvencions, que les doni la Institució de les Lletres Catalanes o l'Institut Català de les Empreses Culturals, fem que les subvencions les doni totes aquesta nova entitat que segurament ho farà millor, perquè estarà més especialitzada, òbviament amb l'ajuda de qui les donava abans». Per tant, el problema dels excessos de transferències que té la Institució de les Lletres Catalanes pot ser que tingui d'aquest origen, que una part important del que feia, la part de donar, de fer els procediments de subvencions, ara les fa l'OSIC. I pot ser que, tot i que se li va treure part del pressupost, no se li tragués tot el pressupost que se li havia de treure, que ara assumeix l'OSIC. És una interpretació que estic fent. Ai, l'OSIC, sí. Els deia que l'OSIC neix amb un objectiu molt lloable. Totes, però la mateixa llei de l'OSIC, que era una llei d'acompanyament, diu «Escolti'm, les donaran totes excepte unes, les que dona l'ICEC, l'Institut Català de les Empreses Culturals, durant dos anys. Per què? Oh, perquè ens hem d'adaptar, perquè és molt complicat. Cada dos anys, la Generalitat ho prorroga dos anys més. Amb lo qual, aquella entitat que havia de donar totes les subvencions de l'àmbit de cultura, té un pressupost l'any 2020 de 47,11 milions, que és inferior que el de l'Institut Català de les Empreses Culturals, que és de 63,66. Per tant, no s'ha desplegat en la seva totalitat el que pretenia l'OSIC. I, per tant, i he aprofitat el tema aquest per explicar aquest tema. Crec que he respost, he intentat respondre les seves preguntes. Els ho agraeixo novament les seves paraules i resto a la seva disposició per si he de fer algun altre aclariment.

Elena Fort i Cisneros

President, puc..., per al·lusions? Trenta segons. Sí, m'ha al·ludit directament en el seu informe. Vaig molt ràpid.

El president

Un moment, un moment. Aviam, trenta segons, un minut... No, no ho sé.

Elena Fort i Cisneros

Senyor Pons, jo no l'he acusat de res, simplement amb la meva exposició he demanat –i aquí poso davant del president també un monogràfic segurament per aclarir aquests conceptes sobre el tema de la contractació que són recurrents en el 99 per cent dels informes, i precisament he posat molts exemples, un informe de justícia d'ara fa dues sessions, els de l'última sessió, els d'avui. I també he posat – perquè he tingut coneixement, perquè també sé buscar– informació de la pròpia sindicatura posant com a exemple i posant que hi ha criteris diversos d'actuació. Per tant, no els he acusat de res, simplement he demanat que davant de la clara diferència de criteris, potser establím uns criteris fixes, i així tots jugarem amb les mateixes regles. És l'únic que he demanat, un aclariment per part de la sindicatura.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Fort. Senyor Bruguera, per què em demana la paraula?

Rafel Bruguera Batalla

Sí, perquè tant...

El president

Trenta segons, trenta segons, si us plau, trenta segons.

Rafel Bruguera Batalla

...la portaveu d'Esquerra Republicana com de Junts pel Catalunya han fet referència al meu grup parlamentari i, per tant, voldria fer un brevíssim comentari. En primer lloc, malament si hi ha algun partit polític que es creu que les institucions tenen ideologia. Poden tenir ideologia els seus directius, però les institucions, senyora Díaz, no tenen, no haurien de tenir ideologia en un país normal. Qui ha desprestigiats.. Jo no he parlat de corrupció, vostè sí. Qui ha desprestigiats, qui desprestigia la ideologia, la justícia, etcètera. Jo no n'he parlat tampoc de tot això. Miri, si aquest informe de fiscalització ha tingut el rebombori que ha tingut, no ha pas estat perquè jo que sóc membre d'aquesta comissió i a la vegada de la Comissió de Cultura ni el meu grup parlamentari hagi fet ni el més mínim comentari fins al dia d'avui. Per nosaltres no ha sigut. Més aviat, ha sigut per les lluites internes que tenen vostès, uns intentant desprestigiar la senyora Borràs i els altres intentant lo contrari.

El president

Senyor Bruguera. Senyor Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

I això és el que ha passat en aquest cas.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Bruguera. Aviam... *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)* *(Maialen Fernández Cabezas demana per parlar.)* també ha demanat la paraula, digui'm.

Maialen Fernández Cabezas

Sí, Bueno, treinta segundillos. Al igual que ha hecho del compañero del PSC, el señor Bruguera, aquí creo que es lícito que cada uno defienda la postura que tenga que defender. En este caso, en esta comisión de sindicatura, venimos a valorar unos informes que previamente ha hecho a la sindicatura. En ningún caso, se ha comentado ningún tema fuera de lo que es el tema del informe de la sindicatura por parte de mi grupo parlamentario. Entiendo que les moleste que se hayan puesto de manifiesto numerosas irregularidades como está pasando en la mayoría de los informes que se hacen con el dinero público, pero ni hemos venido aquí a hablar ni de la señora Borràs, ni se ha hablado en este tema de corrupción, sí se ha hablado de un 155 y sí se ha hablado del tema de la monarquía, que no entiendo que pinta exactamente en este asunto ni en esta comisión. Así que creo que cada uno asuma sus consecuencias, sus responsabilidades, y sea consecuente con el trabajo.

Gracias.

El president

Bé, si us plau, acabarem. Ara, en aquest moment, suspenem la sessió un momentet de cinc minuts como a molt per acomiadar els síndics i donar la benvinguda al senyor Oriol Ponsatí-Murlà.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 15CSC14

El president

Si us plau, aneu seient, que començarem de nou.

Compareixença d'Oriol Ponsatí-Murlà, director i responsable de la contractació pública de la Institució de les Lletres Catalanes, per a informar sobre la seva posició amb relació al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2020, sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018

363-00002/12

Bé, a continuació, reprenem la sessió amb la compareixença del senyor Oriol Ponsatí-Murlà, director i responsable de la contractació pública de la Institució de les Lletres Catalanes, per informar sobre la seva posició en relació al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2020 sobre la Institució de les Lletres Catalanes, corresponent a l'exercici del 2018. Té la paraula el senyor Oriol Ponsatí-Murlà.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes (Oriol Ponsatí-Murlà)

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats. Bé, la veritat és que se m'havia comunicat que comptaria amb quinze minuts inicials i quinze minuts finals de rèplica, que ara es veu que s'han convertit en deu minuts inicials i deu minuts finals. He de dir que em sembla un temps absolutament insuficient atès el cúmul de qüestions que s'han posat sobre la taula durant la sessió precedent, en què el síndic en funcions, Jordi Pons Novell, ha presentat el seu informe i, per tant, hauré de ser necessàriament molt esquemàtic i procuraré, a més a més, en la mesura del possible, recollir algunes de les qüestions que han sortit en aquesta sessió precedent, a l'espera que també vostès em puguin plantejar totes les qüestions que els semblin pertinents.

D'entrada, el respecte institucional a la Sindicatura de Comptes, per part meua, és màxim, eh? No pot ser d'altra manera, tenint en compte que es tracta d'un organisme

que qualsevol societat democràtica que es vulgui mínimament rigorosa i transparent en l'administració de la cosa pública ha de respectar i ha de tenir. Criticar la Sindicatura de Comptes no és manca de lleialtat, des del meu punt de vista, molt menys encara una manca de cultura democràtica. Jo diria que no prendre en consideració i no prendre's seriosament precisament segons quines consideracions, informes en aquest cas, de la Sindicatura de Comptes, precisament denotaria negligència per part meva. Per tant, pot agradar el to més o menys. Sobre els tuits, em sembla que jo no he vingut a parlar de tuits i, d'altra banda, si hi ha algun grup que em vol demanar la reprovació per un tuit, em posa... em fa feliç i tot.

Hauré de ser, per tant, necessàriament esquemàtic. No podré entrar... Espero que en tot cas a la ronda de preguntes, si vostès m'ho volen demanar i jo tinc temps de respondre, ho pugui fer. No podré entrar en qüestions de les quals em sembla que la sindicatura ha de ser absolutament conscient; ha de ser conscient que no es pot abstreure del ressò públic i mediàtic, fins i tot de l'efecte polític, directament polític, que poden tenir els seus informes i, per tant, no entraré a... per quina raó les observacions de la sindicatura comencen fent una cosa tan estrafolària com constatar que la Junta de Govern de la Institució de les Lletres Catalanes va aprovar tard els comptes, punt i final, en comptes de dir la veritat, que és que els dinou organismes, les dinou entitats administratives de la Generalitat de Catalunya de tots els departaments l'any 2018 van aprovar..., bé, el 2019, van aprovar els comptes anuals del 2018 tard. Totes. Perquè la intervenció general en un traspàs de sistema informàtic no havia posat encara a disposició de les entitats els instruments per poder extreure les llistes per fer els comptes anuals. Per tant, és que no és ni tan sols responsabilitat de la institució una qüestió com aquesta.

No hi entraré. He d'anar on he d'anar. La Sindicatura de Comptes no detecta cap índex de fraccionament en tot l'exercici 2018. No és estrany, perquè no n'hi ha cap. Ja ho havia acreditat l'informe anual de control posterior de contractes menors que ens fa anualment la Direcció General de la Intervenció del Departament d'Economia, tant de l'any 2018, com de l'any 2017, com l'any 2016. Habituada, suposo, com està –i com vostès saben perfectament– a trobar-ne, de fraccionaments, i dins d'un mateix exercici, normalment, ens demanen una relació de tots els contractes del 2017. Una relació, que vol dir un Excel amb noms de proveïdors, dates d'adjudicació,

conceptes i imports. Res més, només això. Aquí apareix un adjudicatari recurrent. Com que suposo que un trist proveïdor contractat en dos exercicis diferents consecutius, en aquest cas, devia resultar decebedor, reculem un any més i ens demanen novament una altra llista idèntica de tot l'any 2016. I amb això ja tenim el famós quadre 18, eh? Aquest quadre que ha aparegut a tots els mitjans de comunicació com la prova irrefutable d'una irregularitat palmària. Un quadre que, ho he de dir, és tota una innovació metodològica per part de la sindicatura. El síndic ha sabut esmentar dos informes en la seva exposició en la qual havien tingut en compte contractes d'exercicis anteriors. No trobaran en cap dels vint-i-tres informes del 2019, ni en els quatre que es porten emesos al 2020, cap quadre com el quadre 18, on es consignin detalladament proveïdors, imports, conceptes i dates d'adjudicació de tres exercicis consecutius. És una mera anotació metodològica.

Cal reconèixer que el fet que en els informes precedents no hi hagués cap quadre d'aquestes característiques no vol dir que la sindicatura en algun moment, com el mateix Síndic ja ha expressat, en algunes ocasions no es fixés en contractes menors adjudicats en anys consecutius. Ho fa, efectivament, i quan detecta que un mateix proveïdor ha estat contractat en anys successius per conceptes idèntics o similars, n'acostuma a deixar constància amb un comentari més aviat, deixin-m'ho dir així, lacònic, que no arriba normalment ni a les observacions ni a les recomanacions; és un comentari en el marc del desenvolupament de l'informe, en l'apartat de contractació. «Pot no ser el mecanisme més adequat», «pot arribar a ser contrari segons les circumstàncies concurrents en cada cas», «hauria d'haver-se tramitat mitjançant un altre procediment», «pot no ser el mecanisme més adequat», novament, «la sindicatura considera que seria més adequat». Tots vostès coneixen el paràgraf que encapçala el quadre 18 i saben perfectament, a part de que va a parar a les observacions, que a partir de... Si volen, estic parlant, doncs, d'informes com el 3/2019, del Consell Català de l'Esport; del 4/19, de l'Institut Català de la Salut; del 9/19, del Consorci de Normalització Lingüística; del 13/19, de l'Acco. El cas que s'hi assemblaria més, de quadre 18, seria el cèlebre, tristament cèlebre, Informe 10/2019, que tots vostès coneixen perfectament del Departament de Justícia. Perquè allà hi ha un quadre de dos –de tres no n'hi ha cap– exercicis. És aquest quadre el que permet extreure aquells 296 contractes menors a una mateixa

empresa en un mateix any per 3.855.158 euros. Una qüestió que va portar en el seu moment unes conseqüències també mediàtiques i polítiques de primeríssim ordre.

Bé, no ens hem d'enganyar. És una qüestió disputada i la diputada Fort ho ha posat de manifest. Què passa amb els contractes menors successius, recurrents successius? I és veritat que la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat, en un informe cèlebre, el 14/2014, en què respon a una petició de l'Ajuntament de Sitges, en què l'Ajuntament li demanava què havia de fer amb els contractes que tenien un caràcter repetitiu, per exemple, els de manteniment, extintors, determinats programes informàtics, subministrament de paper o de material d'oficina –ho recalco, perquè això ho tornarem a trobar–; si els contractes menors són un mètode idoni o no. I aquí ens trobem amb aquest dictamen de la junta que diu: «La subscripció de contractes menors successius per a l'adquisició de béns o serveis que es requereixen repetidament per respondre a necessitats de caràcter recurrent, periòdic o permanent pot no ser el mecanisme més adequat i més conforme a la normativa en matèria de contractació pública per cobrir aquest tipus de necessitats i, fins i tot, pot arribar a ser contrari a aquella normativa segons les circumstàncies concurrents en cada cas». Això és el paràgraf de conclusió, eh?, d'aquesta interpretació consolidada en la matèria que el síndic Pons en el seu vot particular, particular, fa constar que s'han de tenir en compte a l'hora de decidir si en una contractació menor recurrent hi ha o no hi ha fraccionament.

Anem-los a veure, si me'n surto, amb el temps que tinc. Primer: dos contractes adjudicats a un mateix proveïdor en anys diferents i per conceptes completament diferents. Saben de qui els parlo. Hi ha un principi bàsic a l'hora de determinar si dos contractes poden estar vinculats funcionalment o no, que és la unitat entre subjecte, objecte i causa. Aquí només hi ha unitat de subjecte; és el mateix proveïdor, efectivament, a qui en dos anys consecutius se'ls hi encarreguen dos objectes diferents per causes diferents, perquè si no, que algú m'expliqui quina causa idèntica pot motivar la contractació d'una pàgina web relacionada amb el Festival Nacional de Poesia l'octubre del 2016 i una pàgina web de l'Any Bertrana que va ser decretat pel Govern el 2 de gener del 2017. Em sembla que és tan obvi, que no hi ha unitat funcional aquí, que no se m'acut ni tan sols què podria fer jo per afegir-hi, per

argumentar-ho. És més aviat la sindicatura, em sembla, qui hauria de fer un mínim esforç per justificar aquesta vinculació inexistent.

I aquí, novament, salta l'evidència del preocupant biaix polític d'aquest informe que sé que neguiteja més un de vostès i que jo he manifestat i continuaré manifestant on faci falta. Considerar que aquests dos contractes haurien d'haver estat un de sol, que s'ha volgut fraccionar, és insostenible per a ningú que tingui uns mínims coneixements de contractació, si no és que l'acusació de fraccionament no parteix realment de l'anàlisi efectuada per la sindicatura de la contractació de la institució, sinó d'allò que la sindicatura pot haver sentit dir, llegit en mitjans de comunicació o en informes benemèrits, però que la sindicatura no ha estat capaç de trobar enlloc, tot i haver-se-li facilitat tota la documentació que ha requerit de tots els anys que ha requerit. I els confesso que si alguns de vostès els neguiteja que jo parli d'informe polític, a mi em neguiteja molt més encara. I em neguiteja no trobar-hi una explicació a la presència d'aquests dos contractes en el quadre 18. M'estimaria més trobar-n'hi una, que no pas... encara que fos una explicació, vaja, o si més no, una explicació raonable. Prou que he buscat i no l'he trobat. I després de dues hores de reunió molt intensa a la seu de la sindicatura el 10 de febrer, amb una supervisora, un auditor i un jurista, després d'haver posat de manifest que cap dels que sèiem al voltant d'aquella taula no podia sostenir que aquests dos contractes constituïssin una unitat funcional fraccionada, després de collar molt la rosca, vaig obtenir finalment la resposta que confirmava les meves pitjors sospites: a part d'aquests dos contractes, hi ha altres coses. Hi ha altres coses. Si la Sindicatura de Comptes fiscalitza els organismes del sector públic no pas a partir de dades objectives contrastables i contrastades, sinó d'altres coses, aleshores qualsevol òrgan de contractació es troba davant la sindicatura en una posició d'indefensió absoluta.

Segon... Perquè he de fer blocs; el primer és el de les pàgines web. Miro de fer un bloc que agrupi tots aquells que sí que són en anys successius i que, per tant, la sindicatura interpreta que són necessitats recurrents. Recordem el paràgraf de l'informe de la Junta Consultiva: «Segons les circumstàncies concurrents en cada cas.» Podrien arribar a ser considerats fraccionament, sí, es dona una condició formal per tal que això pugui ser avaluat com un fraccionament. Entre les circumstàncies que aquí haurien de ser tingudes en compte, no pas segons el meu

punt de vista, eh?, que no té cap rellevància, sinó precisament d'acord amb aquesta interpretació consolidada en la matèria, a la qual fa referència el síndic Pons en el seu vot particular, cal que concorrin com a mínim dos elements bàsics. En primer lloc, s'ha de poder acreditar que no es tractava efectivament d'una despesa amb recurrència previsible, que faria falta cada any, per tant, i durant un lapse d'anys determinat, d'entrada.

Fitxer 15CSC15

No sembla que la sindicatura s'hagi pres la molèstia d'esbrinar en cap d'aquests quatre blocs de contractes. Dels cinc que componen el quadre 18, un ja l'hem comentat. Els quatre que queden no s'ha pres la molèstia de preguntar si hi havia o no hi havia aquesta previsibilitat, aquesta consciència en el moment de fer el primer contracte menor; de durant quants anys faria falta aquest servei; si realment era un servei recurrent; si era previsible o no ho era.

Per tant, la primera condició que s'ha d'acreditar per poder dir que hi ha hagut fraccionament ni tan sols s'ha investigat.

El segon element és l'informe justificatiu que a partir de l'entrada en vigor de la Llei 5/2017, la llei de mesures, a què ja ha fet referència el síndic i també la diputada, esdevé preceptiu quan es contracta un mateix proveïdor. El síndic ho ha dit: «No es pot considerar un mer requisit formal que permeti utilitzar el contracte menor en supòsits de contractació recurrent.» Absolutament d'acord. No ho he dit mai, que fos un simple requisit formal. No és la simple existència o absència d'un informe justificatiu el que permet validar una contractació, sinó el contingut d'aquest informe.

I, novament, aquí, jo no he sabut trobar –potser m'ha passat per alt–, absolutament cap comentari d'avaluació dels informes justificatius de la recurrència d'aquests contractes menors. És a dir, què hi troba a faltar, el síndic? Què no li ha agradat? De la mateixa manera que no li ha agradat l'auditoria biennal dels ajuts i considera que no s'ajusta a llei però no sap dir-nos ni oralment ni per escrit per què no li agrada... És la tipografia? És l'interlineat? Hi ha algun aspecte del contingut? Perquè si no jo ara, quan vagi per abordar la següent auditoria biennal, em trobo absolutament

desproveït, eh?, amb una càrrega a les esquenes, un llast, una observació, però que no sé com he de satisfer per poder corregir.

Acabo plantejant-los un cas del que en filosofia en diem una contradicció performativa, una manca de conseqüència entre allò que es diu i allò que es fa. Evidentment, evidentment que el síndic no vol que en parlem. Ho entenc perfectament. Però em sembla que l'adquisició de material d'oficina –els sona? Ha aparegut precisament, explícitament en l'Informe de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa que tan sovint cita la sindicatura– bé deu poder entrar potser en els supòsits de contractació recurrent.

Doncs bé, la sindicatura ha contractat amb la mateixa empresa i pel mateix objecte, si no és que ens volem posar esplèndids i que «reposició de material d'oficina divers» i «reposició divers material d'oficina» siguin conceptes contractuals diferents, per 9.680 euros l'any passat, el 2019; per 12.560 euros, el 2018; total, 22.240,43 euros entre 18 i 19.

Estiguin tranquils, el 2020 ha canviat de proveïdor. Ha encarregat dos contractes – tots són menors– de provisió de material d'oficina a dues noves empreses. Tots dos contractes per 3.630 euros; totes tres empreses, la de 18 i de 19 i les dues noves, tenen el mateix administrador i el mateix apoderat.

Estic convençut que la sindicatura té bons motius per haver utilitzat els contractes menors per a la contractació d'aquests serveis recurrents. Fins i tot, amb aquests canvis de formalització de contractes, que vol dir un canvi de NIF. N'estic segur. Jo hi confio, en la sindicatura. Perquè no em cabria al cap pensar que l'organisme del qual ens hem dotat per fiscalitzar la correcta contractació de tota l'Administració pública del nostre país no observés amb escrupolositat la normativa de contractació del sector públic. No em cabria al cap, no tindria cap sentit.

Si això no em cap al cap, molt menys m'hi cap pensar que un contracte és correcte si el subscriu la sindicatura i no ho és si el subscriu la Institució de les Lletres Catalanes. I, com que estic convençut que no hi ha hagut defecte en la contractació ni de la sindicatura ni de la institució, em sembla obvi que d'aquí només en podem sortir d'una manera. Insto les il·lustres i els il·lustres diputats a recolzar-me en la meva demanda. La sindicatura ha de rectificar en la propera sessió plenària aquest

informe en allò que afecta el quadre 18. I l'acusació, per tant, no fonamentada de fraccionament.

Lamento no haver disposat de més temps. Em sembla que he esgotat més dels deu minuts que se m'havien concedit. M'he centrat en el que m'he centrat, perquè m'ha semblat que era el més rellevant a partir del que s'ha comentat en la sessió anterior i espero amb els deu minuts finals poder recollir les preguntes fins on pugui i observacions que hem vulguin traslladar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Oriol Ponsatí. Ara, per intervenir els diferents grups, té la paraula, en primer lloc, la diputada en representació del Grup de Ciutadans, Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Sí; gracias, presidente. Buenos días, buenas tardes ya, por la hora que es. Señor Ponsatí, bienvenido al Parlament. La verdad es que es un milagro que, gracias a una petición de Ciutadans, entre algún otro grupo, se nos haya permitido que, cuando pedimos una comparecencia la oposición..., o sea, las comparecencias las pedimos la oposición, pues, que puedan venir a comparecer, porque normalmente son bloqueadas siempre por los grupos de Govern. Así que le agradezco especialmente que usted pueda estar aquí, que ya ve que, en pro de la transparencia que defiende mi grupo parlamentario, en pro de la presunción de inocencia, en pro de la separación de poderes, pues, damos la oportunidad de que ustedes se puedan justificar en determinadas actuaciones que tienen que ver con la Institución de las Letras Catalanas.

Dicho esto, usted ha venido aquí a render cuentas de precisamente esta Institución de las Letras Catalanas. Nos viene a informar sobre esa gestión; una gestión que hasta el momento es de dudosa realización. No ha venido a juzgar a la sindicatura, o no debería haber venido, porque por lo que ha entendido en sus palabras no creo que se retracta de la opinión que le merece el informe en la sindicatura. No viene a menospreciar ni a pasar cuentas, en este caso, con el *síndic* Pons, que creo que

está más que justificada su larga trayectoria y su profesionalidad al frente de esta sindicatura.

Entonces mi primera pregunta va dirigida en relación al tuit que usted puso ayer en el que advertía que su comparecencia estaba basada en hechos reales y que pueden herir la sensibilidad de algunos espectadores, especialmente la de algún síndico en funciones. Mi pregunta es: ¿Se retracta de este tuit? Usted representa un cargo público de una institución pública catalana a la que está cuestionado. ¿Retira dicho tuit? Tiene la oportunidad en sede parlamentaria de desmentirlo, de anularlo y, por supuesto, en caso contrario, entiendo que, como cargo público que representa a una institución importante, en caso contrario, debería usted dimitir de la misma.

Dicho esto, usted está aquí precisamente como director de esta institución, una institución pública que ya aparece viciada por lo que hemos ido leyendo en los sucesivos informes de la sindicatura y noticias varias al respecto, y que ya estamos acostumbrados a que se utilice, se manipule el dinero de todos los catalanes, que parece ser de una forma bastante dudosa.

Salvo circunstancia en contrario y que no he..., tal como me he informado no he localizado, usted también está puesto aquí, a pesar de su formación, la cual es rigurosa y también admirable –lo mismo que le destaco una cosa ahora le diré la otra–, usted está puesto aquí también a dedo, en este puesto. Está nombrado por la señora Borràs, el presidente Torra, ¿no?, que es una constante que se va heredando sucesivamente aquí en el Gobierno y a lo largo de las instituciones, ¿no? Se nombra normalmente a dedo a determinadas personas, independientemente de que su formación la puedan acreditar, porque, salvo circunstancia en contrario –que me gustaría que usted me aclarara–, entiendo que no ha pasado ningún tipo de oposición, entrevista o pruebas varias como si ocurriría, por ejemplo, en la empresa privada o para acceder a un cargo público funcional.

Dicho esto, está molesto –y he entendido esto en su exposición– con el informe que ha realizado la sindicatura. No le he visto en ningún momento..., bueno, intentar llegar a un acuerdo con ellos o intentar ver por qué se habían realizado ese tipo de afirmaciones por parte de la sindicatura.

Ustedes achacan en sus alegaciones a que ha habido problemas con el 155, a que durante seis meses en la institución no hubo director –en el año 2018, me estoy refiriendo–, pero, sin embargo, en el mismo informe ya refleja que en ese 2018 se establecieron setecientos trece contratos, todos ellos menores, con lo cual es independiente de que se aplicará un 155 o de que no hubiera director durante seis meses, porque el tema de los contratos menores es una constante recurrente, quinientos diez de ellos adjudicados a dedo y por valor de 510.000 euros.

Yo creo que están tan acostumbrados a que..., a manipular la información, a que..., a abducir a la población con sus mentiras, que cuando alguien objetivamente les desmiente en sus afirmaciones o les desmiente en sus actuaciones, pues, queda en entredicho.

El president

Diputada, ha de ir acabando

Maialen Fernández Cabezas

Vale, ya acabo, un momento. Claro, es que ahora me corta. Pues voy a ir directamente a las preguntas.

Creo que ha habido falta de autocrítica, sinceramente, por su parte como cargo público que dirige este tipo de institución; una falta de autocrítica de ver las cosas que se han realizado erróneamente. Creo que se ha cuestionado a la sindicatura. Creo que lo que buscan es que precisamente la justicia no controle este tipo de actuaciones que no se llevan a cabo de una forma lo suficientemente escrupulosa y, ya que me limitan tanto el tiempo, me gustaría al menos hacerle un par de preguntas.

¿A partir de ahora, cómo están realizando la adjudicación de estos contratos? ¿Los siguen realizando en su mayor parte a dedo, en confianza, por concurrencia pública o en sucesivos años tendremos que ver lo que los sucesivos informes de la sindicatura volverán a mostrar que estos contratos se han adjudicado en la misma forma presuntamente irregular? Esa es mi primera pregunta.

Y luego me gustaría saber si usted encargó una auditoría externa antes de acceder a este cargo para saber la situación en la que estaba la empresa, en este caso la Institución de las Letras Catalanas; una auditoría totalmente externa como se hace

normalmente en la empresa privada cuando uno asume un puesto de responsabilidad que viene heredado de otra persona para establecer des de cero el trabajo que comienza en esa nueva institución. Nada más.

Muchas gracias.

El president

Gracias, diputada Fernández. A continuació té la paraula el diputat Rafel Bruguera en representació del Grup del PSC - Units per Avançar.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies. Gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Oriol Ponsatí. L'hi dic amb tota franquesa i sinceritat, crec que avui ha perdut una oportunitat d'or. Crec, sincerament –l'hi dic amb la mà al cor–, que s'ha equivocat d'estratègia. Crec que s'ha equivocat profundament. Intentar practicar allò del «mantenella y no enmendalla» em sembla que és un error gravíssim.

Perquè de la seva intervenció, senyor Ponsatí, només se'n poden derivar dues coses: o bé que la Sindicatura de Comptes són uns indocumentats, cosa que pel gest que fa sembla que és el que pensa, però no és el que pensa cap dels diputats que estem aquí, i coneixem més bé la sindicatura que vostè; o bé –no sé què és pitjor– que actuen amb mala fe, que la sindicatura actua amb mala fe, a partir d'interessos ocults i fa un informe polític per desprestigiar a no sé qui. I que aquest informe forma part d'una conxorxa, en fi..., etcètera. Em callo la finalització de la frase.

Senyor Ponsatí, amb el «y tu más» s'ha equivocat estrepitosament. L'hi dic de veritat, l'hi dic sincerament, d'empordanès a empordanès. Què ha passat, senyor Ponsatí, entre el 27 de febrer de l'any passat, en el que escrivia «valorem molt positivament l'esperit constructiu amb el qual ha tingut lloc l'elaboració de l'informe», i el 18 de maig següent, en què afirmava el que afirmava a l'entrevista en un diari «em sembla que l'informe no s'ha fet de manera absolutament independent», o el tuit del dia d'ahir, que ja s'ha llegit diverses vegades i que no repeteixo.

Miri, senyor Ponsatí, li demano, li exigeixo un mínim respecte institucional que es mereix la Sindicatura de Comptes. Quedà demostrat abastament la seva

imparcialitat, la seva honorabilitat, la seva professionalitat i la seva independència, independentment de que ens agradin més o menys els seus informes, independentment d'això.

La Sindicatura de Comptes depèn del Parlament de Catalunya, senyor Ponsatí, i jo, com a parlamentari, defenso la seva feina. I li diré més: cap diputat –i ja ho he dit abans– de cap grup parlamentari ha gosat mai qüestionar la independència de la Sindicatura de Comptes i la seva imparcialitat. Li demano, li prego, li suplico, per favor, si us plau –he acabat els adjectius–, que rectifiqui –avui té una oportunitat d'or– i demani disculpes públiques a la sindicatura aquí i avui, en seu parlamentària, on rau la representació dels ciutadans i ciutadanes del país. Li demano, senyor Ponsatí, un bri de modèstia, personal

Fitxer 15CSC16

i institucional, i de propòsit d'esmena. Com que no ho farà, perquè ja ha dit que no ho faria, ja li avanço que li demanem que dimiteixi, perquè vostè no està fent honor a l'alta responsabilitat que representa dirigir una institució històrica, que va néixer en les condicions que va néixer, com és la Institució de les Lletres Catalanes, en plena Guerra Civil, com he dit abans. Li demanem, per favor, si us plau, pel bé de la institució i pel bé del país, que dimiteixi de director de la Institució de les Lletres Catalanes. Si no és així, li demanarem a la consellera, a l'honorable consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya que el cessi. I si no és així, ja li avanço, senyor Ponsatí, que nosaltres el que farem, el meu grup parlamentari, serà presentar la seva reprovació perquè creiem sincerament que no està a l'alçada.

Respecte al comissariat de l'Any Bertrana, afirma en el diari –i amb això acabo, senyor president–: «Podria arribar a acceptar que en aquest cas hi va haver un fraccionament.» Això ho ha dit vostè. El petit problema és que el beneficiari d'aquest fraccionament és vostè, senyor Ponsatí, que posteriorment serà nomenat director de la institució que li va fraccionar un contracte. Deu comprendre –deu comprendre–, amb aquests antecedents, que difícilment podem tenir confiança en la seva gestió al front de la Institució de les Lletres Catalanes.

I acabo amb l'única pregunta que li vull fer. Vostè, en la seva intervenció –potser per falta de temps, vull pensar que ha sigut així–, només ha parlat d'un aspecte, el del fraccionament de contractes. Des del meu punt de vista, hi ha elements més greus fins i tot que aquest. I jo li voldria preguntar quines mesures ha pres, està prenent o pensa prendre per donar compliment a les setze recomanacions, a les setze irregularitats que ha detectat la Sindicatura de Comptes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Bruguera. A continuació, té la paraula el diputat Lucas Ferro per posicionar-se sobre aquesta intervenció i en representació de Catalunya en Comú Podem.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Ponsatí-Murlà, jo li he de dir que les *(per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador)* que menys m'agraden són les que insinuen coses a mitges. I jo crec que si vostè vol acusar d'alguna cosa algun membre de la sindicatura ho hauria de fer explícitament; si considera que algun membre de la sindicatura ha prevaricat en l'elaboració de l'informe o que algun membre de la sindicatura ha comès algun delictes en l'elaboració d'aquest informe, crec que l'hauria d'acusar formalment. Perquè és que en un parlament no ens hauríem d'acostumar a compareixences que insinuen, que deixen anar, «jo els podria explicar», «això em sembla que té un biaix polític». No, jo crec que un parlament és un lloc on un va a fer, quan són pertinents, acusacions i a assumir-ne les conseqüències. Perquè si no... Això no és un partit de futbol, ni és *El chiringuito* ni es *Punto pelota* ni és cap programa d'aquests, és un parlament i és una Comissió de la Sindicatura de Comptes, i, per tant, crec que si vostè ha de fer alguna concessió, i entenc que l'ha insinuat diverses vegades, l'hauria de fer formalment, i assumir-ne les conseqüències. Perquè si no convertim això en una tertúlia televisiva, i no ho és. I no ho és perquè considero que cap dels diputats que estem aquí hem d'arbitrar en un partit de futbol, ni és la nostra funció. La nostra funció és analitzar els informes que ens presenta la sindicatura; avui, escoltar-lo a vostè, que ha presentat al·legacions, i que coneixem el seu descontent

amb part d'aquest informe, però no és arbitrar un partit de futbol. No som àrbitres ni som jutges, i, per tant, crec que caldria ser més honestos i més explícits en les informacions que es fan.

La segona consideració..., no recordo exactament les paraules que ha dit, però, en el cas del fraccionament –i abans la companya de Junts per Catalunya s'hi referia– hi ha, diguem-ne, un cert desconeixement de què és un fraccionament, quan és il·legal, quan un contracte és recurrent, etcètera. I es queixava vostè, si no l'he entès malament, perquè l'acústica és la que és en aquesta sala, que la sindicatura no acostumava a explicitar, a ser tan explícita en els seus informes com ho han sigut amb vostès, la qual cosa a mi m'ha sorprès, perquè avui tinc el resum de tots els informes que s'han presentat avui: «Institut Català d'Investigació Química. L'Institut Català d'Investigació Química va adquirir serveis i subministraments de forma recurrent mitjançant compres directes.» Em salto la *parrafada*. «Suposa un incompliment del que estableix l'article 86.2, i en conseqüència es considera que hi ha hagut un fraccionament indegut de contractes.» Un informe presentat avui. M'havia fet resum, per si entrava a l'ordre del dia també, de la fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua –finalment no hi ha entrat. «L'ICRA va adquirir material fungible de forma recurrent mitjançant compres directes. Es considera» –em salto el paràgraf, eh?– «que hi ha hagut un fraccionament indegut de contractes.» I la Institució de les Lletres Catalanes: «De l'anàlisi dels contractes menors es considera que va incomplir l'article 86.2, i en conseqüència hi va haver un fraccionament de la contractació.»

No considero que se'ls doni a vostès cap tractament diferenciat del que se'ls ha donat a la resta d'entitats, que, per cert, ni s'han dedicat a xarxes socials ni a mitjans de comunicació ni aquí a desprestigiar les funcions de la Sindicatura de Comptes. De fet, considero que se'ls està donant el mateix tracte que a la resta. I ni a mi ni crec que a la resta de diputats que hem format part d'aquesta comissió crec que ens ha sorprès el que afirma la Sindicatura de Comptes en la resta d'entitats, crec que tots som coneixedors de com es gestionen els contractes menors de forma recurrent. El que crec que ens ha sorprès a tots és la seva actitud. I crec que és el que no havíem vist *mai*. I crec que aquesta estratègia de fugida endavant constant –i abans el company del Partit Socialista s'hi referia– és una mala estratègia, i és una mala

estratègia no només perquè en aquesta fugida endavant constant vostès posen, insinuen, perquè no ho afirmen, sinó que sempre ho insinuen, que hi ha un tracte de menysteniment cap a vosaltres per part de la sindicatura, sinó que a més ja ens agradaria saber, i li reitero la pregunta, com donaran compliment de la resta d'observacions que li fa la Sindicatura de Comptes, que també haurien de ser motiu de debat, motiu de crítica i motiu de correcció per part de la seva entitat.

Jo, de veritat, no havia assistit mai en un debat de la sindicatura..., fa temps que no formo part d'aquesta comissió –avui la meva companya, Conchi, s'ha hagut d'excusar perquè està en un altre acte–, però jo no havia vist mai una compareixença així. Per tant, l'únic que li he de reiterar és que si vostè té acusacions a fer a la sindicatura o als membres de la sindicatura que han participat en l'elaboració d'aquest informe les expliciti i assumim tots les conseqüències de les seves acusacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ferro. A continuació, i per posicionar el Subgrup de la CUP, té la paraula la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Gràcies, molt bon dia. Compareix vostè avui aquí com a president de la Institució de les Lletres Catalanes en virtut del que estableix l'article 186.8 del Reglament; com a president d'una institució històrica de divulgació de la llengua catalana, com a element vertebrador del nostre país i també com a element de la lluita contra les desigualtats. Una institució que neix amb una lògica cent per cent antifeixista i que entén la cultura i les lletres com a refugi contra l'odi.

Jo avui, malgrat la meva condició de jurista, soc aquí per desenvolupar les meves funcions de representació en aquesta cambra, en el Parlament de Catalunya. I precisament per això li vull preguntar quines són les recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes en aquest informe que reconeixen vostès. És a dir, avui, en la seva exposició, per exemple, parlava d'una de les recomanacions que fa en aquest informe la Sindicatura de Comptes, que diu que a l'auditoria biennal aprovada el 31

d'octubre del 2019 per la Junta de Govern de la Institució de les Lletres Catalanes no queda justificada la repercussió cultural i el retorn social de les subvencions concedides en l'àmbit de la promoció de les lletres catalanes. I vostè, doncs, fent servir un llenguatge que potser no és el més adequat, ha dit que si això és per la tipologia o pel tipus d'interlineat que van fer servir vostès en l'elaboració de l'auditoria biennal. Miri, a nosaltres no ens sembla de rebut aquesta manera de respondre aquest informe. Crèiem que era molt més fàcil, tant per al prestigi de la institució que vostè representa com també per a un projecte col·lectiu, que era el projecte de l'independentisme popular, com per al prestigi d'aquesta institució, hagués estat molt més fàcil parlar de reconeixement, de reparació i de garanties de no repetició.

I mirin, que aquests fets, que l'incompliment de l'article 86.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, que l'omissió del preceptiu informe de contractació segons l'article 118.2 de la Llei de contractes del sector públic, que diu que en els contractes menors, doncs, la tramitació de l'expedient exigirà l'emissió d'un informe de l'òrgan de contractació justificant de manera motivada la necessitat del contracte i que no està alterant el seu objecte amb la finalitat, no?, d'evitar la seva aplicació dels llindars descrits per aquest tipus de contracte. Vostè diu: «És que és una qüestió de subjecte, no d'objecte.» D'acord. Però això ho podem treballar d'una altra manera i des d'una altra perspectiva. Doncs que els honoraris de la direcció dels comissaris dels actes commemoratius, dels espectacles, de fira d'espectacles literaris abonats el 2018 no van ser aprovats per la Junta de Govern de la Institució de les Lletres Catalanes, doncs, és un fet. Vostè parlava de contrastat, contrastable i objectiu. Doncs sí, és un fet contrastat, contrastable i objectiu, perquè no va ser aprovat. I si vostès poden de forma objectiva, contrastable i contrastada aquesta situació, doncs ho fan i ho contrasten i ho expliquen, i no passa res.

És a dir, és que hem vist molts informes avui, i es veuen molts informes en el si d'aquesta comissió que també parlen d'aquestes qüestions. I la diferència és com entomem les recomanacions i què fem davant d'aquestes recomanacions. I que vostè vingui a dir que això és pel tipus d'interlineat o pel tipus de tipografia que han fet servir vostès en l'elaboració de l'auditoria, doncs sí, és una manca de respecte. I és cert, no podem obviar que aquest informe no és un informe aïllat, i que ha suscitat polèmica, i que, evidentment, els aparells d'estat, tant el mediàtic com el judicial com

l'institucional, doncs fa molt de temps que estan generant una situació de guerra bruta contra un moviment polític molt fort que té capacitat de fer trontollar aquests aparells d'estat, i que té capacitat també de fer trontollar una dinàmica estructural i sistèmica que, precisament, és la que ens porta a poder parlar de pràctiques com aquestes com a fets habituals que es produeixen en ajuntaments, en administracions autonòmiques, a l'Administració estatal.

El president

Diputada, ha d'anar acabant, si us plau.

Maria Sirvent Escrig

Sí, ja acabo, president. Però, per molt estructural i sistèmic que sigui això, nosaltres som els primers que hem de donar exemple davant d'aquesta situació, sigui o no una irregularitat, sigui o no un delicte, perquè és evident que no és una pràctica que, com a mínim, pugui ser correcta dins de la gestió d'una institució com és aquesta, que és una institució històrica.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada Sirvent. A continuació, per posicionar el Subgrup del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Gràcies també, senyor Ponsatí-Murlà, per comparèixer. Però permeti'm que l'hi aclareixi:

Fitxer 15CSC17

el motiu de la seva compareixença no és per fiscalitzar el treball de la Sindicatura de Comptes ni per fiscalitzar el treball d'un síndic en concret, no?, bàsicament perquè l'informe que elabora la Sindicatura de Comptes l'aprova per unanimitat, i, per tant, té la responsabilitat col·legiada del mateix informe. Però vaja, per aclarir la situació, és la Sindicatura de Comptes qui fiscalitza els organismes de la Generalitat, i, per tant, qui fiscalitza la Institució de les Lletres Catalanes, no al revés. Perquè ens dona

la impressió de que vostè venia avui aquí a fiscalitzar el treball de la Sindicatura de Comptes. Vaja, només li ha faltat dir que hi havia algun tipus de vincle entre la Sindicatura de Comptes i el CNI, cosa que em sembla que no és així.

Per situar-nos, també –per situar-nos, també–, vostè va ser nomenat director de la Institució de les Lletres Catalanes el 19 de març a proposta de la consellera de Cultura senyora Laura Borràs, eh? I anem al tema, no?, tenim poc temps i el tema és el que és. Ens llegim amb molta atenció les al·legacions que vostè, com a director de la Institució de les Lletres Catalanes, presenta a l'informe de la sindicatura, i més concretament l'observació 14, que és la que fa referència als contractes fraccionats. I amb relació als contractes del senyor Isaías –i em permeto dir el nom perquè ha estat publicat, fins i tot s'han publicat correus electrònics–, diu a l'informe, que m'imagino que signa vostè, segur que signa vostè, diu: «És impossible connectar la celebració del Festival Nacional de Poesia que va tenir lloc l'octubre del 2016 amb la de l'Any Bertrana, que va ser decretat pel Govern el mes de gener del 2017. En el moment en què contracta la primera ni tan sols havia estat aprovat, ni anunciat, que el Govern commemoraria l'Any Bertrana precisament el mes de gener.» Home, això ho pot dir una persona que no és d'aquest sector, que no és d'aquest món, però que el 2017 era el cent cinquantè aniversari del naixement d'en Prudenci Bertrana i el cent vint-i-cinquè aniversari del naixement de l'Aurora Bertrana no era cap secret ni el Govern s'ho va treure del barret. Home, i vostè ho deu saber, perquè ja feia dos mesos que vostè havia sigut nomenat comissari de l'Any Bertrana. I, per tant, era factible que a l'octubre se sabés perfectament que el 2017 se celebraria l'Any Bertrana. Però, a més a més, que ho digui i ho signi vostè, que ara és director de la Institució de les Lletres Catalanes, i sap, i ho hauria de saber també el 2017, que abans de que el Govern aprovi una commemoració hi ha una proposta d'una comissió, de la Comissió de Commemoracions, i que precisament a la Comissió de Commemoracions qui li fa arribar la proposta de la celebració és la mateixa Institució de les Lletres Catalanes..., resulta molt difícil sostenir que la celebració de l'Any Bertrana és una cosa que surt del barret del Govern el mes de gener del 2017, i que tres mesos abans ningú no sabia ni podia intuir que el 2017 se celebraria l'Any Bertrana.

Bé, nosaltres ens preguntem si tot això té alguna cosa a veure amb el fet de que un altre dels contractes fraccionats, i que la sindicatura posa de relleu que s'ha fet irregularment, és precisament el seu contracte com a comissari de l'Any Bertrana. Perquè vostè en té dos, li fan dos contractes, un el novembre de 2017 i un altre el gener del 2017, que superaven també els 18.000 euros. I, per tant, la seva contractació també és una de les que està sota sospita. M'agradaria saber si vostè, que ha reconegut en una entrevista que fins i tot pot admetre que precisament el seu contracte va ser celebrat d'una forma irregular, està disposat a prendre una mesura al respecte. Perquè és que si no, al final de tot plegat, i després de sentir-lo a vostè, la sensació que ens dona..., i li ho diré amb un refrany en castellà, perquè en català sona una mica malament, i prefereixo dir-lo en castellà: *es de bien nacido ser agradecido*.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Rodríguez. A continuació, per expressar la posició del Grup Republicà, té la paraula Jenn Díaz, la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, com que abans he demanat que no convertíssim aquesta sessió en un succedani de judici, penso que avui jo, senyor Ponsatí, m'adreçaré a vostè com a director de la institució i no com a comissari de l'Any Bertrana. Penso que faríem bé de fer aquesta separació.

La Sindicatura de Comptes, i tal com..., pedagògic, fa una anàlisi de la gestió comptable i financera de diferents ens del sector públic, i en base a aquesta anàlisi fa propostes de recomanació que ajuden a millorar aquesta gestió, i d'això és del que ens hem de preocupar aquí en aquesta comissió, que és de com millorar les institucions, de com fer-les més fortes i robustes, i crec que això és el bé comú que des d'aquesta banda i des de l'altre hem de garantir, que tot el que estem fent en aquesta comissió va a favor de la institució. I, per tant, més enllà de voler fer un debat poc institucional, jo demanaria que ens cenyíssim a això.

No podem obviar que ni aquest informe ni el suplicatori que es deriva de tot aquest debat sobre aquest cas no està aïllat de la judicialització de la política. En això estem d'acord, i que estem cansats d'aquesta judicialització i d'aquesta guerra bruta contra l'independentisme i de la politització d'aquest informe perquè desvirtua els debats. I com que abans he parlat que les institucions no han de tenir ideologia..., i de fet voldria esmenar-me per no generar confusió, perquè parlant amb els companys en el recés ho hem comentat. Jo el que volia dir no és que les institucions no tinguin ideologia, que la tenen, i, de fet, som fermes defensors de que l'espai públic també té ideologia, i, per tant, sempre en contra de la neutralitat que demana Ciutadans. Però el que jo volia dir, més enllà d'ideologia de les institucions, és que no podem acusar de la corrupció, de les males praxis a les institucions en funció de l'eix nacional –no parlaré d'ideologia sinó de l'eix nacional. I que, per tant, quan es tracta d'independentisme o de no independentisme tinguem una tolerància incoherent. I això és el que volia dir, i aprofito aquest torn segon per parlar-ne.

Com dic, no és un informe aïllat –i ho deia la companya Sirvent–, i crec que hi ha un context que no podem obviar, i que, per exemple, el document del suplicatori evidencia que el que s'investiga –i cito– «és una corrupció independentista». I de la mateixa manera que crec que les institucions sí que poden tenir ideologia, en la línia que deia abans, la corrupció, no. No parlem de corrupció independentista o corrupció monàrquica, sinó de si hi ha o no hi ha corrupció, incloent... En aquestes converses que sortien gravades només hi havia un interès polític per criticar l'independentisme i justificar l'aplicació de l'article 155, i en això fem una oposició frontal.

En general, el que ha fet el tribunal els darrers anys és retorçar el dret, i sobretot la seva interpretació, per aconseguir que s'aprovi un suplicatori al Congrés, per demanar de manera parcial i funcionar com una fiscalia més, amb una clara intenció de jutjar no una persona i una institució, sinó un projecte polític. I, per tant, en aquest cas, precisament perquè s'intenta desprestigiar un projecte polític plural, nosaltres ens hem de defensar també en nom d'aquest projecte polític, no només com una institució. Si s'investiga el projecte polític se'l vol associar a polítiques corruptes, i nosaltres com a independentistes volem ser exemplars en aquesta gestió.

Com dic, tot aquest debat i tot aquest cas no pot quedar sense context. Aquí estem parlant només de l'informe de la Sindicatura de Comptes, però no podem obviar que el cas s'ha polititzat més enllà d'aquest informe concret, i no podem obviar, per tant, aquesta guerra bruta contra l'independentisme. Com deia, la proliferació d'investigacions prospectives, interpretacions retorçades de la llei, informes parcials, perseguir rivals polítics en base a la seva acció política, i llavors és pràcticament impossible confiar en l'acció d'institucions com la Guàrdia Civil, el Tribunal Suprem o l'Audiència Nacional. No podem obviar això d'aquest informe de la Sindicatura de Comptes i de tot el que se'n deriva. I en aquest cas, com deia, sigui la causa general contra l'independentisme, la utilització d'aquestes clavegueres contra Podemos, fins i tot contra la manifestació del 8-M, que ho hem vist recentment en la crisi de la Covid, o fins i tot podríem parlar d'aquesta venjança ideològica cap a esquerres, feminisme, independentisme. En tot cas, nosaltres ja ho vam avisar, que es començava pels independentistes però això acabaria amb qualsevol mena de dissidència. I aquests dies encara és més evident, que hem comprovat que l'Estat i les seves clavegueres, aquest règim del 78, no vol investigar la corrupció dels monarques ni el terrorisme d'estat, però no tenen cap problema amb l'espionatge.

El president

Diputada, hauria d'acabar.

Jenn Díaz Ruiz

D'acord. Dit això, sent-hi tot aquest context, el context de la politització d'aquest cas, és evident que des del Grup Republicà volem esvair qualsevol dubte sobre la institució. Però no només des de la institució. Som els primers que volem esvair qualsevol dubte i ombra de males praxis, per la institució i també pel moviment independentista, perquè no podem diferenciar una cosa de l'altra. Nosaltres no volem..., en tot cas volem que se'ns assenyali com a gestors de la nostra..., de la institució pública. Que hem de ser exemplars més que ningú per poder esvair aquesta ombra i aquesta associació de corrupció amb un projecte polític. Però per no donar-li cap possibilitat a aquest règim del 78 i a tota la seva cort per assenyalar-nos com a independentistes, també volem preservar, doncs, tots els dubtes que hi ha al voltant de la institució i no volem deixar de ser contundents. Que, més enllà de

si és delictes o no, parlem d'una qüestió d'ètica, i en això sí que volem ser fermes defensors de l'ètica i de la tolerància zero contra les males praxis i la corrupció.

El president

Gràcies, diputada Díaz. A continuació, per posicionar el Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Elena Fort.

Elena Fort i Cisneros

Gràcies, president. Gràcies, senyor Ponsatí. Jo vull ser breu, perquè no són hores, quasi ja, i tots tenim problemes posteriors.

Només dues coses. La primera, agrair-li les explicacions. I lamentar una mica que, entre tots, aquesta comissió d'avui s'ha convertit una mica en un circ; ho hem tret tot fora de mare, tot. I al final, com he dit abans, per qüestions estrictament partidistes i polítiques. I no oblidem que al final tot aquest circ que hem muntat, o que s'ha muntat avui..., hi ha una cosa important, hi ha una persona que se li demanen quinze anys de presó per uns fets que, com ja he dit moltes vegades, passen en aquesta comissió, en molts organismes de la Generalitat, passen comissió rere comissió, i aquí molts grups han pujat al carro a fer una acusació vetllada amb una situació molt complexa. Ho torno a repetir: *quinze* anys de presó amb uns fets de fraccionament de contractes, que podem discutir si s'ajusta o no a la llei, si aquest cas s'ajusta o no a la llei. Però no he vist mai, ni com a jurista ni com a membre d'aquest Parlament, que se li demanin aquesta quantitat d'anys per un fet que es repeteix en molts organismes.

Evidentment, sempre, sempre en contra de la corrupció. Però no parlem de corrupció, perquè en aquest cas podem dir plenament que no hi ha corrupció, perquè si n'hi ha en aquest cas, n'hi hauria en tots els informes que passen per aquesta sindicatura.

I des d'aquí tot el suport a l'exconsellera Laura Borràs, i molta sort amb un judici que sabem que no serà just.

Finalment, només afegir, des del punt de vista de l'informe –que crec que era lo important, perquè aquí ha semblat que veníem a fer un judici, cosa que no ens pertoca–, afegir, com ha dit el meu company del PSC, que si de forma breu es poden

explicar totes aquestes disfuncions que s'han trobat, deixant de banda la contractació, en el funcionament de la institució l'any 18, les mesures que s'han pres o es pensen prendre per solucionar-les si s'escau, sobretot amb un únic objectiu, ja no tant de persones, sinó per reforçar una institució fonamental en el nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada Fort. Bé, senyor Oriol, a continuació disposarà de deu minuts –si li sembla bé, jo l'avisaré quan porti nou minuts– per donar resposta a totes les qüestions que s'han suscitat, d'acord?

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

D'acord.

El president

Bé doncs, sense més, té la paraula.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats, procuraré fer-ho per ordre, si els sembla bé.

A la diputada Fernández, del Grup Parlamentari de Ciudadanos. Del tuit personal no me'n retracto, és un tuit personal. Vaig donar, a més a més, la indicació expressa de que no fos repulat des de cap compte institucional, i, per tant, des del meu compte personal, essent director de la Institució de les Lletres Catalanes, em sembla

Fitxer 15CSC18

que..., és que no hauríem ni d'estar discutint, em sembla, en seu parlamentària el contingut d'un tuit. Per tant, la resposta és no, no em retracto ni l'esborraré.

La proposta de l'auditoria externa em sembla..., no m'hagués passat mai pel cap, eh? Mai de la vida l'Administració pública encarrega auditories a empreses privades externes, que no disposen de la informació, més de la que tu li puguis proporcionar, i que mai disposaran de la informació, en qualsevol cas, de la qual disposa la

Direcció General de la Intervenció del Departament d'Economia, que «apreta» un botó, i com que tenim una cosa que es diu «Gecat» –integrat en el Gecat–, «apreta» un botó i té absolutament, fins l'últim cèntim, tots els moviments econòmics, en aquest cas d'una entitat autònoma administrativa com la Institució de les Lletres Catalanes. Ningú pot tenir més informació que la intervenció; la intervenció sap que fiscalitza prèviament i posteriorment totes les entitats autònomes com la Institució les Lletres Catalanes, és a dir, que jo no puc fer una despesa, no puc autoritzar una despesa de tres-cents euros perquè un escriptor, una escriptora vagin a una escola a fer una visita, sense que l'interventor delegat autoritzi, faci un informe de fiscalització positiva d'aquella despesa. I els asseguro que les relacions –ho dic amb simpatia– entre la intervenció i el Govern, o les entitats en aquest cas autònomes, no són precisament flors i violes, i és el que ha de ser, perquè és que és un organisme fiscalitzador, eh? I, per tant, ens hi trobem sovint, que ens demanen aclariments, informació de context, que hi ha despeses que no veuen prou clares, per tant, ens demanen aclariments ulteriors, eh? És que estem sotmesos a una fiscalització, ho repeteixo, prèvia i posterior que em sembla que és molt rigorosa. La idea que una empresa externa pugui escrutar els comptes d'una entitat autònoma administrativa amb més rigor del que pot fer-ho el Departament d'Economia de la Generalitat és original, si més no.

Diputat Bruguera –d'empordanès a empordanès. Cap diputat no ha posat mai en qüestió la imparcialitat de la sindicatura? Sí, i tant que sí. Recuperi, si us plau... Ara he de fer memòria, però com que tinc aficions estranyes l'activitat d'aquesta comissió la segueixo des de fa temps, i recordo una intervenció de l'admirat diputat Benet Salellas, de la CUP, el 2017, en un informe de fiscalització sobre la Ciutat de la Justícia, quan no entenia de cap de les maneres com la sindicatura s'havia pogut anar a fixar en l'increment retributiu d'un 5 per cent dels treballadors que menys cobren a la Ciutat de la Justícia i no havia fet cap mena de referència, per exemple, al sobrecost estratosfèric de la construcció mateixa de la Ciutat de la Justícia, per exemple.

Les mesures que s'estan prenent estan consignades a les al·legacions, diputat –entenc que no se les deu haver llegit. (*Veus de fons.*) D'acord. Doncs si convé, i atès que la diputada Fort també m'ho demanava, ho hauré de fer molt i molt ràpid. Però

no hi ha ni una sola observació ni una sola recomanació que a dia d'avui es mantingui igual. Recordem que estem parlant d'una radiografia del 2018, d'acord?, i estem a juliol del 2020. No hi ha ni una sola observació ni una sola recomanació que si es fes avui fos d'aplicació, ni una, d'acord? Si vol les repassem. Això està consignat a les al·legacions, per això dic que no..., potser no...

La qüestió dels comptes anuals, ho repeteixo, és que no entenc ni tan sols com s'ha pogut consignar una cosa que depèn de la Intervenció General, no per nosaltres, sinó per totes les entitats autònomes, i que... Jo, francament, és clar que sí que hi veig algun tipus de biaix en voler consignar que la junta de govern va aprovar els comptes tard. La sindicatura tenia aquesta informació, evidentment la tenia des del mes de febrer, perquè els hi vam proporcionar oralment i per escrit. Sabien perfectament que no els havíem pogut aprovar, i no pas per responsabilitat nostra. I sobre aquests comptes anuals en responc absolutament perquè era jo el director de la institució quan es van aprovar els comptes anuals del 18, que es van aprovar el 19, que ja n'era jo el director. Per tant, conec perfectament com va anar. És que no els haguéssim pogut aprovar per més que volguéssim. Ja no demano –suposo que hagués estat massa– un comentari del tipus «de les dinou entitats autònomes, la institució resulta que va ser la tercera a aprovar-los», eh? Per tant, doncs... És a dir, que la impressió que desprèn l'observació amb la realitat em sembla que és prou distant.

La qüestió de les transferències corrents i del passiu és una qüestió molt tècnica. El 1.300.000 euros, deia vostè abans en la intervenció en la sessió anterior, és casualitat, és mera casualitat que correspongui amb els [#]. És a dir, aquest romanent és fruit senzillament de la diferència entre ingressos i despeses de la institució al llarg d'una colla d'anys, eh? Com vostès saben, és molt rar que una entitat executi el cent per cent del pressupost que rep, en aquest cas via transferència, del Departament de Cultura. Per cert, el Departament de Cultura, no el Departament de Presidència, que avui he descobert, i bé, i està per escrit, i avui el síndic ho ha recalcat altra vegada, que rebem transferències del Departament de Presidència. Primera notícia, no en tinc cap mena de constància. Això, que és una qüestió comptable, és a dir, no és que el primer de gener nosaltres tinguem un 1.300.000 euros, eh?, i, per tant, si ho sumem al pressupost que ens transferirà el

departament tenim 2.600.000 euros. Això és una pura qüestió comptable, que aquests romanents no s'havien habilitat com a passiu. Això s'ha fet el mes de gener del 2020. Per tant, encara no compareixerà en els comptes anuals el 2019, però sí quan aprovem els comptes anuals del 2020. Però jo ja ho entenc, eh?, que la sindicatura no hagi deixat constància, però, ho repeteixo, una pura qüestió comptable, eh? No té cap mena de derivada econòmica. Si jo no és que..., que de cop se'm dupliqui el pressupost perquè ja tinc una caixa de romanent que puc fer servir d'un 1.300.000 euros, en absolut. Però vaja, és que em sembla que una qüestió de comptabilitat...

Contracte programa. La meva previsió és que el Govern aprovi el contracte programa entre el Departament de Cultura i la institució el mes de setembre vinent, eh? Portem un any treballant-hi intensament amb el Departament de Cultura... És a dir, jo no he negat..., en cap d'aquestes al·legacions no nego l'evidència. No hi havia contracte programa el 2018? No, no hi era, no me l'inventaré pas. No ho nego. Explico què hem estat fent durant aquests mesos treballant i quina previsió hi ha. Ara mateix la previsió és que està molt madur. De fet, la intenció era aprovar-lo abans. La Covid-19 ens ha, evidentment, alterat tots els plans.

La qüestió de l'auditoria. Em sap molt greu que els comentaris sobre la tipografia – que no la tipologia– o l'interlineat resultin poc adequats. És que, ho repeteixo, em sento en una indefensió absoluta. Jo, al llarg d'aquest any, hauré de començar a posar les bases de l'auditoria biennal –si la proposta del diputat Bruguera no prospera– per a 2020-21. Tinc a l'esquena una observació de la sindicatura que ni oralment ni per escrit no m'ha sabut dir en *què* no s'ajusta a la Llei 20/1987. I, per tant, la indefensió és absoluta. Tinc una observació que... Jo l'únic que puc dir és: a mi em sembla que sí, si vol els... No tinc el temps, però els hi podria explicar. Alguns de vostès ens l'han demanat a través d'una..., els diputats de la CUP ens l'han demanat a través d'una 3/20. Per tant, la coneixen, i en tot cas és pública, està penjada a la pàgina web de la institució. A mi..., de debò, si algú hi troba a faltar alguna cosa estaré enormement agraït que ens facin una proposta dient: «Doncs hi troben a faltar aquest aspecte, no s'hi ha reflectit aquesta qüestió, aquella altra.» Però a mi que em diguin que no s'ajusta a llei, quan jo considero que sí, però no

se'm sàpiga dir per què no, com deu comprendre em deixa, novament, en una situació de desempara.

Les dues funcionàries que prestaven servei a la institució i no estaven integrades a la relació de llocs de treball, d'aquestes dues, una ja ho està, des del mes de juliol – ho dic de memòria– del 2019. En tot cas, no ho estava el 18, entenc que la sindicatura n'hagi de deixar constància. Però ja a mitjans del 2019 es va integrar en la relació de llocs de treball. L'altra està complint amb una assignació temporal de funcions.

Els horaris de la direcció dels comissaris. Escolti'm, tenir una taula retributiva no és obligatori. La institució és exemplar en aquest sentit, em sembla. Per què? Perquè considerem que no tindria cap sentit que cada vegada que enviem un autor a una escola, una biblioteca, li demanéssim un pressupost, eh? I que l'escriptor ics hi anés per tres-cents euros i l'escriptor y hi anés per tres mil perquè ens digués que té un caixet superior. No. Nosaltres estipulem, en aquells serveis que considerem que són recurrents, en comptes d'anar a la llei del lliure mercat, estipulem uns preus per tal d'afavorir que no hi hagi desigualtats entre...

El president

Senyor Ponsatí, li queda un minut.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

Sí, nou minuts, sí. Això vol dir que totes les despeses que fa la institució s'hi han d'incorporar? Aquí expliquem que estan aprovades, eh?, a dia d'avui. Vull dir, no ho estaven el 2018 però estan aprovades el 2019. Per tant, si el que ens preocupa és el d'ara endavant, no, esperis al 2019 que ho estan. No arribaré, evidentment, a [#09.06],

Els pagaments als autors participants. Això veig que genera... Aquí això ha portat molta discussió per part de, bé, diversos diputats. Miri, per exemple, senyor Bruguera, ja que n'ha fet esment: si considera que un programa com «Lletres a les aules» hauria de vehicular-se a través del capítol 4, com una línia d'ajuts, jo el commino a que quan surti d'aquí truqui, si us plau, a la meva homòloga a la Direcció General del Libro y Fomento de la Lectura i li demani, si us plau, o li exigeixi que

immediatament, doncs, neutralitzi o deshabiliti el programa «Encuentros literarios», perquè és un programa *idèntic* a «Lletres a les aules», *idèntic*. No és una línia d'ajuts, és un programa *idèntic*. Diferència: en aquest cas, que nosaltres, a partir de l'intercanvi amb la sindicatura, en un temps rècord, perquè aquest curs vinent això ja es farà diferent, hem transformat aquest programa de dalt a baix amb la cooperació del Departament d'Educació i tots els centres de recursos pedagògics, i, per tant, això ens ha estat una oportunitat i això ho valoro molt positivament. Una observació del síndic em permet veure que si recullo aquesta observació i guanyo en termes de gestió i eficàcia una sèrie de coses, i, a més a més, guanyo la col·laboració del Departament d'Educació. És que aquest curs 20-21 ja es farà diferent...

El president

Senyor Ponsatí, acabi, si us plau.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

... de com es fa el 18 –acabo, president. Bé, ja veuen que no... És que estic repetint el que està escrit a les al·legacions, per això deia... És a dir, el caràcter constructiu que ha sortit a l'altra sessió, i tant que sí, i tant. I vull que..., si de mi depengués, la sindicatura pot tornar, i jo agrairia molt que tornés, aquest any mateix per fiscalitzar en aquest cas l'any 2019, si pogués ser cada any. Perquè això dona peu, efectivament, a un intercanvi molt productiu.

Però no ens fem trampes al solitari. Aquest no és un informe com els altres. És clar que no ha vist mai, diputat, una intervenció com aquesta en la Comissió de la Sindicatura; és clar que les altres entitats no fan escarafalls. És que mai de la vida un informe de la Sindicatura de Comptes, i ho ha reconegut el síndic només de començar, mai havia provocat una allau que ha malmès, desprestigiada molt fortament la Institució de les Lletres Catalanes. I, per tant, és clar que sí que la meva obligació és venir a defensar la correcta, correctíssima gestió de la Institució de les Lletres Catalanes.

Jo els he posat una contradicció sobre la taula. És evident que no fiscalitzo la sindicatura, és evident que la Comissió de la Sindicatura són vostès, però és molt senzill: jo considero que no hi ha hagut fraccionament, honestament considero que

no hi ha hagut fraccionament. A més a més, detecto que la sindicatura actua exactament igual que nosaltres. Per tant, això encara em fa pensar més que no hi ha hagut fraccionament. I, per tant, l'única conclusió que els puc demanar és, diputades i diputats, si us plau, ajudin a demanar a la Sindicatura de Comptes que rectifiqui aquest informe. Res més. Si tot això els sembla...

El president

Senyor Ponsatí, ha d'acabar.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

...pretensions o fora de lloc –acabo–, ho lamento molt.

Com es poden imaginar, qui s'ho ha passat molt i molt malament –no soc jo personalment, jo no faré cap mena de sol·licitud d'empreses– és la Institució de les Lletres Catalanes, els seus treballadors i treballadores. És que estem parlant de persones que són magnífics professionals, que porten mesos veient com el nom de la institució en la qual treballen, en la qual creuen i per la qual es desviuen resulta que surt sistemàticament vinculada, a conseqüència d'aquest informe, a irregularitats de tot tipus.

Gràcies a tots. Gràcies, diputada Díaz, per, si ho he entès bé, deixar clar que aquest informe i el suplicatori que se'n deriva, efectivament, estem parlant... Per tant, seria molt estrany que jo no comparegués aquí de manera diferent a com ho fem habitualment, quan resulta que un informe de la sindicatura està tirant llenya...

El president

Senyor Ponsatí...

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

...–acabo– a la foguera...

El president

...acabi o li prenc la paraula.

El director de la Institució de les Lletres Catalanes

...està tirant llenya –deixi-m'ho dir així, una manera bonica d'acabar– a la foguera de les vanitats supremes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Ponsatí. Lamento que hàgim disposat de poc temps, però aquest poc temps és també per a vostè i per a tots els intervinents. Així que, si us plau, ja... Bé, que li agraeixo que hagi finalitzat.

En tot cas, seguidament passarem a les votacions de les PRs abans de finalitzar, lògicament, i d'aixecar la sessió.

(Pausa.)

Bé, comencem les votacions i procedim a la votació dels elements coincidents de les propostes de resolució.

Per tant, primer passem a votar aquests elements coincidents.

Vots a favor?

S'entén que s'aprova per unanimitat, d'acord?

Bé, ara anem a l'Informe de fiscalització número 12, eh?, la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Per tant, vots a favor?

Del Grup de Ciutadans,

Fitxer 15CSC19

més..., 8 en total.

(Veus de fons.) Aviam, estem votant la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans amb relació a l'informe sobre serveis sanitaris corresponent a l'exercici del 2016, és l'Informe de fiscalització 12/2019. *(Veus de fons.)* Els apartats 2, 3, 4 i 5, de Ciutadans. Sí, perdonin, igual no m'he... És que..., ganes d'acabar que... *(El presidentriu.) (Rialles.)*

Bé, doncs això és el que posem a votar.

Vots a favor?

Vuit, de Ciutadans, de Grup Socialista, i ja està.

Vots en contra?

Deu, del Grup Republicà i del Grup de Junts per Catalunya.

Abstencions?

Cap.

Doncs aquesta proposta de resolució queda rebutjada.

Bé, ara anem a l'Informe de fiscalització número 15, sobre Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Aquesta també és presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i es refereix a l'apartat 2.

Vots a favor?

També 8.

Vots en contra?

Deu. Els vots a favor són del Grup de Ciutadans i del Grup Socialista i Units per Avançar. Els vots en contra són del Grup de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana.

Abstencions?

Cap.

Queda, per tant, rebutjada, aquesta PR.

Finalment posem a votació també amb relació a l'Informe de fiscalització número 17/2009, sobre la Fundació Institut de Ciències Fotòniques, corresponent a l'exercici del 2017. La proposta de resolució de Ciutadans de l'apartat 2.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Bé, abans d'acabar, dir-vos que fins al dia 30 de juliol podeu presentar les propostes de resolució en relació amb els informes que avui hem substanciat i discutit.

I sense res més, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...